കാലം

തുലികയുടെ അടയാളം

MAGAZINE 2017-18

VISWAJYOTHI
COLLEGE OF ENGINEERING & TECHNOLOGY

COLLEGE MAGAZINE 2017-'18

EDITOR IN CHIEF
Dr. Josephkunju Paul C.
Principal

EDITOR IN CHARGE
Mr. Jomu M George

EDITOR
Anantha Krishna C.S.

SUB EDITORS
Vishnu K.S.
Cillu Merin Mathew

COLLEGE COUNCIL ADVISORS
Dr. Sony Kurian
Ms. Leeba Varghese

DESIGN & LAYOUT
Mr.Jain P. Varghese
Publication Division, VJCET

COMMITTEE MEMBERS

Interviews
Amal Mathew
Albin Mathew

Stories & Poems
Anuroop Ashok
Sneha Joyson
Linda Kuriakose

Other Articles
Liner Reji
Jijo Thomas

Report & Photos
Alen Francis
Gopika Gopakumar

Published by
VISWAJYOTHI
COLLEGE OF ENGINEERING & TECHNOLOGY
Vazhakulam, Muvattupuzha

Printed at
VIANI PRINTERS, KOCHI

For private circulation only

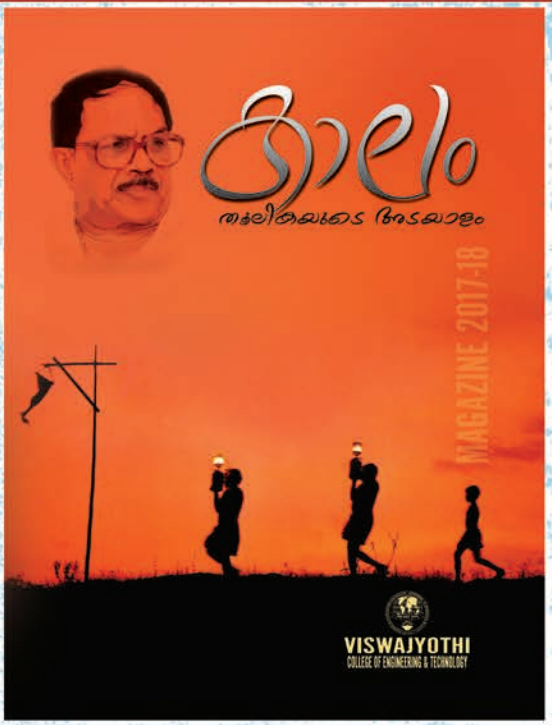

VISWAJYOTHI
COLLEGE OF ENGINEERING & TECHNOLOGY

VISION & MISSION

VISION

"Moulding Engineers par excellence with Integrity, Fairness and Human values"

MISSION

- We commit to develop the institution into a Center of Excellence of International Standards.
- We guide and mould our students in the attainent of intellectual and professional competence for succe ssfully coping with the rapid and challenging advancements in technologies and the ever changing world of business, industry and services.
- We help and support our students in their personal growth shaping them into mature and responsible individuals.
- We strive to cultivate a sense of social and civic responsibility in our students, empowering them to serve humanity.
- We promise to ensure a free environment where quest for the truth is encouraged.

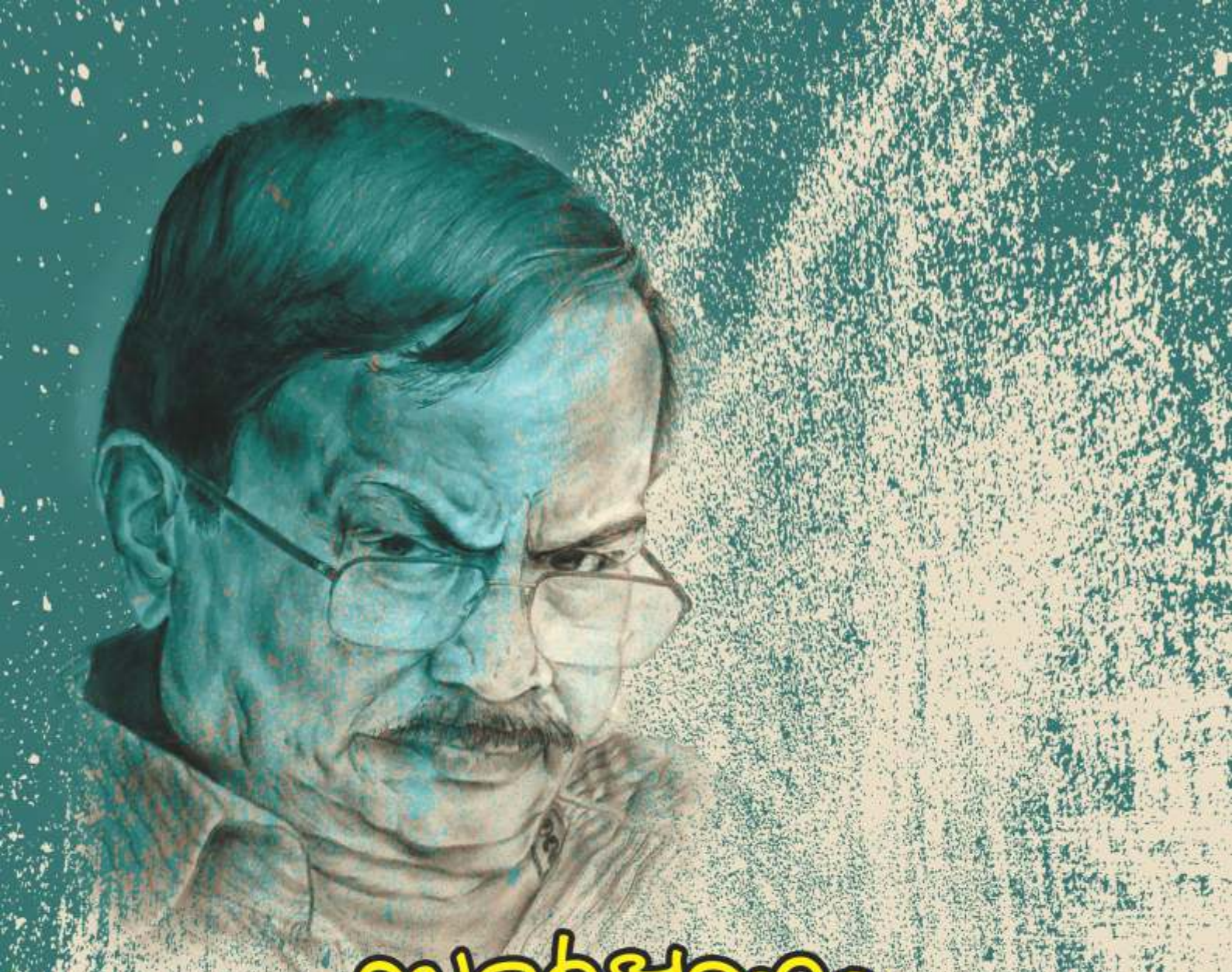

സമർപ്പണം

ഒരു നാടിന്റെ, ഒരു കാലഘട്ടത്തിന്റെ, ഒരു ഭാഷയുടെ, ഒരു ജനതയുടെ മനസ്സും മനസ്സാക്ഷിയും വികാരവും വിചാരവും എല്ലാം ഏറ്റുവാങ്ങി അവയെ അക്ഷരക്കൂട്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് അണിയിച്ചൊരുക്കി വിശ്വോത്തര സാഹിത്യ സൃഷ്ടികൾ നടത്തിയ, നല്ല വായനക്കാർക്ക് സർഗ്ഗാത്മകമായ ഉണർവ് പകർന്ന, മലയാളത്തിന്റെ യൗവ്വനവും കാതലുള്ള സാന്നിദ്ധ്യമായ മഹാമനീഷി എം.ടി.വാസുദേവൻനായർക്ക്... ആ സിനിക്ക് തൂലികയിൽ വിടർന്ന ഒരു ഉത്കൃഷ്ട ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ നാമം ആദരസൂചകമായി നൽകിക്കൊണ്ട് എഴുതിവിളയിച്ച ആ വസന്തത്തിന് മുന്നിൽ വണങ്ങി, ഗുരുദക്ഷിണയായി ഞങ്ങൾ സമർപ്പിക്കുന്നു...കാലം

From the Editor's Desk

ഒരു ഓർമ്മ പുസ്തകം

ഒരു വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു അദ്ധ്യായമാണ് കലാലയജീവിതം. മുന്നോ നാലോ വർഷത്തെ ആ ജീവിതമാണ് അവനെ അല്ലെങ്കിൽ അവളെ ഉൾക്കരുത്തോടെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്നത്. ആ കാലയളവിൽ തന്റെ കഴിവുകളെ, ഓർമ്മകളെ, ചിന്താധാരകളെ അടയാളപ്പെടുത്താൻ സഹായിക്കുന്ന ഒരു മാധ്യമമാണ് കോളേജ് മാഗസിൻ. ഒരു ഓർമ്മ പുസ്തകം..

കലാലയങ്ങളിലെ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ പറ്റാത്ത പ്രണയങ്ങളായാലും, സൗഹൃദത്തിന്റെ അതിർവരമ്പുകളെയും, സാമൂഹിക-സാംസ്കാരിക വിലയിരുത്തലുകളെയും, അതിനു പുറമെ വിദ്യാർത്ഥികളിലെ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന കലാവാസനകളെയും മറന്നീക്കി പുറത്തുകൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ക്രിയാത്മകതയുടെ മുഖമാണ് "കാലം" എന്ന ഈ മാഗസിൻ. ഞങ്ങളുടെ കാലത്തിന്റെ അടയാളപ്പെടുത്തൽ. കാലം മായ്ക്കാത്ത ഓർമ്മകളുടെ, സ്നേഹത്തിന്റെ, സൗഹൃദത്തിന്റെ, ബന്ധങ്ങളുടെ ഒരു കൈയൊപ്പ്...

മലയാള സാഹിത്യത്തിൽ അക്ഷരങ്ങൾകൊണ്ടൊരു സുവർണ്ണകാലം സൃഷ്ടിച്ച മഹാനായ എഴുത്തുകാരൻ മാടത്ത് തെക്കേപ്പാട്ട് വാസുദേവൻ നായരെന്ന ആ മഹാപ്രതിഭയ്ക്കായ് സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഏവരുടെയും മുന്നിൽ അഭിമാനപൂർവ്വം ഈ "കാലം" അവതരിപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കാലത്തിന്റെ നന്മ വരും കാലങ്ങളിലേക്കെത്തിക്കാൻ...

Anantha Krishna C S

OUR PATRON

MAR GEORGE MADATHIKANDATHIL

BISHOP OF KOTHAMANGALAM

Message

Dr. CHERIAN KANJIRAMKOMBIL
Manager

Happiness is that state of consciousness, which proceed from the achievement of one's values. This divine radiance shall emanate from virtuous persons who nurture values in life. Their graceful presence will bring positive vibes to those around. Our college magazine is a store house of manifested qualities of our students. It will certainly prove worthy of great appreciation from all those who care to know about it and our college. May this compilation of records of growth surge in values

Message

Message

Dr. GEORGE THANATHUPARAMBIL
Director

Viswajyothi is committed to developing students of high academic achievement, intellectual curiosity and strong moral character. As a result, year after year, Viswajyothi matriculates respectful, responsible and compassionate young adults, who are well prepared to tackle the challenges that they ahead. Viswajyothi claims to own an atmosphere of commitment to academic excellence, an incredibly committed faculty, its dynamic student body and loving community where the students and faculty members are proud and supportive of one another. The central goal of our institution remains to produce individuals who can function effectively in society and with a commitment to excellence and a sense of social and civic responsibility. We at Viswajyothi stand by what Aristotle said, "Educating the mind without educating the heart is no education at all" . It states that the congnitive part of education is as important as the affective(emotional) part of education. College Magazine 2017-18 is an affirmation to what we claim.

I congratulate the Editorial team who have taken strenouous efforts in successfully bringing out College Magazine 2017-8 with pomp and glory. May God's blessings continue to rest upon Viswajyothi as we march ahead in the future.

Message

Message

Dr. JOSEPHKUNJU PAUL C
Principal

Creative thinking inspires ideas. Ideas inspire change! It is with pride that we hold the high standards of academic performance, co-curricular participation and responsible citizenship thereby asking each of our students to commit in maintaining the extra ordinary record of achievement and paramount importance to be equipped with appropriate knowledge, habits, attitudes and values leading to holistic development. When Viswajyothi family come together and work in unison, the expected results are bound to flow...

My appreciation and wishes to the editorial team who have taken efforts to bring out this magazine!

Message

Message

Mr.SOMY P.MATHEW
Vice Principal

I feel delighted about our College Magazine 2017-18 to commemorate the illuminating talents of our students... This is not just a magazine, it's an insight into the ethos of our college and reveals the co-scholastic sphere during the academic year 2017-18. The college magazine is an excellent platform extending valuable opportunities to young talents to express their creativity.

I once again compliment the staff and students on this accomplishment and wish a triumphant future.

Message

In our Prayers

ABHILASH T CHACKO

Department of Mechanical Engineering

(2003-2018)

അനിവാര്യതകളും അനിശ്ചിതത്വങ്ങളും അരങ്ങൊഴിഞ്ഞു...
വിസ്മൃതിയുടെ ഇരുണ്ട ഗഹ്വരങ്ങളിലേക്ക് കാലം വലിച്ചിഴക്കുമ്പോഴും
എതിർത്തുനിൽക്കാൻ വെമ്പുന്ന കുറെ ഓർമ്മകൾ മാത്രം ബാക്കി...
നീ നിറഞ്ഞാടിയ നിമിഷങ്ങൾ ചിലങ്കകളഴിച്ചിരിക്കുന്നു...
നിനക്കായി ആർപ്പിട്ട കളിക്കളങ്ങളിൽ വിമൂകത മാത്രം...
നീ പകർന്ന ചിരി നാളങ്ങൾ നൊമ്പരങ്ങളായുരുകി വീഴുന്നു.
പ്രിയ സുഹൃത്തേ..
നിന്റെ വേർപാടുണർത്തിവിട്ട കണ്ണീരുറവുകൾ എന്നാണു വറ്റുക..

ആ നഷ്ടം തീർത്ത നിശ്ശൂന്യത പടിയിറങ്ങുന്നതെന്നാണ്...
നിയതിയുടെ നൈരന്തര്യങ്ങൾ കവർന്ന നിന്റെ കനവുകൾക്ക്
പുത്തൻ നിറങ്ങൾ ചാർത്തുന്നതാരാണ്...
ഉത്തരങ്ങൾ സാന്ത്വനങ്ങളുടെ പ്രതിധ്വനിയിൽ ലയിച്ചുപോകുന്നു
പകരമില്ലാത്ത പലതുകളിൽ നിന്ന് തെരഞ്ഞെടുത്ത്
നിന്റെ മനസ്സിനെ ഞങ്ങൾ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് പിടിക്കട്ടെ...
അനശ്വരത ഹൃത്തടങ്ങളിൽ കോറിയിട്ട ഓർമകളിൽ
മങ്ങാതെ മായാതെ നീയുണ്ട് ഞങ്ങളിൽ

In our Prayers

JEESON GILBERT

Department of Electrical & Electronics Engineering

(2017-2021 Batch)

ഓർമ്മകളിലാണെങ്കിലും ഞങ്ങളിൽ നിന്ന് നീ അകലുന്നില്ല. സ്നേഹവും തമാശകളും കുസൃതികളും ഒരിക്കലും മരിക്കില്ല. നല്ല ഓർമകളുമായി ഞങ്ങളുടെ മനസ്സുകളിൽ ജീസൺ ഇന്നും ജീവിക്കുന്നു....

COLLEGE COUNCIL

JAISE JOSE (CHAIRMAN)

PONNU ELSA PAUL (VICE CHAIRPERSON)

AMIT JOLLY PENDANAM (GENERAL SECRETARY)

MATHEW AVARACHAN (ARTS CLUB SECRETARY)

ANANTHA KRISHNA C S (EDITOR)

DEEPU DIVAN (SPORTS SECRETARY)

ANANDHU KRISHNA (UNIVERSITY UNION COUNCILLOR)

ANJITHA SUNNY (UNIVERSITY UNION COUNCILLOR)

CONTENTS

INTERVIEWS

നാഷണൽ അവാർഡിന്റെ സൗരഭം 29
A talk with National Award winner **SURABHI**

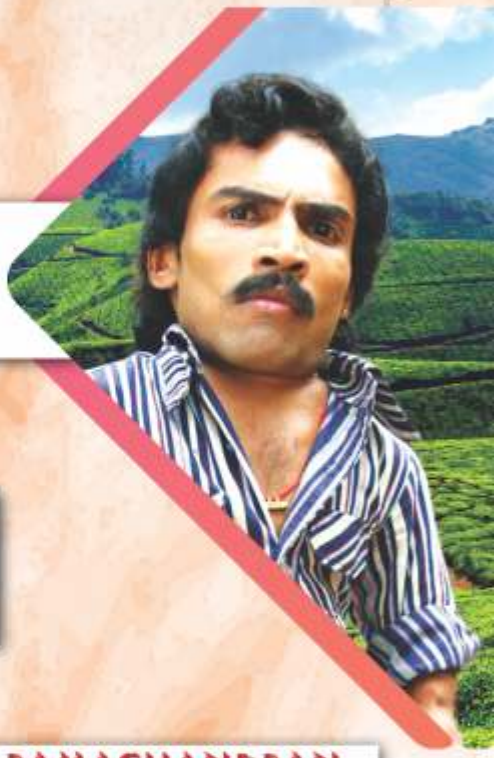

53 ചെറുപ്പമുള്ള ഉയരം
A talk with famous cine actor
Ajayakumar(Guinnes Pakru)

വിജയത്തിന്റെ രാജമല്ലിക 60
A talk with first transgender poet in Malayalam **Vijaya Raja Mallika**

REMESH RAMACHANDRAN
MOMENTS WITH A SECURITY RESEARCHER 83

117 13 ദീപങ്ങൾ തെളിക്കുന്ന വിശ്വജ്യോതി

CONTENTS

കാലത്തിന്റെ പിന്നിലെ നായകൻ 20
Soulmate 21
മുറ്റത്തെ പൂജാപുഷ്പം 22
A Lost Story 25
സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കർ 28
ചക്രവ്യൂഹത്തിലെ അഭിമന്യുമാർ പറയുന്നത് 32
Choices 35
The Unselfish Deed 36
കറയിൽ മുങ്ങിയ ഹൃദയങ്ങൾ 37
മനുഷ്യമില്ലായ്മയിൽ മനുഷ്യർ 38
Disquieted 39
Unforeseen Memories 40
യുവത്വവും സാന്ത്വന പരിചരണവും 41
Park Bench 43
നാട്ടുപാത 46
ഏഴു സഹോദരിമാരുടെ മണ്ണിൽ - ട്രാവലോഗ് 47
Ockhi A Social Disaster 52
മരിക്കുന്ന പുഴ 56
അവൾ 57
വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി 59
നെട്ടോട്ടം 62
സിനിമ കൊട്ടകയിലെ ആഘോഷം 63
Mother Earth 80
The Mesmerising Eyes 81
ഒരു വേനൽ മഴ 82
ചന്ദ്രോദയം 86
ഏകസാക്ഷി 87
മതിലുകൾക്കും കിളിവാതിലുകൾക്കും അപ്പുറം 88
Commitment 93
ഓർമ്മക്കുറിപ്പ് 94
A note for the girl you will love 95
Dream Fighter 96
Gender Inequality 97
സഹജീവിക്ക് 98
Paradise Found 99
വളപ്പൊട്ടുകൾ 100
Tears of a burning Candle 102
നിനക്ക് വേണ്ടി 104
Unwavering Focus 103
Electronics Life 105
Color 108
52 സെക്കന്റിന്റെ രാജ്യസ്നേഹം 109
Education Factory 112
ഒരു രൂപയുടെ മറ 113
പുതിയൊരു യാത്ര 114
മറക്കുന്ന വിദ്യ 116
The Wind of Emotions 120
മടക്കം 121
Not a soldier 123
കുറ്റബോധം 124
ലഭിക്കാത്ത നീതി 125
കാഴ്ചയും കാഴ്ചപ്പാടുകളും 128
ചങ്ങലക്കിടുന്ന ചലച്ചിത്രം 129
തനിയെ 130
രാഗം @ NIT 140

Viswajyothi college of Engineering & Technology Vazhakulam is an AICTE approved, ISO Certified Institute affiliated to Mahatma Gandhi University and presently to APJ Abdul Kalam Technological University. The College offers six B.Tech programmes, three M.Tech programmes and MBA. The college has total strength of 2303 students.

The activities of the academic year 2017-18 commenced with the Holy Mass concelebrated by Respected Monsignor **Dr.Cherian Kanjirakompil,** Vicar General of Kothamangalam Diocese, on 10th July 2017. The seventh semester B.Tech classes started on the same date. The first, third & fifth semester B.Tech, M.Tech classes & MBA classes commenced on 1st August 2017.

While 8 faculty members & 4 non-teaching staff members were relieved, 15 faculty members & 1 non teaching staff member joined service, making the teaching staff strength to 192 & the non- teaching staff to 97.

The inspection by the NBA expert committee members for the four programmes viz. Civil Engineering, Computer Science & Engineering, Electronics & Communication Engineering and Mechanical Engineering was done on 16th, 17th & 18th of March. The SARs of the other two B.Tech programmes and Management studies programme were already uploaded and the inspection is expected during the coming September.

University Results

We do have consistently good academic results. In the last final year out of the 485 students appeared for examination 432 students cleared all the papers of the entire B.Tech programme in the stipulated eight semester period with an overall pass percentage of 89.07% occupying the third position in MG university. The results of the lower semesters were also considerably good.

The pass in Management Studies was 98% with our college securing the first position in MG University.

Placement

The placement process for the current year is in progress. Out of the 300 eligible engineering students registered for placement 193 students have already secured placement offers. 16 students from MBA has also secured placement. Our major recruiters are: Infosys, TCS, IBS, South Indian Bank, The Federal Bank, Tayana Software Solutions, ileaf, Syntel, Indoshell, Tech Mahindra, ITC InfoTech, UST, Tata Communications, Sutherland, Cognizant, ELGI etc.

Students Achievements

Our Students participated in various events at National, University and Intercollegiate level and bagged many prizes.

- Students of S6 Civil Engineering **Abhishek Baby, Tobin Joy, Muhammed Salih and Amal Abraham** emerged as the winners in **"TRAFFIX"** - Idea Presentation Contest for mitigating Vyttilla Junction Traffic Gridlock held at MITS securing cash prize of Rs:25,000/-.
- **Jobin Mathew, Amal Shajan, Eldho P. Joy and Jiss Maria John** of S8 CSE won the first prize and cash award of Rs: 50,000/- for the Code Breaker Competition sponsored by Murugappa Group at MITS. They also bagged prizes from Saint Gits College of Engineering and Rajagiri Engineering College too.
- **Shawn James** of S6 CSE won first prize in Project Euler-Coding Competition from Rajagiri Engineering College.
- **Kiran Shaji and Jeston Joseph** of S2 CSE won 2nd prize in Legacy Asthra from St. Josephs College of Engineering & Technology, Palai.
- **Amitha Mani and Sean Santhosh** of S2 CSE won 2nd prize in Code Bug from SNGCE, Kadayiruppu.
- **Anitta Sunny** of S8 CSE won 2nd prize in Coding from St. Thomas Collge Palai.
- **Cillu Merin Mathew and Anantha Krishna C S** of S6 EEE won first prize in Paper presentation from Holy Kings College of Engineering.
- **Agnes Mitchell Martin, Amal J and Geethumol Thomas** of S8EEE won the prize for The Best Electrical Engineer contest at Rajagiri Engineering College.
- **Paulson Joseph** of S6EEE won the first prize for Body building Championship in Idukki District.
- **Anjo Jose, Liyas Sunny, Jithin Reji and Alwin Raju** of S8 EEE won second prize in Robo Soccer from Govt. Model Engineering College Thrikkakara.
- **Kevin T. Anthraper and Sachin Sabu** of S6 EEE Won second prize in Aquathunder from College of Engineering Trivandrum.

- **Rahul Vinod, Amaljith M P S, Megha Jose, Naina Joy & Abhinav Sreejeev** of S2 IT & **Saranya E, Jesna Jaosan and Gouri** J of S4 IT were selected for various final round competitions at IIT Bombay after initial screening.

Our Football team emerged as winners in intercollegiate football tournament conducted at Cochin Institute of Science & Technology, while our Basket- ball team was the runners in intercollegiate basketball tournament conducted at NIT Calicut.

Programmes

Various programmes were arranged in the college during the current academic year under the auspices of the management, faculty and the Student's Council. To mention the major programmes, Onam celebration was organized on 31st August 2017 with traditional programmes like Pookkalam, Tug of war, Malayali Manka , Sreeman competitions etc.

The election to the Student's Council of the college was held on 8th September 2017. **Jaise Jose** of S6 ME, **Ponnu Elsa Paul** of S6 CSE and **Amit Jolly** of S6 EEE were elected as **Chairman, Vice Chairperson and General Secretary** respectively. The swearing in ceremony was on 29th September 2017. The college council was formally inaugurated on 27th January 2018 by **Mr. Varun Chandra**, CEO & Co-founder of Corporate 360.

The Technical festival of the college **Bodhi 10.0** was conducted on 25th & 26th August 2017 which was inaugurated by **Mr. Jibin Jose**, CEO & Co-founder Flip Motion Technologies. Various competitions at the Intercollegiate level on project presentation, paper presentation etc. were organized during the Technical festival.

The Arts Festival of the college, **Drishya- 2K18** was celebrated on 5th & 6th April 2018. The event was inaugurated by famous Cine Actor **Mr. Antony Varghese** followed by the performance of famous violinist **Mr. Sabareesh Prabhakar.** Competitions on 27 different events were held in connection with the Arts Festival.

The annual sports meet **Drona 2K18** was organized on 7th April 2018. The meet was inaugurated by **Mr. I M Vijayan** , CI of Police & famous Indian Football Player.

The 9th All Kerala Inter Collegiate Basket Ball tournament, **Magnum 2K18** was conducted on 14th, 15th & 16th February 2018. The tournament was inaugurated by **Mr. T C Anu Mohandas**, Captain – Kerala Police Basketball Team. Muthoot Institute of Technology won the trophy and NIT Calicut was the Runners-up.

To keep pace with the rapidly changing technological developments all Departments of the college organized various programmes

Civil Engineering

Civil Engineering Association was inaugurated by **Dr. Binoy Alias M**, H O D-CE, MACE Kothamangalam on 29th August 2017.

- The department was chosen as **Technical support Agency for PMAY(G)**. As part of the programme, estimates for 14 houses were submitted to Avoly Grama Panchayath.
- The department was also selected to provide technical support for "Identification of Black Spots for developing solution to mitigate road accidents" by the Ernakulam district Accident Review Committee.
- Generated Revenue of Rs: 68,000/- by way of consultancy work.
- Organised Faculty Development Programme on **"Advances in Environmental Engineering".**
- **Chapters of Professional Societies** viz. India Green Building Council, Indian Geotechnical Society, Indian Meteorological Society were started.
- Organized more than 10 technical talks & Seminars.
- **Dr. Anoop C K**, was nominated as **Associate Member of International Commission for Statistical Hydrology (ICSH) and as Technical Expert for NDMA on urban floods.**

Computer Science & Engineering

The Computer Science and Engineering Association was inaugurated by **Mr. Sajeev K M**, Dy.SP, Marine Enforcement & Vigilance Thiruvanthapuram on 16th August 2017.

- Organised National Conference on "Security, Parallel Processing & Image Processing".
- A National Seminar on "Recent developments in Internet of Things" was organized.
- Organised the third Annual Lecture of Rev.Fr. Thomas Malekudy Endowment Lecture Series.
- Quiz Competition in memory of Smt. Sinu Arby was organized.
- 21 publications were made by faculty members.
- IEEE Computer Science Student Chapter was started.

- Organised more than 10 training programmes for the students of the programme.

Electronics & Communications Engineering

The Electronics & Communication Engineering Association was inaugurated by **Er. Kurian Thomas**, Director and Head of R&D, X Tend Technologies Pvt. Ltd. on 5th October, 2017.

- Conducted one-week FDP on "Computer Vision & Robotics".
- Conducted workshops on AVR Microcontroller, Raspberry Pi & Python for the students.
- **Dr.Sinnu Susan Thomas** received "Young Gandhian Technological Award- 2018" from the Honorable President of India on 19th March 2018.
- **Prof. Jose P. Varghese,** HOD, published an autobiography "Ottachirakulla Pakshi".
- Organised workshops for painting & literary activities.

Electrical & Electronics Engineering

The Electrical & Electronics Engineering Association was inaugurated by **Er. E Sankaran Sivadasan**, Assistant Executive Engineer, KSEB.

- **Dr. K.K. Rajan & Dr. B Aruna** were awarded Rs. 33 lakhs for the research project on "Development of Level Sensor for Lead-Lithium Loop System" by Board of Research in Nuclear Science, Mumbai.
- Organized National Conference on "Recent Trends in Power System Technologies".
- **Dr. K.K. Rajan, Dr. B Aruna, Dr. Sony Kurian & Ms.Cini K** made publications in International Journals.
- Organised 7 Technical talks on topics related to the programme.

Information Technology

The Information Technology Association was inaugurated by **Ms. Amitha Vasudevan**, Product Manager, TCS, Kochi followed by a technical talk.

- Organised National Conference on "Recent developments in computational methods for Renewable Energy" in association with Science & Engineering Research Board.
- One week FDP on "IOT & R-Programming" was organized in association with ICT Academy of Kerala.
- **Mr. Prince Kurian** was awarded Silver Partner Faculty by Infosys for his contribution in Campus Connect Programme.
- **Ms. Anju Susan George, Dr. Karthikeyan B, & Ms. Juliet A. Murali** presented Papers in International Journals / Conferences.

Mechanical Engineering

The Mechanical Engineering Association was inaugurated by **Dr. Sabu Sebastian M**, Scientist - NPOL on 14th September 2017.

- Arranged one week Training Programme for the Faculty members.
- **Dr. Shunmugesh K, Mr. Akhil K T, Mr. Jerry Varghese, Mr. Vinoj K, Mr. Frenosh K Francis, Dr. Pramodkumar M, Mr. Eldhose Kurian, Mr. Arun K R & Mr. Abraham Antony** published papers in International Journals / International Conferences.
- Students of the programme **John S T, Sridharan R & Kumar P R** also published papers in International Journal.
- **Dr. Shunmugesh K** was selected as Research Supervisor under APJ Abdul Kalam Technological University.
- **Student Chapters** of SAE & ISHRAE were started.
- Two new Laboratories viz. Metallurgy & Material Science Lab and new CAD Lab were commissioned.
- More than 10 technical talks on the related topics were organized.
- Gyanoday-16, special outreach training programme based on Auto CAD 2D & 3D designing software was arranged for students of Technical Higher Secondary School- Varapetty.
- Project Exhibition & Cultural programmes were arranged during Karshikamela organized by Avoly Krishibhavan.
- As a part of social commitment the department organized a social service programme at Kummittamkudy tribal Colony, Marayur.

Management Studies

The Management Studies Association was inaugurated by **Dr. G C Gopala Pillai**, former CMD on 4th April 2018.

- The department took up the consultancy work of market research on the feasibility of a Mega Sports facility at Chettuva.
- **Dr. Geo Baby,** H.O.D received Outstanding Management Educator of the year award of NIPM.
- **Mr. Hariharan C S** was selected as Chairman of ICWA Palakkad Chapter.
- **Dr. Francis Cherunilam**, Dean, was selected as the Public Representative member of Board of Cochin Stock Brokers Ltd.

In addition the majority of faculty members from all departments attended Faculty Development Programmes & Workshops at various other Institutes & also delivered Technical Talks at various engineering colleges within & outside the state.

The various Professional bodies in the college viz. ISTE, III Cell, CSI, IEEE have also rendered valuable services.

ISTE

The ISTE Chapter of the college consists of a faculty chapter of 110 life members and student chapter having 657 members. The chapter organized various programmes like training in Fab lab, Seminar on recent developments in IOT, Various technical talks and career guidance & counseling support for students. This was achieved by the team work of Secretary Ms. Renjini Surendran, Mr. Basil Baby, Ms. Neenu Daniel, Ms. Mili Else Jose and Mr.Prince Kurian.

Institute Industry Interaction Cell & IEDC

Realising the necessity of effective interaction between Industries and the importance of promoting Innovation & Entrepreneurship skills among students III Cell & IED Cell of the college with Dr. K K Rajan as the In-charge, organized various programmes which include

- An outreach programme on "Atomic Energy for Brighter Future" in association with BARC, Trombay.
- Industrial visits to various hydel and nuclear power plants.
- Technical talks and internship programmes for students.
- Entrepreneurship programme exclusively for women.

Computer Society of India

The CSI chapter of the college organized various workshops programmes like workshops on Latex, Python; technical talks on Artificial Intelligence & Android; motivating talks on Personality development & Entrepreunership. The chapter also organized competitions at National level for Hackathon, project presentation & Quiz competition. The CSI student branch of the college was awarded the best accredited student branch by CSI at the National level. This is the 4th consecutive year our college is securing this honor.

The chapter also received longest continuous SBC award at the National Level consecutively for the 3rd time. Congratulations to CSE department & In-charge, Ms. Resmi Cherian for these achievements.

IEEE

The IEEE chapter of the college is a dynamic body under the guidance of Mr. Babu T Chacko, that organized various programmes like workshops, orientation classes etc. for IEEE members both at college level and at Hub level. The major programmes arranged include Minerva-2.0, a workshop arranged at the District level & another 2-day workshop arranged at the Hub level.

NPTEL

The NPTEL VJCET Chapter with In-charge Dr. Sinnu Susan Thomas arranged various guest lectures both from the Academia and Industry to bridge the gap in the curriculum. The Chapter also conducted Spoken Tutorials for students. Several faculty members as well as students obtained NPTEL Certification.

NSS

The NSS unit of the college under the leadership of faculty members Mr. Sharone Varghese, Mr. Nibin B, Ms. Anitta Thomas and Ms. Vineetha Thankachen has rendered remarkable services to the society. The major activities are:

- Organised blood donation camps & awareness on blood donation.
- Arranged Stem Cell donation Awareness talk & donor registration drive.
- Punarjini- seven days special camp was conducted at Govt. Thaluk Hospital Kothamangalam, where our Student volunteers repaired & painted various hospital equipments worth Rs. 17,67,220/-

In addition to these the NSS volunteers of the college undertook the work of cleaning Govt. Hospital & KSRTC Bus Stand at Muvattupuzha. They also rendered services to the nearby schools in setting up Biodiversity Park.

Alumni

The Alumni Association of the college with Secretary Mr. Jacob Mathai, has more than 6000 members. In addition to the parent Chapter, Asso ciation has Chapters at Kochi, Thiruvanthapuram, Chennai, Bangalore & Quatar. They are extending all support to the parent Chapter. The Annual General Body meeting of the Alumni Association was held in the college on 8th July 2017. The Alumni Association is motivating the students by conducting Technical Talks and Internship Fair. The Association has instituted a cash award of Rs.3000/- for the best final year project from each branch.

Women's Cell

The women's cell of the college under the guidance of Ms. Merlin Thomas, is doing everything possible for the benefit of the ladies of the college. The cell organized various programmes for the upliftment of girl students. In addition to this the cell took the initiative in installing vending machines for sanitary napkins and incinerator at different locations in the college.

The R&D Cell headed by Dr. Pramodkumar and the Eco, Nature & Photography Club under the guidance of Mr. Eldhose Paul and Mr.Krishnendu K have extended their sincere efforts in doing everything possible in the relevant areas.

PTA

We are proud to announce that our College has an active PTA with President Mr. Baby John, renders all support to the institute for its smooth functioning. The PTA has extended financial assistance for enhancing parking facilities & the facilities of the college canteen, main auditorium & mini auditorium.

Placement Cell

The placement cell of the college is arranging aptitude training, Soft skill training, Infosys campus connect programme, classes for spoken English, language enhancement classes, resume corrections, Group discussions and mock interviews for students.

Scholarships

Meritorious students are awarded central sector scholarships and minority scholarships to the tune of Rs, 98,15,000/- (Ninety eight lakhs and fifteen thousand) apart from the scholarship awarded by the management which amounts to Rs. 1,08,50,000/- (One crore eight lakhs & fifty thousand).

Infrastructures

A solar power plant having a capacity of 50 kW peak at a cost of 40 lakh rupees is commissioned. A FAB Lab costing 40 lakh rupees with partial financial assistance from APJ KTU is also commissioned. This year more than 30 computers were purchased raising the total no. to 1200.

The Central Library which is housed in an area of 16,400 sq. ft has 37,962 volumes, in 10,366 titles, 128 International Journals & 3967 E- journals. In addition to this dell net & national digital library facilities are also available. The digital library is equipped with 65 computers.

The other amenities of the college viz. Hostels, Transport facilities, Canteen, Gymnasium, Common Computing Centre, Cafeteria, Reprographic Centre, Counseling Centre, etc. are rendering their service to Viswajyothi community in an appreciable manner.

With the blessings of God Almighty, motivated by Our Patron, His Excellency **Mar George Madathi kandathil,** Bishop of Kothamangalam; and with the unstinted support and guidance from **Msgr. Dr. Cherian Kanjirakompil,** Manager; **Rev. Dr. George Thanathuparambil**, Director; the entire Management Team, the AICTE, Directorate of Technical Education, the M. G. University, the Kerala Technological University and due to the team work by all Staff Members of Viswajyothi, Parents & Students, Our Institution is marching ahead to attain our vision: ***"Moulding engineers par excellence with integrity, fairness & human values"***

I humbly conclude and submit this report on this day 13th April, 2018, with a note of immense gratitude to the Lord Almighty and Viswajyothi fraternity with an intention to continue the great work serving humanity with distinction.

Dr. Josephkunju Paul C
Principal

കാലത്തിന്റെ പിന്നിലെ നായകൻ

കാലത്തിന്റെ തേരോട്ടം മുന്നോട്ട് വയ്ക്കുന്ന ആശയം പകരുവാൻ യുഗപുരുഷന്മാർ പിറവിയെടുക്കും. ആഗസ്റ്റ് 9, 1933 ൽ മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്തിന് സുവർണ്ണ ലിപികളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതാണ് മേടത്ത് തെക്കെപ്പാട്ട് വാസുദേവൻ അഥവാ മലയാള സാഹിത്യ പ്രേമികളുടെ പ്രിയപ്പെട്ട എം.ടി. അന്നാണ് ജനിക്കുന്നത്. സാഹിത്യ സൃഷ്ടിയും സിനിമയും ഒരുപോലെ ഒരു എഴുത്തുകാരന് എങ്ങനെ വഴങ്ങുമെന്ന് മലയാളികളെ പഠിപ്പിച്ചതും എം.ടി. ആയിരുന്നു. 'നാലുകെട്ട്' എന്ന നോവലിന് കേരള സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് ലഭിക്കുമ്പോൾ എം.ടി.ക്ക് വയസ്സ് 23. ഒരു എഴുത്തുകാരന്റെ മേഖല വിപുലമാണ് എന്ന് തെളിയിച്ചുകൊണ്ട് 1989 ൽ മികച്ച തിരക്കഥാകൃത്തിനുള്ള കേന്ദ്രത്തിന്റെ പുരസ്കാരം പ്രിയപ്പെട്ട എം.ടി.യെ തേടിയെത്തി.

തന്റെ വ്യത്യസ്തമായ ശൈലികൊണ്ടും ആശയങ്ങളിലെ തീവ്രതകൊണ്ടും എന്നും എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ വായനക്കാരനെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി, ചിന്തിപ്പിച്ചു. ഓരോ കൃതിയിലും തന്റെ ആശയങ്ങൾ പറഞ്ഞുവെയ്ക്കാൻ എം.ടി.ഉപയോഗിച്ചത് തന്റെ കഥാപാത്രങ്ങളെ ആയിരുന്നു. 1995 ൽ ജ്ഞാനപീഠം പുരസ്കാരം തന്റെ മലയാള സാഹിത്യത്തിനുള്ള സമഗ്ര സംഭാവനയ്ക്കായി നേടുകയുണ്ടായി. 2005 ൽ രാജ്യത്തിന്റെ പരമോന്നത പുരസ്കാരമായ പത്മഭൂഷൻ നൽകി രാജ്യം നമ്മുടെ പ്രിയപ്പെട്ട എം.ടി.യെ ആദരിച്ചു.

എന്നും വായനക്കാരന്റെ ഉള്ളിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്ന ഒരുപിടി എഴുത്തുകളായിരുന്നു എം.ടി.യുടെ സംസാവന, നാലുകെട്ട്, കാലവും, അസുരവിത്തും, രണ്ടാമൂഴവും മനസ്സിൽ അങ്ങനെ തങ്ങിനിൽക്കും. മലയാള തനിമയുള്ള പാരമ്പര്യമുള്ള എഴുത്തുകൾ ആണ് എന്നും എം.ടി.യെ വ്യത്യസ്തനാക്കിയത്.

മലയാള സിനിമയ്ക്കും എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ തന്റെ സംഭാവനകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. എട്ടോളം സിനിമകൾ സംവിധാനം ചെയ്ത എം.ടി., 54 ഓളം സിനിമയ്ക്ക് തിരക്കഥ നൽകി. ഒരു എഴുത്തുകാരന് സിനിമയിൽക്കൂടി സമൂഹത്തിലേക്ക് എങ്ങനെ കുറെക്കൂടി തന്റെ ആശയം പങ്കുവെയ്ക്കാം എന്ന് എം.ടി.യിൽ പരം വ്യക്തമായി ആരും കാണിച്ചുതന്നിട്ടില്ല. മലയാള സാഹിത്യ ലോകത്തിന് തന്റെ എഴുത്തുകൾകൊണ്ട് എം.ടി.സമ്മാനിച്ചത് ഒരു പുത്തൻ വസന്തമായിരുന്നു. 23–ാം വയസ്സിൽ തന്റെ ആദ്യ അക്കാദമി അവാർഡ് മേടിച്ച എം.ടി. ഇപ്പോൾ 84–ാം വയസ്സിൽ എത്തി നിൽക്കുന്നു.

1990 ൽ സാഹിത്യ അക്കാദമി അവാർഡ് നേടിയ എം.ടി.യുടെ കൃതിയാണ് കാലം. കാലത്തിന്റെ തേരിൽ സേതുമാധവൻ നടത്തിയ തേരോട്ടത്തെ ഓരോ സാഹിത്യ പ്രേമിയും ഇപ്പോഴും നെഞ്ചിലേറ്റുന്നു. കാലം സേതുവിനെ പഠിപ്പിച്ച പാഠങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ട് സേതു മടങ്ങുമ്പോൾ അവനോടൊപ്പം വായനക്കാരെയും നടത്തിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു എം.ടി.വാസുദേവൻ നായർ എന്ന മലയാളത്തിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട എം.ടി.

ഈ വർഷത്തെ ഞങ്ങളുടെ ഈ എളിയ മാഗസിൻ ഞങ്ങളുടെ ആശയങ്ങളുടെ ചെറിയ പുസ്തകം, മലയാളത്തിന്റെ എക്കാലത്തെയും മികച്ച സാഹിത്യകാരന് സമർപ്പിക്കുന്നു. കാലം എന്ന പേരു നൽകി എം.ടി.യുടെ കൃതിയുടെ ഛായ നൽകുവാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുന്നു. ഞങ്ങളുടെ സ്നേഹമാണ്, ആദരവാണ് മലയാളത്തെ ഞങ്ങളുടെ ഭാഷയെ ലോകത്തിന് കാട്ടിക്കൊടുത്ത പ്രിയപ്പെട്ട എം.ടി.ക്കുമുമ്പിൽ ഞങ്ങളുടെ ചെറിയ മാഗസിൻ സമർപ്പിക്കുന്നു.

അമൽ മാത്യു

സോൾമേറ്റ്

അലീഷ സാറ മാത്യൂസ്
S4 ECE

സോൾമേറ്റ്, വാക്കുകൾക്കതീതമായ വാക്ക്. വർണ്ണിക്കാനോ വിവരിക്കാനോ ആകില്ല. ആ വാക്കിന്റെ ഉടമയെ ഒരുവനു തന്റെ ജീവൻ കൊടുക്കുന്നതിലും വലുതായ സ്നേഹം ഈ ലോകത്തിൽ ഇല്ലാ എന്ന് ബൈബിൾ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിൽ, അതു പ്രാവർത്തികമാക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരാൾ. എല്ലാവരുടെയും ജീവിതത്തിൽ ഒരു ബെസ്റ്റ് ഫ്രണ്ട്, ബെസ്റ്റി എന്നൊക്കെ പറയാൻ ആളുണ്ടാകും. പക്ഷേ അവൾ എന്റെ സോൾമേറ്റ് ആണെന്ന് പറയാൻ കുറച്ച് ബുദ്ധിമുട്ടാണ്.

സോൾമേറ്റ് എന്നത് കാമുകികാമുകന്മാർക്ക് മാത്രം തീറെഴുതികൊടുത്ത ഒരു പദം അല്ല. ജീവനുതുല്യം സ്നേഹിക്കുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അതിനപ്പുറം നമ്മളെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആരും നമ്മുടെ സോൾമേറ്റ് ആകാം. നമ്മൾ ഒന്നു കരഞ്ഞാൽ കൂടെ കരയാൻ, ചിരിക്കുമ്പോൾ കൂടെ ചിരിക്കാൻ, ഏത് അവസരത്തിലും കൂടെ നിൽക്കാൻ പലപ്പോഴും നമ്മുടെ അച്ഛനോ, അമ്മയോ, അനിയത്തിയോ, ചേട്ടനോ അങ്ങനെനമുക്ക് വേണ്ടപ്പെട്ടവരായി മാറാൻ അവർക്കാകും. അവരുമയി വഴക്കിടാത്ത ദിവസങ്ങൾ ചുരുക്കമായിരിക്കും. എന്തിനെന്നുപോലും അറിയാത്ത ചില പരിഭവങ്ങളും പിണക്കങ്ങളും.

ജീവനുള്ള രണ്ട് ദേഹങ്ങൾ ആണെങ്കിലും മനസ്സുകൊണ്ട് ഒന്ന് ചേർന്നവരാണ് അവർ. വെറുമൊരു കൂട്ടുകാരനോ കൂട്ടുകാരിക്കോ തരാൻ കഴിയാത്ത എന്തൊ ഒരു മാന്ത്രികത തീർച്ചയായും അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ കാണും. സ്നേഹിച്ചാൽ ചങ്ക് പറിച്ചു കൊടുക്കാനും തയ്യാറാണവർ.

ജീവിതത്തിന്റെ ഓരോ പടവുകൾ കയറുന്തോറും വീഴാതെ താങ്ങായ് നിൽക്കുന്ന ഒരു അദൃശ്യശക്തി സുഹൃത്ത് പദത്തിനു പകരം വയ്ക്കാൻ പറ്റുന്ന ഒരു തീവ്രപദം. അതുതന്നെ ആണ് സോൾമേറ്റ്. അങ്ങനെസവിശേഷതകൾ നാനാവിധമുള്ള അവളെ എങ്ങനെപരിയുമെന്നത് തികച്ചും വേദാനാജനകമായ ഒന്നാണ്. പരീക്ഷയ്ക്ക് മാർക്ക് കുറഞ്ഞാൽ 'സാരോലാടി, അടുത്ത തവണ നമുക്ക് തകർക്കാം' എന്നൊന്നൊരു വാക്ക് മതി, നമ്മളെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ.

മുഖം മനസ്സിന്റെ കണ്ണാടി ആണെങ്കിൽ, ആ മുഖംപോലും കാണാതെ നമ്മുടെ മനസ്സ് മായ്ക്കാൻ പറ്റിയ വ്യക്തി. എന്തും തുറന്ന് പറയാൻ പറ്റിയ ഒരു തോഴി. ഇനി ഞാൻ നിന്നോട് മിണ്ടില്ല എന്ന് 100 തവണ പറഞ്ഞാലും പിന്നേം കൂടെ നിന്നോളും.

ഒരിക്കൽപോലും ഒരു അവ്യക്തമായ ചിരി തരാത്ത ഒരാൾ. എന്റെ ഏതു താക്കോലിനും അവളുടെ കയ്യിൽ താഴുണ്ട്, എന്റെ ഏതു താഴിനും അവളുടെ കയ്യിൽ താക്കോലും ഉണ്ട്. അങ്ങനെതമ്മിൽ എപ്പോഴും ഒരു പ്രത്യേകത ഉണ്ടാകും. അവരുടെ ബന്ധത്തിൽ അങ്ങനെഉണ്ടെങ്കിയും പിണങ്ങിയും കെട്ടുറപ്പുള്ള ഒരു ശില അവൾ ഒരുമിച്ചു തീർക്കും. ആർക്കും ഒരിക്കലും തകർക്കാൻ കഴിയാത്ത ഒരു വമ്പൻ ശില.

Vishnu K.S.
S6 ME

മുറ്റത്തെ പൂജാപുഷ്പം

"ഉമ്മറപ്പടിമേൽ ഇരിക്കരുത്... ഏറു കാലുകുത്തി നിൽക്കരുത്..." വീടിന്റെ സിറ്റൗട്ടിൽ വന്നിരുന്ന് ഭൂപടം അച്ചടിച്ച് വരുന്നത് പോലെയുള്ള പേപ്പറിൽ തീർത്ത ഡാവേലിയുമായി രാവിലെ ഡാവേലി പണ്ടാരന്റെ ഡാവേലി വായനയും കേട്ടാണ് അവൻ വീട്ടിൽ നിന്ന് കുട്ടുകാരന്റെ അടുത്തേക്ക് പോകാനായി ഇറങ്ങുന്നത്.

പലതവണ കേട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തീർത്തും ആകാംക്ഷയോടെ തന്നെ അച്ഛമ്മയും അമ്മയും പിന്നെ മീരമോളും ചമ്രം പടഞ്ഞിരുന്ന് വായിക്കുന്ന പണ്ടാരനെശ്രവിച്ചും ശ്രദ്ധിച്ചും നിൽക്കുന്നുണ്ട്. അച്ഛമ്മയും അമ്മയും വരികളിലേയും ചിത്രത്തിലേയും അർത്ഥങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന പോലെ തലയാട്ടിയും കൈകൂപ്പി പിടിച്ചും ഒക്കെയാണ് നിൽക്കുന്നത്. പെറ്റിക്കോട്ടിട്ട് കൈയ്യിൽ കുറേ വളകൾ കുട്ടിക്കെട്ടിയ വള്ളിയും തൂക്കിപ്പിടിച്ച് നിൽക്കുന്ന മീരമോൾക്ക് ഒന്നും തന്നെ മനസ്സിലാകുന്നില്ലെന്നുറപ്പാണ്. അവൾ ആ പടങ്ങൾ എല്ലാം നോക്കി അതിലൂടെ പണ്ടാരന്റെ ചൂരൽ ചാടി കളിക്കുന്നതും കണ്ട് നിൽപ്പാണ്.

പണ്ടൊക്കെ ഡാവേലി തുണികൊണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്പോഴാണ് ഇതുപോലെയുള്ള ചാർട്ടിലായത്. അല്ലെങ്കിൽ തന്നെ എത്രകാലം ഒരു തുണിക്കഷണത്തിന് പണ്ടാരന്റെ കൂടെ വീടുകൾ കയറിയിറങ്ങാൻ പറ്റും? അത് പോയിക്കാണും. പണ്ടാരന് തന്നെ വയ്യാണ്ടായിരിക്കുന്നു. കാലം കുറേയായില്ലേ, കുലത്തൊഴിലാണ്, കാർന്നോന്മാര് ചൊല്ലിപ്പടിപ്പിച്ചതുമാണ്. മാത്രമല്ല ഓരോ കുടുംബങ്ങളിലും ചെന്ന് ഡാവേലി വായിക്കുന്നത് ഒരു ഐശ്വര്യം അല്ലേ. ഉപദേശങ്ങളും അറിവുകളും കഥകളുമൊക്കെയല്ലേ വായിക്കുന്നത്. എല്ലാം ചിട്ടയും ഐശ്വര്യവുമുള്ള ഒരു ജീവിതം ചെന്നിരുന്ന് വായിക്കുന്ന കുടുംബങ്ങളിൽ ഉണ്ടാവാൻ വേണ്ടിയാണെന്നാണ് സങ്കൽപ്പം.

പക്ഷെ, ഈ പണ്ടാരൻ കൂടി കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇങ്ങനെ വായിക്കാൻ ഒരാൾ വരുമെന്ന് തോന്നണില്ല. അന്യം നിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഈ കാലത്ത് ജീവിക്കാൻ തക്ക വരുമാനം അവർക്ക് കിട്ടുന്നില്ലയെന്നത് മാത്രമല്ല, ഇതിലൊക്കെയുള്ള താത്പര്യവും ഇല്ലാതായി മിക്കവർക്കും. ഇവിടെ പിന്നെ ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാനടക്കം എല്ലാവർക്കും താൽപര്യമാണല്ലോ. വണ്ടി സ്റ്റാർട്ടാക്കുന്നതിനിടെ അവനോർത്തു.

കുറച്ച് പുസ്തകങ്ങൾ വാങ്ങാനായിട്ടാണ് കുട്ടുകാ

രന്റെ അടുത്തു പോയത്. അവന്റെ ഏറ്റവും അടുത്ത സുഹൃത്താണ്. ചെറുപ്പം മുതലേ അറിയാവുന്ന കൂട്ടുകാരനും അവന്റെ വീട്ടുകാരും തമ്മിൽ നല്ല ഒരു ആത്മബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു.

വീട്ടിൽ ചെന്നപ്പോഴേക്കും അമ്മ വിശേഷങ്ങൾ ചോദിക്കലും പറയലും തുടങ്ങി. പിന്നെ ഉറ്റ സുഹൃത്തിന്റെ കുറച്ച് കുറ്റങ്ങളും!! അമ്മമാരെല്ലാവരും തന്നെ അങ്ങനെയാണല്ലോ. മക്കളെ എത്ര സംരക്ഷിച്ചാലും സ്നേഹിച്ചാലും മതിയാവില്ല. അത് എല്ലാ കാലവും അങ്ങനെയാണ്. എങ്കിലും പണ്ട് കാലത്തെ ചില കഥകൾ കേൾക്കുമ്പോൾ ഇത്തിരി കൂടുതലാണോന്ന് തോന്നിയിട്ടുണ്ട്. ജോലി കഴിഞ്ഞും ക്ലാസ്സ് കഴിഞ്ഞും ഒക്കെ വരുന്ന അച്ഛന്റെ പെങ്ങന്മാരെ സന്ധ്യയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ കൂടിയും അച്ചാച്ചൻ ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ കാത്ത് നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടു വരുന്നതൊക്കെ. അതാണെങ്കിൽ അരകിലോമീറ്റർ പോലും ഉണ്ടാവില്ല ചിലപ്പോൾ വീട്ടിന്ന് ബസ് സ്റ്റോപ്പിലേക്ക്. അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം പഴയ കഥകൾ പറഞ്ഞ് തന്നിരിക്കുന്നു അച്ഛമ്മ. കൂട്ടുകാരന്റെ അമ്മയും പറഞ്ഞ് കേട്ടിട്ടുണ്ട് അവരുടെ കാലത്തും സ്ഥലത്തും അങ്ങനെയൊക്കെത്തന്നെയായിരുന്നെന്ന്. പഴയ കാലത്തെ രീതികളുടെ കഥകൾ...

അങ്ങനെവിശേഷം പറഞ്ഞിരുന്നപ്പോഴാണ് കൂട്ടുകാരന്റെ അനിയത്തി ചായയും കൊണ്ട് വരുന്നത്.

"ചേട്ടൻ കവലവരെ പോയതാണ്, ഇപ്പോ വരും. അപ്പോഴേക്കും ഈ ചായ കുടിച്ചിരിക്ക്." അവൾ പറഞ്ഞു.

"മോളപ്പോഴേക്കും ചായയെടുത്തോ?" അവൻ ചോദിച്ചു.

"അവളങ്ങനെയാടാ വീട്ടിൽ വരുന്നവരോടും മറ്റുമൊക്കെ വല്ല കാര്യമാണ്. എന്റെ നോട്ടത്തിന്റെ ഗുണം കൂടിയാണെന്ന് കൂട്ടിക്കോളു. പണ്ടൊക്കെയുള്ളത്രയും ഇല്ലെങ്കിലും നല്ലപോലെ ശ്രദ്ധിച്ചും ഉപദേശിച്ചു കൊടുത്തുമെല്ലാമാണ് ഞാൻ നോക്കി വരുന്നത്." അമ്മ പറഞ്ഞു. കടയിൽ പോയ കൂട്ടുകാരൻ അപ്പോഴേക്കും തിരിച്ചെത്തി.

"നീ എപ്പോ വന്നു?" കൂട്ടുകാരന്റെ ചോദ്യം

"ഇത്തിരി നേരായോള്ളു. ഞാൻ നിന്റെ പെങ്ങളിട്ട ചായ കുടിച്ചിരിക്ക്വാർന്നു." അവൻ പറഞ്ഞു.

"അത് ഏതായാലും നന്നായി, മുഖസ്തുതി പറയ്യാന്ന് കരുതണ്ടാ, ഇവൾക്ക് നല്ല കൈപ്പുണ്യം ഉണ്ടെടാ. അമ്മ പാകം ചെയ്ത് തരാത്ത വിഭവങ്ങളോക്കെയിടക്ക് ഇവൾ ഇവിടെ പാചകം ചെയ്യാറുണ്ട്." കൂട്ടുകാരൻ പറഞ്ഞു.

"ആഹാ, ഇപ്പോ ഈ അമ്മയെ ഒഴിവാക്കി രണ്ടു ചേട്ടന്മാരും അനിയത്തിക്കുട്ടിയുടെ ആൾക്കാരായല്ലേ, നടക്കട്ടെ." അതുകേട്ട് അമ്മയുടെ പരിഭവം!!

അവനും കൂട്ടുകാരനും പിന്നെ കൂട്ടുകാരന്റെ മുറിയിൽ പോയി കുറച്ച് കുശലങ്ങളൊക്കെ പറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നിട്ട് ആവശ്യമുള്ള പുസ്തകങ്ങളും എടുത്ത് തിരിച്ച് പോരാൻ ഇറങ്ങി. വീട്ടിൽ നിന്നിറങ്ങി. വണ്ടി സ്റ്റാർട്ട് ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയപ്പോഴാണ് അനിയത്ത് അവളുടെ ഫോണും കൊണ്ട് ഓടി വരുന്നത്.

"ചേട്ടാ ഒരു മിനിട്ട്, എനിക്ക് കോളേജിൽ കളിക്കാനുള്ള ഡാൻസിന്റെ പാട്ട് ഒന്ന് ഡൗൺലോഡ് ചെയ്ത് തരാമോ? ഞാൻ നോക്കീട്ട് കിട്ടണില്ല. എന്റെ ചേട്ടൻ പുള്ളിക്കാണെങ്കി ഭയങ്കര പവറാ ചോദിച്ചിട്ട് എടുത്ത് തന്നില്ല." അവൾ പറഞ്ഞു. അവൻ അത് കേട്ട് ഞാനെടുത്ത് തരാലോ എന്നും പറഞ്ഞ് ഏത് പാട്ടാണെന്നും ചോദിച്ച് അവളുടെ കയ്യീന്ന് ഫോൺ വാങ്ങി.

ഫോണിൽ അവൻ പാട്ട് തിരയുന്നതിനടിയിൽ പെട്ടെന്ന് ഏതോ ഒരിടത്തു നിന്ന് വന്ന കുറച്ച് സന്ദേശങ്ങൾ

മിന്നിത്തെളിയാൻ തുടങ്ങി സ്ക്രീനിന്റെ മുകളിലുള്ള കടിഞ്ഞാണിൽ. ആ സന്ദേശങ്ങൾ തുറന്ന് നോക്കാൻ അവന് തോന്നിയതെന്തുകൊണ്ടാണെന്ന് അവന് മാത്രമേ അറിയാവൂ. അല്ലെങ്കിൽ അവന് പോലും അറിയില്ല. ഏതായാലും ആ സന്ദേശമാല ദർശിച്ച അവൻ ഒരുപാട് പുഷ്പങ്ങൾ കണ്ടു, വിടർന്നതും, വാടിയതും, തേൻപൊടിയുന്നതുമൊക്കെയായ പുഷ്പങ്ങൾ.

ഒരു നിമിഷത്തേക്ക് എങ്ങും നിറഞ്ഞ അന്ധകാരം അവന്റെ കണ്ണിലെ നിറങ്ങളേയും കവർന്നു. നട്ടും നനച്ചും പരിപാലിച്ചും കാത്തിരുന്നും കാവലിരുന്നും പൂർണ്ണതയിലെത്തിച്ച ഒരു പൂവിനെ ആരെങ്കിലും വ്രണപ്പെടുത്തുമ്പോഴോ മാല കൊരുക്കാൻ വേണ്ടിയാണെങ്കിൽപോലും പിഴുതുകൊണ്ട് പോകുമ്പോഴോ തൊട്ടടുത്ത് നിൽക്കുന്ന പൂവോ പൂന്തോട്ടക്കാരനോ വീണുപോകുന്ന ഗർത്തം, അതിന്റെ ആഴം അവൻ ആ ഇരുട്ടിലും അറിഞ്ഞു.

ഏത് വെളിച്ചത്തിന്റെ മറവിലാണ് ഈ മാലകൊരുക്കാൻ ആ മൃദുലമായ കരങ്ങൾക്ക് ശക്തി ഏറിയതെന്ന് മനസ്സിലായില്ല. ചിലപ്പോൾ മാലയുടെ ശില്പി ഒരു ചിലന്തി വലയിലെ ചെറുപ്രാണിയായിരുന്നിരിക്കാം. ചിലന്തി വലകൾക്ക് പടരാൻ കഴിയാതിരുന്ന, പടർന്ന വലകളിലെ

പശയെ ഇല്ലാതാക്കി മാറ്റിയ കിരണങ്ങൾ നിറഞ്ഞ് നിന്നിരുന്ന ഒരു പാടവരമ്പും ഒരു സ്കൂൾ അങ്കണവുമെല്ലാം ഏതൊക്കെയോ പഴങ്കഥകളിൽ നിന്ന് ഓടിയെത്തികൊണ്ടിരുന്നു, അവനിലേക്ക്.

ആവശ്യപ്പെട്ട പാട്ട് എടുത്ത് ഫോൺ തിരികെ നൽകുമ്പോൾ ആ അനിയത്തിക്കുട്ടിയുടെ കണ്ണുകളിൽ നോക്കി അവൻ ഒന്നും ചോദിച്ചില്ല. കാരണം ആ കണ്ണുകൾ മാത്രമായിരിക്കില്ലല്ലോ ഇടയ്ക്കൊന്നടഞ്ഞ് പോയത്. അനിയത്തിയുടെ ഹൃദയം നിറഞ്ഞ നന്ദിയും ഏറ്റുവാങ്ങി അവൻ അവിടെനിന്ന് തിരിച്ചു.

തിരികെയുള്ള വഴിയിൽ അവൻ ചിന്തിച്ചു. പൂവുകൾ എന്നും സൗന്ദര്യത്തിന്റേയും നന്മയുടേയും പ്രതീകങ്ങളല്ലേ? അപ്പോ പിന്നെ, തേൻ കുടിക്കാനെത്തുന്ന വണ്ടുകളാണോ ഞാൻ കണ്ട മാലയിലെ പൂക്കളെ തളർത്തിയത്?

തിരിച്ച് വീട്ടിൽ എത്തിയ അവൻ സിറ്റൗട്ടിലേക്ക് നോക്കി, ഡാവേലി പണ്ഡാരൻ ദക്ഷിണയും വാങ്ങി അടുത്ത വീട് തേടി പോയിരിക്കണം. ചിലപ്പോ രാവിലത്തെ ദക്ഷണവും കൊടുത്തിരിക്കും അമ്മ. പക്ഷെ പണ്ഡാരന്റെ സ്ഥാനത്ത് മറ്റ് രണ്ടു പേർ ഇരിക്കുന്നുണ്ട്. പുള്ളോനും പുള്ളോത്തിയും ആണവർ. പണ്ഡാരന്റേതിന് സമാനമായ ലക്ഷ്യത്തിന് വേണ്ടി സമാനമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നവർ.

അച്ഛമ്മയും അമ്മയും മീരമോളും അവിടെത്തന്നെയുണ്ട്. കേരളത്തിലെ സംഗീതത്തിന്റെ തന്നെ തുടക്കം ഡാവേലിയിൽനിന്നും പിന്നെ പുള്ളുവൻ പാട്ടിൽ നിന്നുമാണെന്ന് കേട്ടിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അതെങ്ങനെപരിണാമപ്പെട്ട് ഇന്നത്തെ മറ്റ് സംഗീതങ്ങളായെന്ന് അവൻ ആലോചിച്ചു. ഈ പാട്ടുകളും ആചാരങ്ങളുമൊക്കെ മറഞ്ഞ് തുടങ്ങിയതോടെയാണോ വണ്ടുകൾ പെരുകാനും പൂക്കൾ വാടാനും തുടങ്ങിയത്?

അവൻ മീരമോളുടെ കൈയ്യിലുള്ള വള്ളിയിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്ന കുപ്പിവളക്കൂട്ടത്തിലേക്ക് നോക്കി. അതൊരു മാലപോലെ തോന്നിയോ!!! പെട്ടെന്ന് മറ്റൊരമ്പിനാലും എത്തിച്ചേരാൻ സാധിക്കാതിരുന്ന അവന്റെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളറകളിൽ ഒരു ദൃശ്യം തെളിഞ്ഞണഞ്ഞു. ചെറിയമ്മയെ അച്ഛാച്ചൻ ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ കാത്തു നിൽക്കുന്നു. കൂട്ടുകാരന്റെ അമ്മയെ അവന്റെ മുത്തച്ഛൻ ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ നിന്ന് വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നു. തൃസന്ധ്യയാവുന്നതേയുള്ളു. ആ ദൃശ്യം മാഞ്ഞുപോയി. മാഞ്ഞ് പോയതുകൊണ്ടാവാം പകരം ആ സ്ഥാനത്ത് ആരോ കൊരുത്ത ഒരു മാല തെളിഞ്ഞു നിന്നു.

അച്ഛമ്മ ദക്ഷിണ വച്ചപ്പോൾ പുള്ളോൻ പാടി തുടങ്ങി.

"ഓമനഉണ്ണീടെ നാവോറ് പാടുന്നു. ഡും...ഡും... ഡും...ഡും...ഡും...ഡു... തിരുവോണം നാളുള്ള മീരമകളെ നീ കാത്തു രക്ഷിക്കേണം സർപ്പദൈവങ്ങളെ ഡും... ഡും..."

മീരമോളേയും അച്ഛമ്മയേയും നോക്കി പടികയറിവന്ന അവനും മനസ്സിൽ പാടി പോയി.

"ഓമനഉണ്ണീടെ നാവോറ് പാടുന്നു...

..... കാത്തു രക്ഷിക്കേണം സർപ്പദൈവങ്ങളെ..."

A Lost Story

Vani Vavachan
S4 ECE

Walking on unknown roads,
Towards un appeared goals,
She forgot to love herself.
But destiny, magic and moria,
gave her the ever wanted gift
A knight in shining armour
Who helped her, find herself.
Then she fell in love with words
The words gave her fame and smile
Again, the un appeared goals called her,
The little fear in her heard the voice.
She had to strength to resist
But the society was stronger
She had the will to fight
But the future was threatening.
She had the power to overcome
But the family was endowment
That pulled her back.
Eyes that sparkled dreams
Started looking dull.
Once again angelic anthology
Was buried under hopes.

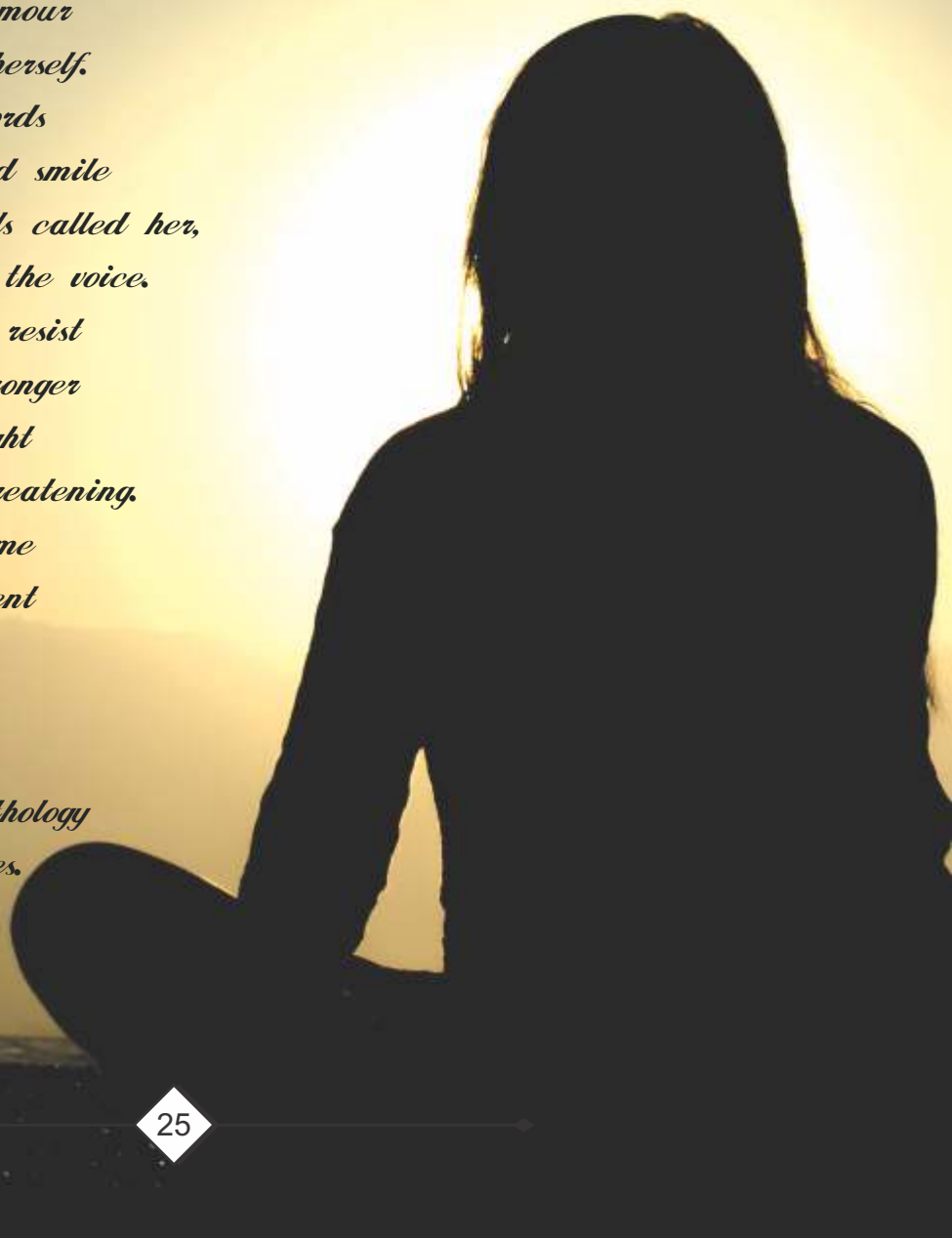

UNION *Inauguration*

UNION *Inauguration*

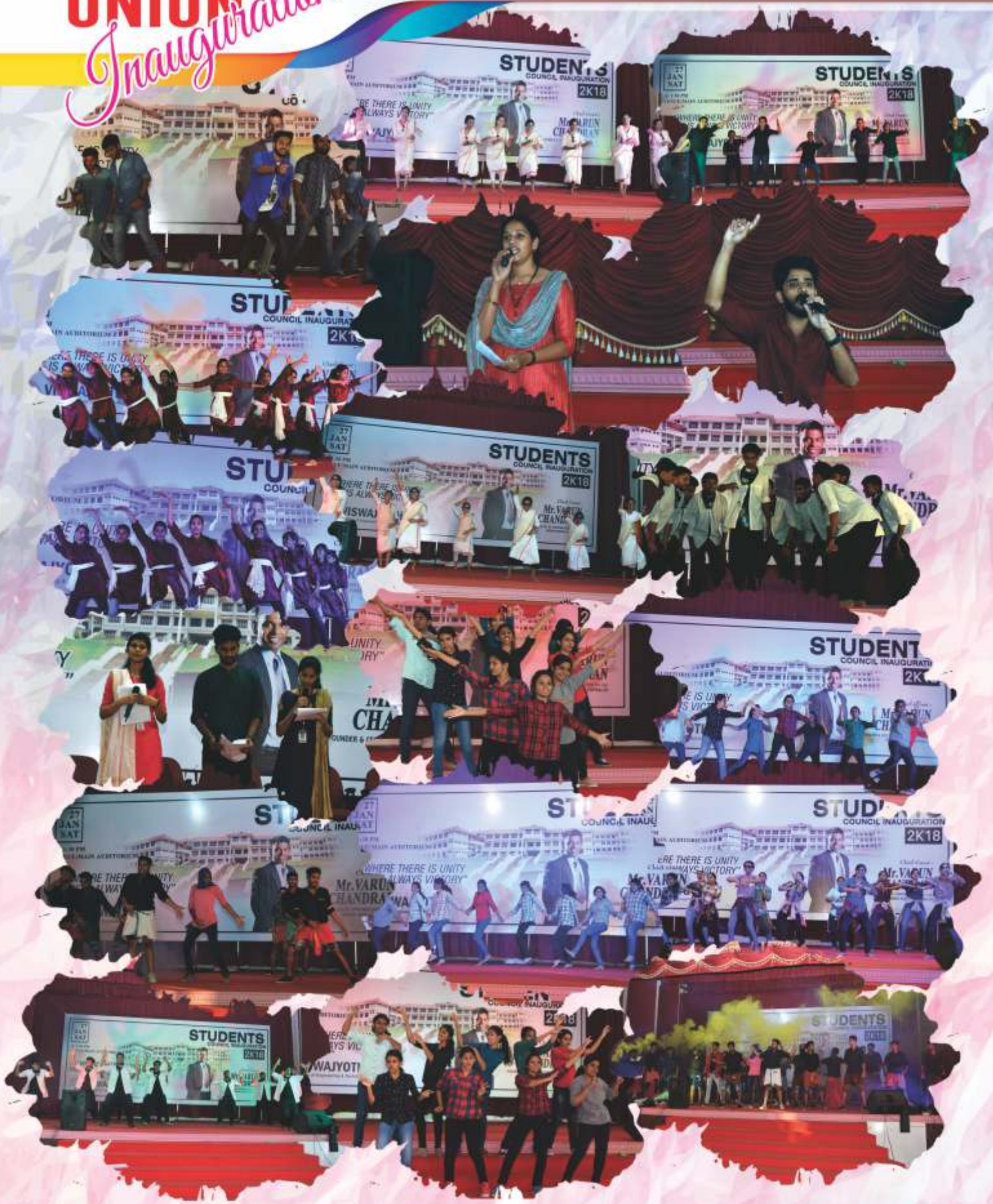

സച്ചിൻ ടെണ്ടുൽക്കർ

Kevin T Anthraper
S6 EEE

ഒരു ചെറിയ മനുഷ്യൻ ഒരു ബാറ്റുമായി ക്രീസിലേക്ക് നീങ്ങുന്നുണ്ടായിരുന്നു. 120 കോടിയിൽപരം ജനതയുടെ സ്വപ്നങ്ങളും പേറി ആ കുഞ്ഞു മനുഷ്യൻ നടന്നുനീങ്ങി. ചിലപ്പോൾ ആ മനുഷ്യൻ ഒരു അത്ഭുതമായിരുന്നു എന്ന് തോന്നാറുണ്ട്. ദൈവം ക്രിക്കറ്റ് കളിക്കാൻ മണ്ണിൽ വന്നിറങ്ങിയപ്പോലെ ഷാർജ ക്രിക്കറ്റ് സ്റ്റേഡിയത്തിലെ 141-ഉം 2010 ൽ സൗത്ത് ആഫ്രിക്കക്കെതിരെ പുറത്താകാതെ നേടിയ 200 ഉം എന്നും മനസ്സിൽ മായാതെ നിൽക്കുന്നു.

ഈ മനുഷ്യൻ കളിക്കുമ്പോൾ മാത്രം ടിവി പ്രവർത്തിക്കും. ഏത് എക്സാമിലും സച്ചിന്റെ കളി കഴിഞ്ഞില്ലേ? ടിവി ഓഫാക്ക് എന്നുള്ള അമ്മയുടെ ശകാരം കേൾക്കണമെങ്കിൽ നിങ്ങൾ സച്ചിന്റെ യുഗത്തിൽ ജീവിക്കണമായിരുന്നു. കളിക്കുന്ന ഏതൊരുവനും 10-ാം നമ്പർ ജെഴ്സിക്കുവേണ്ടി തല്ലു കൂടുമായിരുന്നു. സച്ചിൻ എന്ന പദത്തിനപ്പുറം ഒരു വികാരമായിരുന്നു. സച്ചിൻ എന്ന വ്യക്തി ചരിത്രം മാറ്റി കുറിക്കുകയായിരുന്നു. 100 സെഞ്ചുറിയുടെ ചരിത്രം, ഒരു സെലിബ്രിറ്റി ലളിതവും മാന്യനും ആവാം എന്ന ചരിത്രം.

സച്ചിൻ വിരമിച്ച ദിവസം ഒരു രാജ്യം മരണ വീടായിരുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ ഓരോ കളിയും കഴിഞ്ഞു മടങ്ങുന്ന പോലെ അന്നും മടങ്ങിയപ്പോൾ എല്ലാവരും ഒരിക്കൽകൂടി ആ യുഗത്തിലേക്ക് മടങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചു.

സച്ചിൻ എന്ന നക്ഷത്രം എന്നും ഹൃദയത്തിൽ ഇടം പിടിച്ചിരുന്നു. ആ ചെറിയ മനുഷ്യനും ആ ബാറ്റും എന്നും ഒരു വികാരം ആയിരുന്നു. ഇനിയും ഒരുപാടു സ്വപ്നം കാട്ടി തരുന്ന മായാജാലം.

ദേശീയ അവാർഡിന്റെ സുരഭി

A talk with National Award winner **SURABHI**

കോഴിക്കോടുള്ള അഭയ എന്ന കുട്ടുകാരി വഴിയാണ് സുരഭി മാഡത്തിനെ വിളിക്കുന്നത്. മാഗസിനു ഒരു ഇന്റർവ്യൂ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ തന്നെ തൊട്ടടുത്ത് എറണാകുളം ക്രൗൺ പ്ലാസയിൽ മാഡം വരുന്ന ദിവസം ഇന്റർവ്യൂ നടത്താം എന്നു സമ്മതിച്ചു. ഒരിക്കലും ഒരു നാഷണൽ അവാർഡ് ജേതാവാണ് അപ്പുറത്ത് സംസാരിക്കുന്നത് എന്ന തോന്നൽപോലും വന്നിരുന്നില്ല. മനോഹരമായ ആ ദിവസം ഞങ്ങൾ എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് ഇന്നും ഓർത്തെടുക്കാറുണ്ട്

1.സംസ്ഥാനഅവാർഡിൽ മികച്ച നടിക്കുള്ള പുരസ്കാരം ലഭിക്കാതെ നാഷണൽ ജയിച്ചപ്പോൾ എന്ത് തോന്നി?

നാഷണൽ അവാർഡ് ലഭിച്ചതിൽ സന്തോഷം, 'Special Jury Mention' ഉണ്ടായിരുന്നു കേരളത്തിൽ. ഇന്ത്യൻ സിനമയിൽ എന്റേതായ ഒരു അവാർഡ് കണ്ടെത്താൻ ആയതിൽ സന്തോഷം. ഓരോ ജൂറിയുടേയും കാഴ്ചപ്പാടുകൾ വ്യത്യസ്തം ആയിരിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതിൽ ഒരു വിവാദത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല.

2. ഒരു നല്ല ആക്ടറിന് വേണം എന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ക്വാളിറ്റി?

ഒരുപാട് ക്വാളിറ്റീസ് വേണം ഒരു നല്ല ആക്ടർ ആവാൻ. Observation, Concentration, timing, co-ordination. നല്ല നിരീക്ഷണ ബോധം വേണം. അങ്ങനെഒരുപാട് ക്വാളിറ്റികൾ ചെയ്യുമ്പോഴേ ഒരു നല്ല ആക്ടർ ആവുകയുള്ളു. പിന്നീട് ഒരു ആക്ടർ ആണെങ്കിലും അല്ലെങ്കിലും മനുഷ്യത്വമുള്ള നല്ല മനുഷ്യനായിരിക്കുക ആണ് ഏറ്റവും വലിയ ക്വാളിറ്റി. Flexibility യും ഒരു നല്ല ആക്ടർക്കു വേണ്ടുന്ന ഒരു ക്വാളിറ്റിയാണ്. ഇതുപോലുള്ള ഒരുപാട് ക്വാളിറ്റികളാണ് ഒരു നല്ല ആക്ടറിനു രൂപപ്പെടുത്തുക.

3. ഭരതനാട്യം എത്രത്തോളം ആക്ടിങ്ങിനെസഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്?

ഭരതനാട്യം ഡിഗ്രി എടുത്തു പഠിക്കുമ്പോൾ Acting Course ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയില്ലായിരുന്നു. പിന്നീടാണ് കാലടി ശങ്കരാചാര്യ കോളേജിൽ നിന്നാണ് Theatre Arts പഠിക്കുന്നത്. ശാരീരികമായ താളം, മെയ്ക്കപ്പ്, പാട്ട്, നൃത്തം, 'Timing' എല്ലാത്തിനും ഭരതനാട്യം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്.

4. നാടകത്തിനാണോ സിനിമക്കാണോ മാഡം മുൻഗണന കൊടുക്കുക?

രണ്ടും. നാടകവും സിനിമയും എനിക്കും വേർതിരി

ക്കാൻ കഴിയില്ല. നാടകം മാത്രം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഇന്ന് ജീവിക്കാൻ പറ്റില്ല. അപ്പോൾ സിനിമ നമ്മെ സഹായിക്കും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പെട്ടെന്ന് എന്നിലെ ആക്ടറെ കണ്ടെത്താനും ജനങ്ങളുടെ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കുവാനും നാടകം സഹായിക്കുന്നു. എന്നിലെ ആക്ടറെ കൂടുതൽ നന്നാകാൻ എന്നെ നാടകം സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. രണ്ടിലും അഭിനയം ഒന്നാണെങ്കിലും അതിന്റെ തോത് വ്യത്യസ്തമാണ്. എനിക്ക് രണ്ടിനെയും വ്യത്യസ്തമായി കാണാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. രണ്ടും രണ്ടു തരത്തിൽ എന്നെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നു.

5.മാധത്തിന്റെ വരാൻപോകുന്ന പുതിയ പ്രോജക്ട്സ് ഏതൊക്കെയാണ്?

ബാലചന്ദ്രമേനോൻ സാറിന്റെ എന്നാലും 'ശരത്' എന്ന സിനിമയിൽ DYSP ആയിട്ടുള്ള ഒരു ക്യാരക്ടർ ആണ്. എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളിൽപ്പോലുമില്ലായിരുന്നു. ഒരു DYSP ക്യാരക്ടർ ചെയ്യുന്നതിന്റെ ആകാംഷയിലാണ് ഞാൻ. ടൊവീനോയുടെ കൂടെ ഒരു ചിത്രവും ചെയ്യുന്നുണ്ട്.

6. സിനിമ സ്വപ്നം കാണുന്നവരോട് മാധത്തിന്റെ മെസ്സേജ്?

നിരന്തരമായ പരിശ്രമം, ഞാൻ പണ്ട് കല നിറഞ്ഞതും, 'Best Actor' ൽ പങ്കെടുത്തതും എല്ലാം ചെയ്തത്. സ്വപ്നത്തിനു പിന്നാലെ പായുക. ഇന്നുതന്നെ പ്രതിഫലം കിട്ടും എന്നു വിചാരിക്കരുത്. ചെയ്ത് കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, സത്യസന്ധമായി ചെയ്താൽ അതിനു ഒരു പ്രതിഫലം ലഭിക്കും.

സുരഭി ലക്ഷ്മി മാധത്തിനെ കണ്ടപ്പോൾ ഒരു നാഷണൽ അവാർഡ് ജേതാവ് എന്ന് ഒരിക്കലും തോന്നിയില്ല. ഒരു നാഷണൽ അവാർഡ് ജേതാവിനൊപ്പം ചിലവഴിച്ച ആ നിമിഷങ്ങൾ എപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കുന്ന ജീവിത മുഹൂർത്തങ്ങൾ ആയിരിക്കും.

ചക്രവ്യൂഹത്തിലെ അഭിമന്യുമാർ പറയുന്നത്

1983 ൽ വീൽചെയറിൽ ആക്കിക്കളഞ്ഞ ഒരു ജീവന്റെ, ജീവിതത്തിന്റെ കഥകളും ചിന്തകളും അറിഞ്ഞ്, അവയ്ക്ക് തൂലികയായവനായിരുന്നു ആ ഇരുപത് വയസ്സുകാരൻ. ഇന്നത്തെ വിശേഷണങ്ങളിലെ ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷി ആയ സൈമൺ ബ്രിട്ടോ എന്ന പോരാളിയുടെ കൂട്ടുകാരൻ. പി.എം.എസിനോ, കെ.എം.എസ്സിനോ പോലും ഉരുണ്ട് ചെല്ലാൻ സാധിക്കാത്തത്ര ഉൾനാടൻ പ്രദേശത്ത് ആദിവാസിയെന്ന് തന്നെ പറയാവുന്ന , തമിഴ് പറഞ്ഞും കേട്ടും വളർന്ന അഭിമന്യു, സൈമൺ ബ്രിട്ടോയുടെ മലയാളം അദ്ദേഹം പറയുന്ന വേഗതയിൽ തന്നെ കടലാസുകളിലേക്ക് എഴുതിയിരുന്നെങ്കിൽ അതിൽ നിന്നും ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിനും വളർന്നു വരുന്ന കുട്ടികൾക്കും ഒരുപാടൊരുപാട് പഠിക്കാനുണ്ട്. അത് മാത്രം മതി അഭിമന്യു എന്ന കൗമാരക്കാരന്റെ നിശ്ചയദാർഢ്യവും ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ വേണ്ടി സന്തോഷത്തോടെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വേദനകളും മനസിലാക്കാൻ.

പക്ഷെ ആ നിശ്ചയദാർഢ്യത്തെയും ലക്ഷ്യബോധത്തെയും നാളെയുടെ ഒരു വലിയ മനുഷ്യനെയും ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് കൊന്നുകളഞ്ഞു. അതെ, കൊന്നുകളഞ്ഞു തന്നെയെന്ന് വേണം പറയാൻ. എന്തിന് വേണ്ടി? ഒരു രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടിയുടെ ആശയങ്ങളോട് അനുകൂലിച്ചിരുന്നു എന്ന കാരണം കൊണ്ട് മാത്രമാണോ? അല്ല എതിർ പാർട്ടികളിലെ പ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും പോലും രഹസ്യമായും പരസ്യമായും ബഹുമാനിച്ചിരുന്ന ഒരു പാവമായിരുന്നു അഭിമന്യു. കാരണം ഒന്നേയുള്ളു എല്ലാവരോടും സ്നേഹമായിരുന്നു അവന്. അവനോട് തിരിച്ചും പലർക്കും സ്നേഹമുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നില്ല, അതുകൊണ്ടല്ലെ കൊന്നുകളഞ്ഞത്. നാടൻ പാട്ടുകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവന് മറ്റുള്ളവരോട് ദേഷ്യവും വൈരാഗ്യവും എങ്ങനെ തോന്നാൻ? കഴിയില്ല. സ്നേഹിക്കാനേ കഴിയൂ. ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയോട് സഹപാഠികൾക്ക് അങ്ങേയറ്റം സ്നേഹമുണ്ടാകുന്നത് അതിശയമല്ല. പക്ഷെ എല്ലാ അദ്ധ്യാപകർക്കും അങ്ങനെയാകുന്നത് സാധാരണകാര്യമല്ല. അത്രയ്ക്കും ആഴത്തിൽ അദ്ധ്യാപകരുടെ മനസ്സിൽ ഒരു നല്ല വ്യക്തിയായി ഇടംപിടിക്കണമെങ്കിൽ എത്രമാത്രം പാവവും കരുണയുള്ളവനുമായിരുന്നു അഭിമന്യു എന്നോർക്കണം. അതിനുള്ള തെളിവാണ് ആ അദ്ധ്യാപകരുടെ എല്ലാം മിഴികൾ ഒഴുക്കിയ കണ്ണുനീർ. ആ കണ്ണുനീർ വന്നു പതിക്കുന്നത് ഇന്നത്തെ സമൂഹത്തിലാണ്. ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന പൈശാചികമായ ആശയങ്ങളിലാണ്. എന്ത് വിലകൊടുത്താലും ആ മിഴിനീരുകൾ തുടയ്ക്കാനാവില്ല.

സ്വയം ജോലി ചെയ്ത് ഒരു നേരം മാത്രം ഭക്ഷണം കഴിച്ച്, വർഗ്ഗീയത തുലയട്ടെയെന്ന വാക്യം ഒരു മന്ത്രം പോലെ

ഉരുവിട്ട് ഒരുപാട് സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട് ജീവിച്ച പച്ചമനുഷ്യനായിരുന്നു അവൻ. അവന്റെ കൊലപാതകം വെറും തർക്കത്തിൽ തീർന്ന രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകം മാത്രമായി, അല്ലെങ്കിലൊരു രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകമായി കാണാൻ സാമാന്യം ബോധമുള്ള ആർക്കും കഴിയില്ല. കാരണം അങ്ങനൊരു കൊലയല്ലത്. അത് തെളിയിക്കാൻ ഒരായിരം കാര്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാം. പക്ഷെ അതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ല. അത് തെളിയിക്കാൻ ഒന്ന് മാത്രം മതി, അവന് എല്ലാവരോടും സ്നേഹമായിരുന്നു എന്നത്. വേറൊരു കാര്യംകൂടി ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ? ഈ കാലമത്രയും നടന്ന രാഷ്ട്രീയകൊലപാതകങ്ങളിൽ ഏതിലാണ് വാരിയെല്ല് പോലും തടയാതെ ഒറ്റ കുത്തിന് ഹൃദയം തുളച്ച് ആയുധം പിറകിലൂടെ വന്ന ഒരു രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തകൻ കൊലചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്? അങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ല, കാരണം ഇതിന് മുമ്പൊരിക്കലും അത്തരമൊരു രാഷ്ട്രീയകൊലപാതകം നടന്നിട്ടില്ല. നടക്കുകയുമില്ല കാരണം രാഷ്ട്രീയകൊലകൾ നടത്തുന്നത് വെറുതെ കണ്ടം തുണ്ടം വെട്ടാനറിയാവുന്ന ഭ്രാന്തന്മാരാണ്, അല്ലാതെ തൊഴിലാക്കിയ ആളുകളല്ല. വേറൊന്നും ആലോചിച്ചിട്ട് തിരിച്ചറിയാൻ സാധിക്കാത്തവർ ഈ കാര്യം ഓർത്തിട്ടെങ്കിലും തിരിച്ചറിയണം ഇത് വെറുമൊരു രാഷ്ട്രീയ കൊലപാതകമല്ല എന്ന്.

വളർന്നുവരുന്ന സമൂഹം, പ്രത്യേകിച്ച് യുവാക്കൾ ഈ വിഷയം മനസ്സിലാക്കണം. ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടണം. രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലല്ല, സാംസ്കാരിക തലത്തിലാണ് ചർച്ചകൾ വേണ്ടത്. കാരണം വർഗ്ഗീയ കൊലപാതകങ്ങൾ അവസാനിച്ചുയെന്ന് സമാധാനിച്ച് തുടങ്ങിയിരുന്ന കേരള സമൂഹത്തെ ഞെട്ടിക്കുന്നതായിരുന്നു അഭിമന്യുവിന്റെ കൊല. അത് ഉയർത്തുന്നത് അനേകം ചോദ്യങ്ങളും ഭീഷണികളുമാണ്. അഭിമന്യുയെന്ന മനുഷ്യസ്നേഹിയെ ഇല്ലാതാക്കിയത് ഏത് ആശയമായാലും ആ ആശയത്തെ വേണം ഇല്ലാതാക്കാൻ. അതിന് യുവാക്കളും പുതിയ തലമുറയും വിചാരിക്കണം. എല്ലാവരെയും പരസ്പരം സ്നേഹിക്കണം. ഒരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കണം. കാരണം ഉയർന്നിരിക്കുന്നത് ഒരു പാർട്ടിക്കെതിരെയുള്ള ഭീഷണിയല്ല. അഭിമന്യുവിനെ പാർട്ടിക്കാരനായി കാണണ്ട, മനുഷ്യസ്നേഹിയായിക്കണ്ടാൽ മതി. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ഉയർന്നിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയും ഭീഷണിയുമാണ്. ഇനിയും മാറി ചിന്തിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇന്ന് നാം അനുഭവിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങൾ ഇല്ലാതെയാകും. സുഹൃത്ത് ബന്ധങ്ങൾക്ക് പോലും വേലികൾ ഇടേണ്ട ഒരു കാലം ഉണ്ടായേക്കും എന്നോർക്കുക. അതിനാരെയും അനുവദിക്കരുത്.

ഒരു ശാസ്ത്രജ്ഞനാവാൻ കൊതിച്ച അഭിമന്യു എന്ന ഇരുപത് വയസ്സുകാരന്റെ ആഗ്രഹം ഒരു വീടോ, കാറോ ഒന്നുമായിരുന്നില്ല. തന്റെ നാട്ടിൽ ഒരു വായനശാല വേണമെന്നതായിരുന്നു. അതിൽ നിന്നെങ്കിലും ഒരിത്തിരിയെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ അഭിമന്യുവിനെ. അവന്റെ സഹപാഠികളും അദ്ധ്യാപകരും ആ അമ്മയും അച്ഛനും ഇന്നും കരയുകയാണ്. അവരോട് ഞാൻ മാപ്പുപറയുന്നു. കാരണം ഞാനടക്കമുള്ള ഈ സമൂഹത്തിനും എറണാകുളത്ത് അവൻ പിടഞ്ഞ് വീണ വഴിയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഓരോ മനുഷ്യനും പങ്കുണ്ട് അവിടെ പതിഞ്ഞ വെറും ഇരുപത് വയസ്സ് മാത്രം പ്രായമുള്ള ആ ചോരയിൽ.

അതുകൊണ്ട് ഇന്ന് നമുക്ക് മനസ്സാൽ പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം. ഇനിയൊരിക്കലും ഒരു ക്യാമ്പസിലും അഭിമന്യുമാരുടെ രക്തം വീഴില്ല എന്ന്. അതിനായി പ്രവർത്തിക്കും എന്ന്.

പണ്ട് താൻ വെട്ടേറ്റ് വീണ അതേ സ്ഥലത്ത് വീണ് മരിച്ച തന്റെ അഭിമന്യുവിനെയോർത്ത് ആ വീടിന്റെ ഉമ്മറത്തിരുന്ന് തന്റെ സ്വരം കടലാസുകളിലേക്ക് പകർത്താനും ഇടയ്ക്ക് കൂടെ കഥ പറഞ്ഞുറങ്ങാനും അഭിന്യുയില്ലല്ലോയെന്നോർത്ത് സൈമൺ ഒവിട്ടോ തേങ്ങുന്നുണ്ടാവും... ജീവിക്കുന്ന രക്തസാക്ഷി

കമല

BODHI 10.0

BODHI 10.0

Choices

Dona Deyo
S2 EEE

Open emotions, teary eyes
Tired brain and a heart full of dreams
Take risk or let it go
Who will give me the courage to choose
To choose the road not taken.
When ideals don't match
When I'am afraid to get out of my shell
Whom will I try my for help?
Where will I go to for solace?
Unseen places, forbidden lands
You wouldn't be blamed for what you choose
Have courage and move ahead
Says my heart.
Now its the brain's turn
Needn't take risk oh! dear
Because life has taught you so much
Get up and do what the society says.
Stirred with thoughts, devoid of emotions,
Unable to follow my heart and my dreams
As I sit motionless, countless dreams passed by.
Unseen words, thought full mind
Ready to grab anything and everything
Who taught you to be like this?
What were in planning for all these years?, asks my soul
Education never taught me to think freely
Instead it grabbed my neck and pulled me back
Education didn't give me teaspoon of courage
Or a pinch of will power.
I wish I would break the stereotypes,
Spill emotions and follow my dreams
If money matters for you,
My mind and heart matters for me.
Please leave me and give me courage
Please don't walk in, to break me
Now here I go into the shell
Back to doing what I really don't want to.

The Unselfish deed

Antony Dadu
S6 CSE

The tap said drip,
Smiled the vessel,
With its metal grip.
No grateful word's uttered,
Not even a gesture of gratitude.
Yet continued the tap
Without any gap,
It's unwavering unselfish deed.
Without any distraction,
Nor without any agitation,
Became the vessel
Partly filled.
Then came an external force
Like a villain indisguise.
Entered their sancturary
Filled with care and stillness.
Now reached out an extension
As a distraction,
Stopping the unselfish deed.
Increased theh vessel's greed.
Greed turned into avoidance,
Born through death of patience.
Tension filled the sanctuary
Caused by the external melee.
The tap said drip for the last time
A drop filled with hope and dream.
Never understood the vessel
About the hope that swelled,
Nor about the dream's deep as well.
Went away the vessel
From its unselfish lover,
Never knowing what he was.

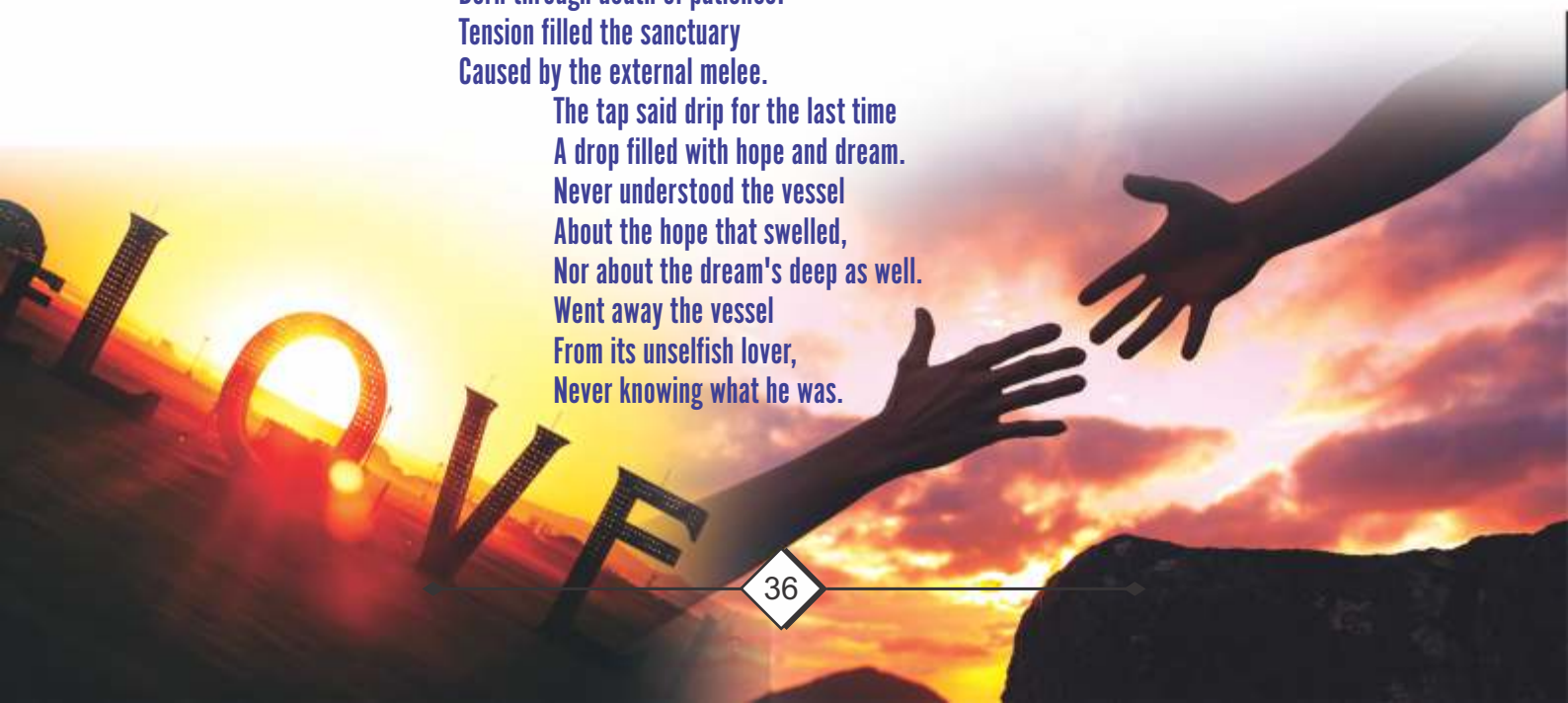

കറയിൽ മുങ്ങിയ ഹൃദയങ്ങൾ

Geo Mathew
S6 EEE

മനുഷ്യ ചരിത്രം തന്നെ മാറി മറയുന്നത് സ്വാർത്ഥതയുടെ മുന്നിലാണ്. തനിക്കു വേണ്ടതും അതിലുപരിയും നേടി കഴിഞ്ഞിട്ടും രാജ്യങ്ങളും ദ്വീപുകളും വേട്ടയാടിയ ആ മനുഷ്യൻ ഇന്നും നമ്മുടെ ചുറ്റും ഉണ്ട്. സ്വാർത്ഥതയുടെ മുഖം മനുഷ്യനെ മൃഗമാക്കികൊണ്ടിരുന്നു. അത് സ്വകാര്യ വെറിക്കുവേണ്ടി സ്ത്രീത്വത്തെ കൊന്നു തിന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്വാർത്ഥതയുടെ ഈ മുഖം മറ്റുള്ളവരുടെ പാടത്തു സ്വന്തം ഭവനം പണിതു.ം

മനുഷ്യന്റെ ചിന്ത എന്നും ഒരു നിശ്ചിത പാതയിൽ ആയിരുന്നു. ഒരിക്കലും അവൻ തന്റെ Private zone -ൽ നിന്നും പുറത്തു വന്നില്ല. അങ്ങനെവന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവൻ ചുറ്റുമുള്ളത് കാണുമായിരുന്നു. തൊട്ടടുത്ത് കിടപ്പാടം ഇല്ലാത്തവനേയും പട്ടിണി കിടക്കുന്നവനേയും അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുമായിരുന്നു. അവന്റെ കണ്ണിൽ പല കാഴ്ചകളും പതിഞ്ഞേനെ. തൊട്ടടുത്തു നിൽക്കുന്നവന്റെ കണ്ണിലെ കണ്ണീർ മനുഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വെറും 'Social concern' ആയി മാറുന്നത് ഇവിടെയാണ്.

ചെറിയ മുറിയും ചെറിയ സാധനങ്ങളും ഉള്ളവൻ സ്വതന്ത്രമായി നടക്കുമ്പോൾ വലിയ വീടുള്ളവൻ മതിലുകൾക്കുള്ളിൽ തങ്ങുന്നതും ഈ സ്വാർത്ഥതയുടെ ഫലമാണ്. കറയിൽ മുങ്ങിയ ഹൃദയങ്ങൾ എന്നും ഒരു വിപത്തായിരുന്നു. അർബുദംപോലെ ചിലരുടെ ഈ കറയുള്ള ഹൃദയം ഈ ലോകത്തെതന്നെ രണ്ടു തട്ടിലാക്കി നന്മയുടെ തട്ടിനെതാഴ്ത്തി വെക്കാൻ കെൽപ്പുള്ള തിന്മയുടെ ഒരു തട്ട് വളർന്നു. ഒന്നായിരുന്ന കുടുംബത്തെ രണ്ടാക്കി, രണ്ടു ദിക്കിലാക്കി, രാജ്യമാക്കി, അങ്ങനെ അതു തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

മനുഷ്യത്വമില്ലായ്മയിൽ മനുഷ്യർ

Midhun Saju
S4 EEE

ജീവിതത്തിൽ ഇന്നേവരെ ആരെങ്കിലും ദൈവത്തെ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? നേരിട്ട് ദൈവത്തോടു ചോദിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ഞാൻ എന്തിനാണ്? ആർക്കാണ്? അവയ്ക്കുള്ള ഉത്തരങ്ങൾ പലവിധമാണ്.

വിശക്കുന്നവന് ആഹാരം കൊടുക്കുന്നവൻ ആരോ അവൻ ദൈവമാണ്.

'വിശപ്പില്ലാത്തവൻ വിശപ്പ് അഭിനയിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ വയറ്റിൽ കൃമികൾ കൂട്ടുകൂടുന്നു. അവയേയും ദൈവത്തെപ്പോലെ കാണാം."

ഇക്കാര്യം പറയുമ്പോൾ എല്ലാവരുടേയും ഉള്ളിൽ ഉടലെടുക്കുന്നത് ഇതെന്ത് അപഹാസ്യമെന്തെന്നാണ്. അന്നമുണ്ടാക്കുന്ന കൈകളുടെ വിലയറിയാത്തവന്റെ വയറ്റിലാണ് കൃമികളുണ്ടാകുന്നത്. അവ രോഗമായി മാറിയേക്കാം. അതിന്റെ വേദനതിരിച്ചറിയുന്നവൻ വിശപ്പിനെയും ദൈവത്തെയും തിരിച്ചറിയുന്നു. അവ ഉൾക്കൊണ്ട് വിശക്കുന്ന വയറ്റിലേക്ക് ആഹാരമെത്തിക്കുന്നവനാണ് ദൈവം. അപ്പോൾ നമുക്കേവർക്കും ദൈവമായിക്കൂടെ?

അത് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല, സാധ്യമല്ലെന്റെ സമൂഹമേ... കാരണമറിയുമോ ആർക്കെങ്കിലും? ഉത്തരം വളരെ ലളിതമാണ്. നീ സ്വാർത്ഥനാണ്, നിനക്ക് 'നിന്റെ' അല്ലെങ്കിൽ 'എന്റെ' എന്നൊരു ചിന്തയേ കാണുകയുള്ളൂ.

നീ പണിയെടുക്കുന്നത് നിന്റെ അച്ഛൻ, അമ്മ, മക്കൾ, ബന്ധുക്കൾ ഇവർക്കൊക്കെ വേണ്ടിയല്ലേ? നീ പണിയെടുക്കുന്നത് പണക്കൊതിയോടെയല്ലേ? മറിച്ചു ചിന്തിച്ചു നോക്കൂ.

നാമെല്ലാം മനുഷ്യജനങ്ങളാണെങ്കിൽ എന്തിനാണീ വേർതിരിവ്. ജന്മബന്ധങ്ങളെ മാറ്റി നിർത്തി കർമ്മബന്ധങ്ങളെ വിശ്വസിക്കൂ. മുൻപു പറഞ്ഞതുപോലെ വിശക്കുന്നവന്റെ മുന്നിലേയ്ക്ക് ആഹാരം വച്ചുകൊടുക്കുമ്പോൾ, വിശന്നിരുന്നവന്റെ കണ്ണിൽനിന്നും പൊടിഞ്ഞു വീഴുന്ന കണ്ണുനീരിന് കാരിരുമ്പിൽ ഉരുക്കിയെടുത്ത ലോഹത്തിനേക്കാൾ തീക്ഷ്ണതയുണ്ട്.

തുടക്കത്തിൽ നമ്മൾ പറഞ്ഞുവച്ച ചോദ്യങ്ങളെ സാധൂകരിക്കാൻ ഉത്തരങ്ങൾ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. പൂർണ്ണമായ ഉത്തരമല്ല അപൂർണ്ണമായ ഉത്തരങ്ങളിലൊന്ന്. "തിന്നാനും തീറ്റിപ്പിക്കാനുമാണ് നമ്മൾ ജീവിക്കുന്നത്" കേട്ടാൽ ഫലിതമായി തോന്നുമെങ്കിലും അതു തന്നെയാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അവയ്ക്കിടയിൽ വരുന്നതാണ് "മനുഷ്യവികാരങ്ങൾ". അതുകൊണ്ടാണ് നാമെല്ലാവരും മനുഷ്യനെന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. നാം തന്നെയാണ് ദൈവം.

ഇതുവരെയുള്ളതിൽ നിന്നും നീ എന്ത് നേടി?

DISQUIETED

Dona Deyo
S2 EEE

In my eyes, I saw something
There were just not tears dear
My bitter tears no one cared;
All alone was I to choose.
The world is so big, for me
Those hands are too huge for me
Darkness chase me from within
Oh save me, from this pit.
I tried too hard, I made up my mind
I could only hear orders
I was a slave, of worldly decisions.
I would hear those sounds within
I was afraid of something I didn't know
Away from my family
No one to talk with
No one to cry with
I was shut up in a room.
That day when all non living things
Everything around me started talking to me
Yes everything in that room had life
I used to share to the walls,
They never replied, nor ever had any emotions.
Those things were better
For more better than those living
For they cared much better
Much better than what I thought
Oh dear! I am never dear
I run behind the light
but darkness surrounds me
Oh hello there, will you help me out
Oh please, let me go away
My life is just this way.

Unforeseen Memories....

Deena Anna Alias
S6 ECE

Unexpected!!!

It was a random bloom of incident popped up unexpectedly and it was worth experiencing.

Can't really remember what made this happen. It was an accident! an accident of love, care and support. A moment when souls of same mental disorder met and running into each others happiness. It was a sign of being together differently. Staying together doesn't only meaning to locking hands together. It also sense connecting together with freedom. Balance in a relationship lies in an individuals freedom, freedom to express one's ideas and views. Nourished friendships owe it!. On that certain moment we get nerves to just go up and have an interaction with those ideas nuetrified us for years. Blessing is when you have the right people around to listen you, support you and let you grow. It doesn't matter where you from and what you belong to.

"It was just souls from different backgrounds joined together to share the love, care and support".

All those noisy conversations wasn't going to be wierd because it made us realize how much we have in common. Those grins and giggles, food we grabbed, moments we shared popped up ideas and cooked up reasons, after all the days we felt alive, everything clicks to that one biggest surprises of blessing a person could ever have! "Memories".

Same place, same time, somewhere along that what we met. A worth moment in one's life. Meeting same kinda people unexpectedly!!

യുവത്വവും സാന്ത്വനപരിചരണവും

"The best and the most beautiful things in the world cannot be seen or touched. They must be felt with the heart."
-Helen Keller.

പാലിയേറ്റീവ് കെയർ അഥവാ, സാന്ത്വനപരിചരണം എന്നത് നമുക്ക് അത്ര സുപരിചിതമായിരിക്കില്ല. കാരണം പാലിയേറ്റീവ് കെയർ എന്ന ആശയവുമായി നമുക്കാർക്കും നേരിട്ട് ബന്ധമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാവാം. പക്ഷെ, കേരളത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇപ്പോൾ വളരെയധികം പ്രചാരത്തിലായിരിക്കുന്ന ഒരു മഹത്തായ ആശയമാണ് പാലിയേറ്റീവ് കെയർ. നമുക്ക് എന്തു ചെയ്യാം എന്നതിലേക്ക് കടക്കുംമുൻപേ എന്താണ് പാലിയേറ്റീവ് കെയർ എന്നു നമുക്കൊന്ന് നോക്കാം.

പാലിയേറ്റീവ് എന്ന വാക്കിന്റെ ഉത്ഭവം പാല്ലിയെർ (Palliere) എന്ന ലാറ്റിൻ വാക്കിൽനിന്നുമാണ്. ഇതിന്റെ അർത്ഥം മൂടുക അഥവാ മറയ്ക്കുക എന്നാണ്. രോഗിയുടെ പീഡാനുഭവം അല്ലെങ്കിൽ ദുരിതം കുറയ്ക്കുക എന്നതാണ് ഈ ചികിത്സാശാഖയുടെ കർത്തവ്യം.

"കൃത്യതയാർന്ന മുൻകൂർ രോഗനിർണയം വഴിയും, ശാരീരികവും, മാനസികവും, ആത്മീയവുമായ പരിചരണ മുറകളിലൂടെയും രോഗിയുടെയും കുടുംബാംഗങ്ങളുടെയും ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ കുറച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ജീവിതനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള ഒരു സമീപനം" എന്ന് ലോകാരോഗ്യ സംഘടന പാലിയേറ്റീവ് കെയറിനെ നിർവ്വചിക്കുന്നു.

ക്യാൻസറിനു പുറമേ Chronic അഥവാ ദീർഘകാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ശ്വാസകോശ രോഗങ്ങൾ, വൃക്കരോഗങ്ങൾ, ഹൃദയരോഗങ്ങൾ, HIV AIDS, ഞരമ്പുരോഗങ്ങൾ എന്നിവയ്ക്ക് സാന്ത്വനചികിത്സ ആവശ്യമായി വരുന്നു. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ രോഗപീഡാനുഭവം കുറയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ള "പീഡിയാട്രിക്ക് പാലിയേറ്റീവ് കെയർ" വളർന്നു വരുന്ന ഒരു സാന്ത്വനചികിത്സാശാഖയാണ്.

(എന്റെയൊരു സുഹൃത്ത് മിഥുൻ തൊടുപുഴക്കാരൻ വഴിയാണ് പാലിയേറ്റീവ് ഞാൻ പരിചയപ്പെടുന്നത്. ഇത്രയും നേരം പാലിയേറ്റീവ് കെയറിന്റെ ആധികാരികമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങളാണ് ഞാൻ പറഞ്ഞത്. ഇനി കുറച്ചു കൂടി ലളിതമായിട്ട് പറയാം)

ഈ അടുത്തിടെ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടന്ന ഒരു സംഭവമാണ്. ഇരുപത്തി ഒന്ന് വയസ്സുള്ള ഒരു ഡിഗ്രി വിദ്യാർത്ഥി ഒരു ബൈക്ക് അപകടത്തിൽപെട്ടു. അപകടത്തിൽ അവ നട്ടെല്ലിന് ക്ഷതം സംഭവിച്ച് അരയ്ക്ക് താഴ്പോട്ട് തളർന്നു പോകയുണ്ടായി. അത്രയും നാളും ഒരു ചോരത്തിളപ്പുള്ള യുവാവിനെപ്പോലെ യാത്രകൾപോയും

കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് അടിച്ചു പൊളിച്ചും ജീവിച്ച അവന്റെ കഴുത്തിൽ അന്നു മുതൽ പുതിയൊരു മേഴ കൂടി വീണു. വികലാംഗൻ. നിങ്ങളൊന്നു ആലോചിച്ചു നോക്കൂ. അയാളുടെ സ്ഥാനത്ത് നമ്മൾ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്തു ചെയ്യുമായിരുന്നു? പിന്നീട് നമുക്ക് എന്തെല്ലാം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ഉണ്ടാകും? ശാരീരിക ബുദ്ധിമുട്ടുകളെപറ്റി സംസാരിക്കാം. നമുക്ക് ഒരു ദിവസം എത്രനേരം കട്ടിലിൽ കിടക്കാൻ പറ്റും? ഒരു ദിവസം ഉച്ച സമയത്ത് ഒരു മൂന്ന് മണിക്കൂർ കട്ടിലിൽ കിടക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ നമ്മൾ കിടക്കുമോ? ഇല്ല. അപ്പോൾ ഇതുപോലൊരു അപകടം സംഭവിച്ച് നമ്മൾ കിടപ്പുരോഗിയായി പോയാൽ നമ്മൾ മരിക്കുന്നതുവരെ കിടപ്പു രോഗിയായി തന്നെ തുടരും. പിന്നെ കിടപ്പുരോഗികൾക്ക് സ്ഥിരമായി ഉണ്ടാകുന്ന രോഗമാണ് ശൈയ്യാവ്രണം. കൃത്യമായിട്ട് മുറിവുകൾ ശുശ്രൂഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ശൈയ്യാവ്രണത്തിന് സാധ്യത ഉണ്ട്. നമുക്കൊരു സ്ഥലത്തുനിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേയ്ക്ക് യാത്ര ചെയ്യാൻപോലും മൂന്നോ നാലോ ആൾക്കാരുടെ സഹായം വേണ്ടിവരും. ഒന്ന്, അടിസ്ഥാനആവശ്യങ്ങൾ ചെയ്യണമെങ്കിൽ കൂടി മറ്റൊരാളെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവരും. എന്നും മറ്റുള്ളവരുടെ സഹായമില്ലാതെ നമുക്ക് പിന്നീട് ജീവിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാകും. മാനസികമായിട്ടും, ആത്മീയമായിട്ടും, സാമ്പത്തികമായിട്ടും ഒരുപാട് ക്ലേശങ്ങൾ നമ്മൾ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ടിവരും.

ഇതുപോലെ നമ്മുടെ ഏറ്റവും അടുത്ത് കിടക്കുന്ന ജില്ലയായ ഇടുക്കിയിൽ 15,000 ത്തോളം ആളുകൾക്ക് പാലിയേറ്റീവ് പരിചരണം ആവശ്യമായിട്ടുണ്ട്. ഇവർക്കുവേണ്ടി നമുക്ക് എന്തു ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നൊരു ആശയമാണ് ഞാൻ പങ്കുവയ്ക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.

നമ്മളൊക്കെ യുവാക്കളാണ്. നമ്മൾ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ നിമിഷങ്ങളും അടിച്ചുപൊളിച്ച് ആഘോഷമാക്കി മാറ്റുന്നവരാണ്. സൗഹൃദങ്ങളും ആഘോഷങ്ങളും യാത്രകളും ഇന്ന് നമ്മുടെ കൂട്ടായ്മയുണ്ടെങ്കിൽ ഇതുപോലൊരു അപകടം മതി നമ്മെ ഒറ്റപ്പെടുത്താൻ. നാളെ നമുക്കിങ്ങനെഒരു അവസ്ഥ വന്നാൽ അന്നു നമ്മൾ എന്ത് ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രയും മതി നാം ഈ സമൂഹത്തിൽ ചെയ്യാൻ. കേരളത്തിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കോളേജുകളിൽനിന്നും ഒരുപാട് യുവാക്കൾ പാലിയേറ്റീവ് പരിചരണ മേഖലയിലേക്ക് കടന്നുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് പ്രതീക്ഷയുളവാക്കുന്നതാണ്. അവർ ചെയ്യുന്നത് ഒരു മെഡിക്കൽ ചികിത്സ സഹായമോ ഒന്നുമല്ല.

പക്ഷെ, ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിരരോഗം ബാധിച്ചവരെ രോഗി എന്നതിനപ്പുറം ഒരു മനുഷ്യനായി കാണുക എന്നതാണ് ഈ വിദ്യാർത്ഥികൂട്ടായ്മ ചെയ്യുന്നത്. വീടുകളിൽ അഞ്ചും ആറും വർഷം കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പുറംലോകത്തോട്ട് അധികം വരാത്ത പട്ടിണിയും പരിവട്ടവുമായിട്ട് ഒരു നേരത്തെ ആഹാരത്തിനും, ഒരു നേരത്തെ മരുന്നിനുപോലും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന ആളുകളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും അവരുടെ ജീവിതനിലവാരം മെച്ചപ്പെടുത്തുകയുമാണ് ഈ വിദ്യാർത്ഥികളായിട്ടുള്ള യുവാക്കൾ ചെയ്യുന്നത്. അപകടം പറ്റിയ ഗൃഹനാഥനുള്ള വീട്ടിലെ കുട്ടികളുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സഹായങ്ങളും ആ വീട്ടിലേക്കുള്ള ആഹാരത്തിനുള്ള സഹായവും, അതുപോലെ ഒറ്റപ്പെട്ടു ജീവിക്കുന്നവരെ പുറംലോകത്തേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരികയും അവർക്കുവേണ്ടി യാത്രകൾ ഒരുക്കുകയും, അവർക്കുവേണ്ടി കലാകായികമേളകൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരുപറ്റം വിദ്യാർത്ഥി സമൂഹം നമുക്കിടയിൽ ഉണ്ട് എന്ന് പറയാൻ ഞാൻ അഭിമാനിക്കുന്നു.

കുറെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം തിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ പഠിച്ച പാഠങ്ങളെക്കാൾ ആസ്വദിച്ച College life നെക്കാൾ, കുറെ സൗഹൃദങ്ങളെക്കാൾ, ചെയ്ത നന്മ പ്രവർത്തികൾ ആകും മനസ്സിൽ നല്ല ഓർമ്മയായി നിലനിൽക്കുക... ഭൂമിയിൽ കുറെ ജീവിതങ്ങൾക്ക് കൈതാങ്ങാകാൻ സാധിച്ചു എന്ന ഉറച്ച ബോധ്യത്തിൽ സന്തോഷത്തോടെ ജീവിക്കുന്നതിൽ പരം പുണ്യം വേറെ എന്തുണ്ട്....

Megha Joy
S8 CE

Park Bench

Ajeena baby
S4 CE

There were three and each had a story to tell.

A rich old man who lost his wife to alzheimer's sitting and watching her smiling like a child, to a butterfly.

A young lady beauty by looks and dirty with mind who cheats her boyfriend and ran away with his money this is her seventh. Gazing now and then at the bag she holds.

A boy child with empty pockets smiling thankfully at his parents who brought him there.

The park bench remained silent with the knowledge of what scribbled on its body

"there are things money can't buy"

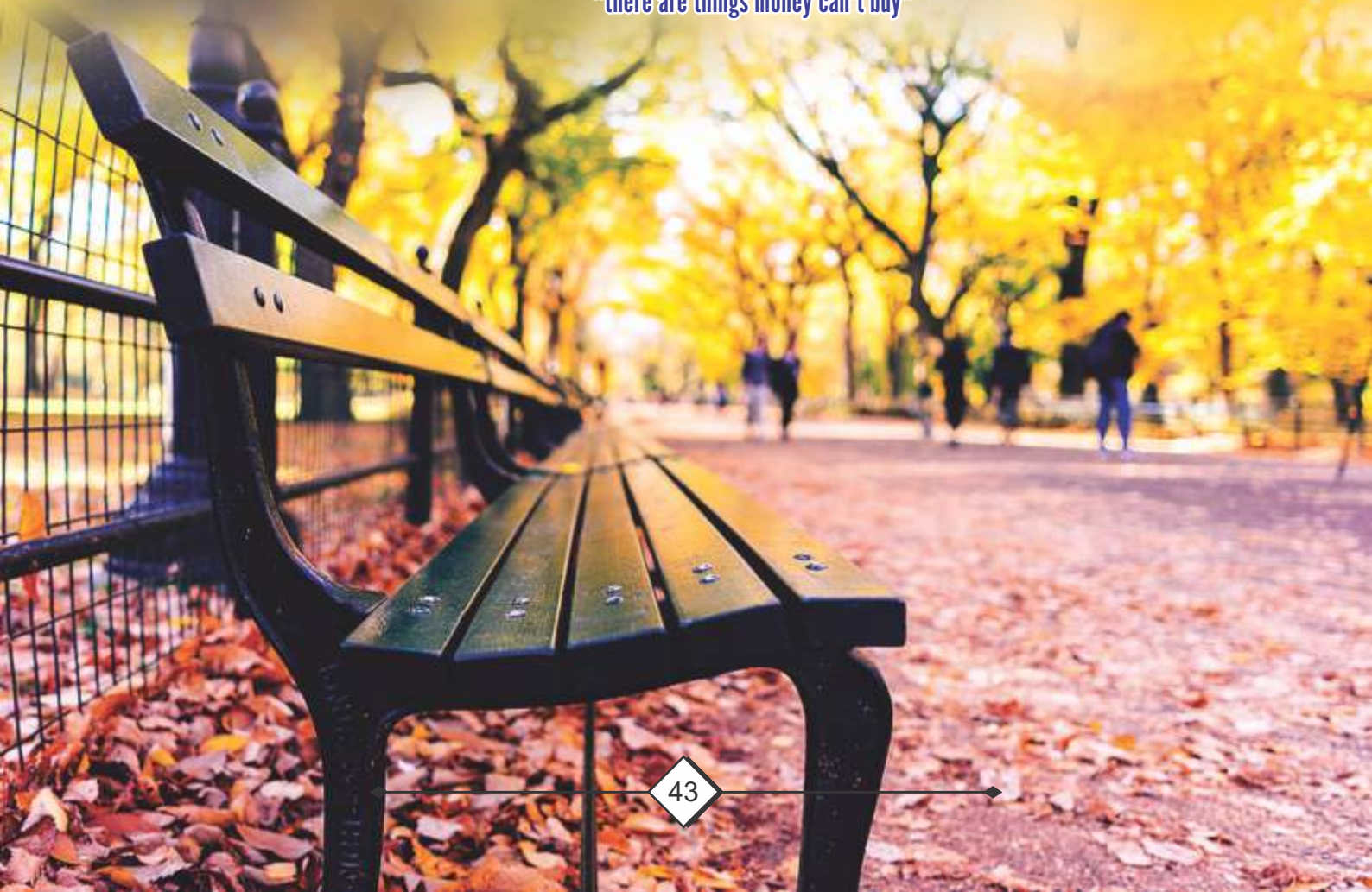

ONAM 2018

ONAM 2018

നാട്ടുപാത

Midhun Saju
S4 EEE

പച്ചവിരിച്ചൊരു നാടിന്നുച്ചയിൽ
പട്ടുപോൽ, നൂലിന്റെ ചാരുതയിൽ
പച്ചപ്പുൽകൂമ്പിനൊരോരത്തായ് കാണുന്നു
പച്ചയാംമൊരു കൊച്ചു നാട്ടുപാത.
ചെമ്മണ്ണ് ചേലിൽ വിരിഞ്ഞു കിടക്കുന്നു
ചെല്ലം പറയുന്നു കാൽപാദങ്ങൾ
ചെത്തിയും ചേമന്തി ചെമ്പരത്തിപ്പൂവും
ചാരത്ത് ചേർന്നങ്ങ് നിൽപ്പുതാരും.
വയലേല ചെത്തി മിനുക്കുന്ന ചേച്ചിമാർ
കുശലം പറഞ്ഞു പോം നാട്ടുപാത
വാഹനകമ്പങ്ങളില്ലാതെ നിൽക്കുന്ന
വാഹിനിയാണിതു നാട്ടുപാത.
ചെമ്മണ്ണിൻ മീതെയായ് പുല്ലുകിളിർക്കുന്നു
ചേൽ പോയി, വൃദ്ധയായി നാട്ടുപാത
ചെത്തി ചേമന്തിയും ചെമ്പരിത്തിപ്പൂവും
ചരമത്തിനുടവാളു കൈയ്യിലേന്തി.
ഇനിയില്ലൊരിക്കലുമീ ഗ്രാമഭംഗിതൻ-
ഹൃദയമാമീ കൊച്ചു നാട്ടുപാത
വരുമെന്നു കാത്തിരിക്കുന്നൊരാ ജീവന്റെ
മരണത്തിൽ പുൽനാമ്പു കൈയ്യിലേന്തി.

വൃദ്ധ സഹോദരിമാരുടെ മണ്ണിൽ

Travelogue

ഒരു യാത്രാ വിവരണം

IIT

GUWAHATI

Vishnu K.S.
S6 ME

ഒന്നാം വർഷം ഡോ.ലൗലി മാത്യു മാഡം സൂചിപ്പിച്ച അന്ന് മുതൽ ഒരു കാത്തിരിപ്പും സ്വപ്നവും ആയിരുന്നു ഇന്ത്യയുടെ വടക്കു കിഴക്കേ ഭാഗത്ത് ആസ്സാമിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഗുവാഹത്തി ഐ.ഐ.ടി.യിൽ ഇന്റേൺഷിപ്പ് ചെയ്യുക എന്നത്. മൂന്നാം വർഷം കഴിയുന്നത് വരെ നീണ്ടു ആ കാത്തിരുപ്പ്. അങ്ങനെ, അവസാന വർഷത്തിലേക്ക് കടക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള ഇടവേളയിൽ വിശ്വജ്യോതിയിലെ പതിനഞ്ച് പേർക്ക് അതിനുള്ള ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. സിവിലിൽ നിന്ന് അഭിഷേക്, സാലിഹ്, ക്ലിന്റ്, സ്വാതി, ദേവിപ്രിയ, ടിന എന്നിവരും, ഇലക്ട്രിക്കലിൽ നിന്ന് പ്രിൻസനും അനന്തകൃഷ്ണനും, കമ്പ്യൂട്ടറിൽ നിന്ന് ലിയോ, ഏഞ്ചലീന, ദിയ, ഡാനിയ എന്നിവരും മെക്കാനിക്കലിൽ നിന്ന് ഞാനും(വിഷ്ണു), അനുരൂപും ലിന്റോയും ആയിരുന്നു പോയത്. ഓരോ കൂട്ടരും അവരവർക്കു ലഭിച്ച തീയതിക്കനുസരിച്ചാണ് പോയതെങ്കിലും അവിടെ ചെലവഴിച്ച ദിവസങ്ങളിൽ ഭൂരിഭാഗവും എല്ലാവരും ഒരുമിച്ചായിരുന്നു. മെക്കാനിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിൽ നിന്ന് ഞങ്ങൾ മൂന്നു പേരുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമായി ഞങ്ങളുടെ യാത്ര തീവണ്ടിയിൽ ആയിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ നടത്താവുന്ന ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമേറിയ തീവണ്ടിയാത്രയായിരുന്നു അത്. യാത്ര തുടങ്ങി മൂന്നു പകലും മൂന്നു രാവും പിന്നിട്ട് ഞങ്ങൾ അവിടെയെത്തി. സെവൻ സിസ്റ്റേഴ്സ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ആ ഏഴു സംസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒന്നായ ആസ്സാമിന്റെ തലസ്ഥാനമായ ഗുവാഹത്തിയിൽ

മെയിൻ ഗേറ്റ് മുതൽ അങ്ങോട്ട് ഐ.ഐ.ടി. ഒരു വിസ്മയമായിരുന്നു ഞങ്ങൾക്ക്. ആദ്യമായാണ് ഒരു ഐ.ഐ.ടി. യിൽ പോകുന്നത്. അതിന്റെ ആകാംക്ഷയും ഏറെ ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രതീക്ഷിച്ചതിനെക്കാൾ ഒക്കെ അമ്പരപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു ആ സ്ഥാപനം. 700ഓളം ഏക്കർ സ്ഥലത്ത് ബ്രഹ്മപുത്ര നദിയുടെ തീരത്ത് അതിവിശാലമായി പരന്നു കിടക്കുന്ന ഐ.ഐ.ടി.മൊത്ത വിസ്തീർണം കൊണ്ടും, അവിടുത്തെ സൗകര്യങ്ങൾ കൊണ്ടും അതിലുപരി അവിടെ ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം കൊണ്ടും എല്ലാമെല്ലാം നമ്മെ വിസ്മയിപ്പിക്കുന്നതാണ്. അവിടെ എത്തി ഒട്ടും വൈകാതെ തന്നെ ഞങ്ങൾക്ക് ഹോസ്റ്റൽ മുറികൾ കിട്ടി. ആൺകുട്ടികൾക്ക് അവിടെ ഓരോരുത്തർക്കും ഓരോ മുറികൾ ആണ്. എന്ന് കരുതി മുറികൾ ഒട്ടും ചെറുതുമല്ല. അത് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിയ മറ്റൊരു കാര്യമാണ്. ഏകദേശം നാലായിരത്തോളം ആൺകുട്ടികൾക്ക് താമസിച്ച് പഠിക്കാം. അതായത് പത്തു ഹോസ്റ്റലുകളിലായി 4000 മുറികൾ!!!. ഈ പത്ത് ഹോസ്റ്റലുകളുടെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ഇവയുടെ പേരുകൾ ബ്രഹ്മപുത്ര നദിയുടെ കൈവഴികളുടെ പേരുകൾ ആണ് എന്നുള്ളതാണ്. ദിബാങ്ങ് ബാരാക്, മാനസ് എന്നിങ്ങനെ 10 പേരുകൾ. ഇവക്കു പുറമെ അദ്ധ്യാപകർക്കും പെൺകുട്ടികൾക്കും PhD സ്കോളേഴ്സിനുമൊക്കെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം ആയി വേറെയും താമസ സൗകര്യങ്ങൾ. സീനിയർ പ്രൊഫസർമാർക്കായി ബംഗ്ലാവുകളാണ് ഉള്ളത്. ഓരോ ഹോസ്റ്റലിലും പ്രത്യേകം മെസ്സും ക്യാന്റീനും ജ്യൂസ് കോർണറും ലൈബ്രറിയും ടി.വി.മുറിയും എല്ലാമുണ്ട്. ആസ്സാമിലും ഗുവാഹാട്ടിയുടെ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലും നല്ല മഴയും വെള്ളപ്പൊക്കവുമൊക്കെ ആയിരുന്നെങ്കിലും ഐ.ഐ.ടി.യുടെ ഭാഗത്തേക്ക് നല്ല ചൂടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ പോകുന്ന ലാബുകളും മറ്റും ശീതികരിച്ചതായിരുന്നതിനാൽ കൂടുതൽ സമയവും ഞങ്ങൾ അവിടെത്തന്നെ ചെലവിട്ടു. ഇന്റേൺഷിപ്പിനായി പല ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ ഞങ്ങൾഓരോ ഗ്രൂപ്പുകാരും അവരവരുടെ പഠനമേഖലയോട് ബന്ധപ്പെട്ട പഠനത്തിലും ജോലികളിലും ഏർപ്പെട്ടു. എല്ലാവരും ആത്മാർത്ഥമായും ആസ്വദിച്ചും അവരവരുടെ ജോലികൾ ചെയ്തു. അവിടത്തെ ഒരു ചുറ്റുപാട് അങ്ങനെയായിരുന്നു. അവിടെയുള്ള ഗൈഡുമാരുടെയും PhD സ്കോളേഴ്സിന്റെയുമെല്ലാം പെരുമാറ്റം വളരെ സൗമ്യവും ഞങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്നു എന്നത് ഒരനുഗ്രഹമായി എന്ന് പറയാതെ വയ്യ. ദിനങ്ങൾ കടന്നുപോകുന്നതറിയുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല അവിടെ. ദിനങ്ങളുടെ കാര്യം പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് ഒരു കാര്യം ഓർമ്മവന്നത്. അവിടുത്തെ ദിനം അല്ലെങ്കിൽ പകൽ തുടങ്ങുന്നത് വെളുപ്പിന് ഒരു 2.45, 3 മണിയോടുകൂടിയാണെന്ന് പറയാം. കാരണം ആ സമയത്തു അവിടെ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ രാവിലെ ഒരു 7.30ന്റെ വെളിച്ചമാണ്. എന്നാൽ വൈകിട്ട് സന്ധ്യ നേരത്തെ ആകുമോ എന്ന് ചോദിച്ചാൽ ഇല്ലേയില്ല. ഒരു 6.30 ആകുമ്പോഴൊക്കെയാണ് ഇരുട്ടായിത്തുടങ്ങൂ. ഏതായാലും നേരിട്ടറിഞ്ഞുറപ്പിച്ചു, സൂര്യൻ ഉദിക്കുന്നത് കിഴക്ക് തന്നെയെന്ന്. ഇതിന്റെ കൂടെ പ്രകൃതി ശാസ്ത്രപരമായ മറ്റൊരു വിശേഷം കൂടി പറയട്ടെ. ഐ.ഐ.ടി.ഗു

ഐ.ഐ.റ്റി. തടാകം

കാമാഖ്യ ക്ഷേത്രം

പീകോക്ക് ഐലന്റ്

ഭൂപൻ ഹസാരിക

വാഹത്തി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് ഒരു ഭൂമികുലുക്ക സാധ്യത ഏറിയ പ്രദേശത്താണ്. അതിനാൽ നിങ്ങൾ അവിടെ ആയിരിക്കുന്ന സമയത്ത് ഭൂമി കുലുങ്ങിയാൽ നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. ആ ഒരു ഭാഗ്യം ഏകദേശം 4.7 തീവ്രതയിൽ അളന്ന് ഒരു 5 സെക്കന്റ് നേരത്തേക്ക് ഞങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചു എന്ന് സന്തോഷപൂർവം അറിയിയ്ക്കട്ടെ. ഐ.ഐ.ടി.യിലെ ഭൂമികുലുക്ക കഥകൾ ഒരുപാടുണ്ട്. പല ഭിത്തികളും പൊട്ടയിരിക്കുന്നതും ഒരു ഹോസ്റ്റൽ കെട്ടിടം ചരിഞ്ഞു പോയതിനാൽ അതിനു ലീൻ ബിൽഡിംഗ് എന്ന നാമവിശേഷണം കിട്ടിയതും എല്ലാം ഇന്ന് ചരിത്രം. ഭൂമികുലുക്കത്തെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾ ഓർക്കുക ഐ.ഐ.ടി.യും "സബ് ബാഹർ ആവോ" എന്ന ഒരു പ്രൊഫസറുടെ വിളിയും ആയിരിക്കും.

എന്നും രാവിലെ മുതൽ വൈകിട്ട് വരെ ഞങ്ങൾ ലാബിൽ ആയിരുന്നു. രാത്രികളും സായാഹ്ന സന്ധ്യകളും മനോഹരമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ കുട്ടികൾ കൂടുതലും ലാബുകളിൽ പോകുന്നത് രാത്രികളിൽ ആണ്. എപ്പോഴും വർക്കിംഗ് ആണ് ലാബുകൾ പലതും. എവിടെയും നിറഞ്ഞ വൈദ്യുതി വെളിച്ചമാണ് രാത്രി. ഒരു പത്ത് സെക്കന്റിൽ കൂടുതൽ അവിടെ ഒരിക്കലും വൈദ്യുതി പോകില്ല. 700 ഏക്കർ മുഴുവനും ജനറേറ്റർ ഓടിക്കും!!! ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സന്ധ്യക്കിറങ്ങിയാൽ രാത്രി വൈകും വരെ അവിടുത്തെ പ്രധാന തടാകത്തിന്റെ അരികിലെ ബെഞ്ചുകളിൽ പോയി സംസാരിച്ചിരിക്കും. അതൊരു പ്രത്യേക അനുഭവം തന്നെയായിരുന്നു. ഐ.ഐ.ടി.ക്കകത്തെ പ്രധാന റോഡുകൾ എല്ലാം എക്സ്പ്രസ് ഹൈവേ പോലെ ആണ്. സ്ട്രീറ്റ് ലൈറ്റുകളും നടുക്ക് ചെടികളും എല്ലാമായി മനോഹരമാണ്. രാത്രി ആ സൂര്യമുഖി റോഡിന്റെ ഒരറ്റത്ത് നിന്ന് മറ്റേ അറ്റത്തേക്ക് നോക്കി കാണാൻ തന്നെ നല്ല ഭംഗിയാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള പാതയുടെ ഒരു വശത്ത് ഏക്കറുകളോളം സ്ഥലം കവർന്നെടുത്തുകൊണ്ട് അതിമനോഹരമായ ഒരു തടാകം കൂടി ആയപ്പോൾ പിന്നെ പറയണോ അതിന്റെ ആ ഒരു ഭംഗിയും രാത്രികൾ സമ്മാനിച്ച ഇമ്പവും. തടാകത്തിന്റെ ഒരു വശത്തിരുന്നാൽ മറുകരയിൽ തലയെടുപ്പോടെ നിൽക്കുന്ന ഭൂപൻ ഹസാരിക ഓഡിറ്റോറിയം കാണാം. ആസ്സാമിന്റെ പുത്രൻ, പ്രശസ്ത സംഗീത സംവിധായകൻ, പാട്ടുകാരൻ, സിനിമ സംവിധായകൻ അങ്ങനെ എല്ലാമെല്ലാമായിരുന്ന ഭൂപൻ ഹസാരികയുടെ പേര് തന്നെ ആ ഓഡിറ്റോറിയത്തിന് നൽകിയത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ആരാധകൻ എന്ന നിലയിൽ എന്റെ മനസ്സ് നിറച്ചു. ആ നാമം മാത്രം മതി ഒരായിരം നിത്യഹരിത ഗാനങ്ങളിലേക്ക് ഏതൊരു ഇന്ത്യൻ സംഗീതാസ്വാദകനെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ.

ഞങ്ങൾക്ക് കിട്ടിയ സമയം കുറവായിരുന്നെങ്കിലും പറ്റുന്ന അവധി ദിനങ്ങളിലും ഇടവേളകളിലും ഞങ്ങൾ പുറത്ത് ഓരോ സ്ഥലങ്ങളും മറ്റും കാണാനായി പോയി. ആദ്യമായി പോയത് ഇന്ത്യയിലെ തന്നെ സുപ്രസിദ്ധ ക്ഷേത്രമായ കാമാഖ്യ ക്ഷേത്രം കാണാനാണ്. ഗുവാഹത്തി സിറ്റിയിൽ തന്നെ ഒരു മലമുകളിലാണ് ക്ഷേത്രം. ഓരോ മണിക്കൂറും ഇടവിട്ട് ക്യാമ്പസ്സിന് പുറത്തു സിറ്റിയിലേക്കും തിരിച്ചു ക്യാമ്പസ്സിലേക്കും സൗജന്യ സർവ്വീസ് നടത്തുന്ന ക്യാമ്പസ് ബസ് ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് ഞങ്ങൾ അന്ന് പോയത്. ആഗ്രഹങ്ങൾ സാധിച്ചു തരുന്ന ദേവിയാണ് 'മാ കാമാഖ്യ' എന്നാണ് വിശ്വാസം. നേരം ഇരുട്ടിയിരുന്നതിനാൽ മലമുകളിലേക്ക് ഞങ്ങൾ പോയത് അവിടെ സർവ്വീസ് നടത്തുന്ന വാനിലാണ്. സമയമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ നടന്നു കയറാനുള്ള കൽപ്പടികളിൽ കൂടിയേ കയറുമായിരുന്നുള്ളൂ. ക്ഷേത്രം ഐശ്വര്യപൂർണമായിരുന്നു. തിരുക്കുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പുറത്തുനിന്നാണ് ദർശനം നടത്തിയത്. അവിടെ ഞങ്ങളെ ഞെട്ടിച്ചത് ഒരു മലയാളി ആയിരുന്നു. മറ്റാരുമല്ല ആദി ശ്രീ.ശങ്കരാചാര്യർ. അതെ അവിടെ ആ കാമാഖ്യ ദേവിയുടെ അങ്കണത്തിലുമുണ്ട് ശങ്കരാചാര്യർക്കായി ഒരു ചെറിയ പീഢവും കോവിലും. ഞാനറിയാതെ ഓർത്തുപോയി മൂന്നു ദിനരാത്രങ്ങൾ തീവണ്ടിയിൽ താണ്ടി ഞങ്ങൾ വന്ന അത്രയും ദൂരം സ്വാമിജി കാൽ നടയായി വന്നല്ലോ എന്ന്. ഞങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന ജൂൺ മാസത്തിലായിരുന്നു കാമാഖ്യ ക്ഷേത്രത്തിലെ ഏറ്റവും വിശേഷ സമയമായ 'അംബുബാച്ചി' ഉത്സവം നടക്കുന്നത്. പക്ഷെ ഒരാഴ്ചക്കാലം നീണ്ടുനിൽക്കുന്ന ആ ഉത്സവ ദിനങ്ങളിൽ ഏകദേശം 10 ലക്ഷം ഭക്തർ (കൂടുതലും സാധു സന്ന്യാസികൾ) അവിടെ എത്തുകയും തിരക്ക് ഭയാനകം ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും എന്ന് അറിയാവുന്നതിനാൽ അതിനൊക്കെ മുമ്പൊരു നാളിലാണ് ഞങ്ങൾ അവിടെ പോയത്

മറ്റൊരു ഒഴിവു ദിനം ഞങ്ങൾ പോയത് ഉമാനന്ദക്ഷേത്രത്തിലേക്കാണ്.

ഒരുപാട് പ്രത്യേകതകൾ നിറഞ്ഞ പ്രസിദ്ധ ശിവക്ഷേത്രം. ലോകത്തെ ഏറ്റവും ചെറിയ റിവർ ഐലൻഡ് ആയ പീക്കോക് ഏലൻഡിലാണ് ഈ ശിവക്ഷേത്രം. ചുരുക്കി പറഞ്ഞാൽ ബ്രഹ്മപുത്ര നദിയുടെ നടുക്ക് ഒരു ഐലൻഡ്, അതിൽ ഒരു ക്ഷേത്രം. ഗുവാഹത്തി സിറ്റിയിൽ നിന്ന് എപ്പോഴും സർവീസ് നടത്തുന്ന ബോട്ടുകളാണ് ഉമാനന്ദ ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പോകാനുള്ള മാർഗം. ഐ.ഐ.ടി.യീൽ നിന്ന് പോകുമ്പോൾ ആദ്യം നമ്മൾ സിറ്റിയിൽ എത്തണം എന്നിട്ട് വേണം അങ്ങോട്ടുള്ള ബോട്ടു പിടിക്കാൻ. നദിയുടെ ഇക്കരെയാണ് ഐ.ഐ.ടി.എങ്കിൽ, അക്കരെയാണ് സിറ്റി. സിറ്റിയിലേക്ക് റോഡ് മാർഗമോ ബോട്ടുമാർഗമോ പോകാം. ഞങ്ങൾ ബോട്ടിലാണ് പോയത്. പത്ത് രൂപ കൊടുത്താൽ അക്കരെ സിറ്റിയിൽ എത്തിക്കുന്ന ഗവൺമെന്റ് ബോട്ടുകളാണവ. മരംകൊണ്ടുള്ള വലിയ വള്ളത്തിൽ കെട്ടിയുണ്ടാക്കിയ ഇരിപ്പിടങ്ങളും മേൽക്കൂരയുമൊക്കെയായിട്ടാണ് അതിന്റെയൊരു നിർമ്മാണം. (മേൽക്കൂരയിൽ നിറയെ ബൈക്കുകൾ ഉണ്ടാകും അതിനടിയിലാണ് യാത്രക്കാർ ഇരിക്കേണ്ടത്.). പഴയ കിർലോസ്കർ ഡീസൽ എഞ്ചിനാണ് അവനെ തള്ളുന്നത്. ബ്രഹ്മപുത്ര നദിക്കു കുറുകെ. ആ പുണ്യ നദിയിൽ കൈകൾ ഓടിച്ച് അത്യാവശ്യം ഭീതിയോടെ തന്നെയുള്ള ആ യാത്ര ഒന്നനുഭവിച്ചറിയേണ്ട അനുഭൂതി തന്നെയാണ്. ഞങ്ങളങ്ങനെ നദി കടന്ന് സിറ്റിയിലും പിന്നെ അവിടുന്ന് അടുത്ത ബോട്ടിൽ ഐലൻഡിലെ ക്ഷേത്രത്തിലും എത്തി. ഒരു നിബിഡ വനമാണ് പീക്കോക്ക് ഐലൻഡ്. നിറയെ മരങ്ങളും പാറക്കൂട്ടങ്ങളുമെല്ലാമായി ജൈവസമൃദ്ധി പുലർത്തുന്നു. ഐലൻഡിൽ ഇറങ്ങി കുറച്ചു പടികൾ കയറി മുകളിലേക്ക് കയറി ചെന്നാൽ ക്ഷേത്ര ദർശനം നടത്താം. മഹാദേവന്റെ സ്വയംഭൂ വിഗ്രഹമാണ് അവിടെയെന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രത്യേകത. ദർശനം കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചിറങ്ങിയ ഞങ്ങൾ അവിടെ മറ്റൊരു വിദ്വാനെ കണ്ടു. ഗോൾഡൻ ലങ്കൂർ എന്ന ഇനത്തിൽ പെട്ട വളരെ അപൂർവ്വവും വംശനാശ ഭീഷണി നേരിടുന്നതുമായ ഒരു വാനര ശ്രേഷ്ഠൻ. പേരുപോലെ തന്നെ നല്ല ഗോൾഡൻ നിറമാണ് അവന് അവിടെ മഹാദേവനെ കാണാൻ എത്തുന്നവർ ഇവനെയും കണ്ടിട്ടേ മടങ്ങാറുള്ളു.

കാമാഖ്യയുടെയും ഉമാനന്ദന്റെയും വിശേഷങ്ങൾ പറഞ്ഞത് കേട്ട് ഇവർ തീർത്ഥാടനത്തിന് പോയതാണോ എന്ന് സംശയിക്കേണ്ട. പിന്നീട് ഞങ്ങൾ നടത്തിയ യാത്ര അങ്ങ് മേഘാലയത്തിൽ കിഴക്കിന്റെ സ്കോട്ലന്റ് എന്നറിയപ്പെടുന്ന ഷില്ലോങ്ങിലേക്കും അവിടെ നിന്ന് ചെറാപുഞ്ചിയിലേക്കുമായിരുന്നു. ഒരു ഇന്നോവ കാർ വിളിച്ചാണ് പോയത്. വെളുപ്പിന് തന്നെ തുടങ്ങിയിരുന്നു ആ യാത്ര. ഗുവാഹത്തിയിൽ നിന്നും ഷില്ലോങ്ങിലേക്കുള്ള വഴിയും വഴിയോരകാഴ്ചകളും ആ യാത്രയെ മനോഹരമാക്കി. ആദ്യമായാണ് നാലുവരിപ്പാത ഹെയർപിന്നിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. മലയോരങ്ങളിലൂടെ വളഞ്ഞും തിരിഞ്ഞും കിടക്കുന്ന റോഡ് കാണാൻ തന്നെ നല്ല രസമാണ്. ഇടയ്ക്കിടെ കോടമഞ്ഞും തേയില തോട്ടങ്ങളും വെള്ളച്ചാട്ടങ്ങളും മാറി മാറി വന്ന ആ യാത്ര എവിടെയൊക്കെയോ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇടുക്കിയിലെ പ്രകൃതി ഭംഗിയെ അനുരണനം ചെയ്തു. NH 27 ലൂടെയും പിന്നെ NH 6 ലൂടെയും തുടരുന്ന യാത്ര 180 കിലോമീറ്ററുകൾ താണ്ടി ചെറാപുഞ്ചി എലൈഫന്റ് ഫാൽസിൽ എത്തി. മനോഹരമായ വെള്ളച്ചാട്ടമാണ് അവിടേക്ക് സഞ്ചാരികളെ ആകർഷിക്കുന്നത്. കുറച്ചു സമയം അവിടെ ചെലവഴിച്ചതിനു ശേഷം ഞങ്ങൾ മറ്റൊരു വെള്ളച്ചാട്ടം കാണാനായി പോയി. 'വഹ് കബ' എന്നായിരുന്നു വലിയതും കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതുമായിരുന്ന ആ ജലധാരയുടെ പേര്. മലയിടുക്കുകളിലേക്കു ചാടുന്ന വെള്ളം അങ്ങ് താഴെ പാറകളിൽ തട്ടിത്തെറിച്ചൊഴുകുന്നത് മനസ്സിനെയും ശരീരത്തെയും കുളിരണിയിപ്പിക്കുന്ന കാഴ്ചയാണ്. മലയുടെ വശങ്ങളിലേക്ക് ഇറങ്ങിച്ചെന്ന് നിന്ന് വെള്ളച്ചാട്ടവും താഴെയുള്ള നീരൊഴുക്കും കാണാനായി പ്രത്യേകം നടവഴികളും വേലികളുമെല്ലാം സന്ദർശകർക്കായി അവിടെയൊരുക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതെല്ലാമുണ്ടെങ്കിലും നടക്കുമ്പോൾ സൂക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ കാൽ വഴുക്കും പിന്നെയങ്ങു കണ്ണെത്താത്തത്രയും ആഴമുള്ള കൊക്കയിലേക്ക് നമുക്കും പോകാം. വെള്ളത്തിനൊപ്പം പാറകളിൽ നമുക്കും മുത്തമിടാം എന്നും ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു.

ചെറാപുഞ്ചിയിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന സഞ്ചാരകേന്ദ്രമാണ് മാവ്സൂയ കേവ്സ്. ധാരാളം സന്ദർശകർ എത്തുന്ന ഒരിടമാണിത്. പ്രധാനമായും ഒരു ഗുഹ കാണാനാണ് എല്ലാവരും എത്തുന്നത്. കാണാനാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ ചിലപ്പോൾ തെറ്റായിപ്പോകും. ഗുഹയെ അനുഭവിക്കാനാണ് എല്ലാവരും എത്തുന്നത് എന്ന് പറയുന്നതാവും ശരി. കാരണം ഗുഹ ഒന്ന് കണ്ടിട്ട് തിരിച്ചുപോരാനായി കയറിച്ചെന്ന ഞങ്ങൾക്കായി അവിടെ കാത്തിരുന്നത് ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സുന്ദരമായ നിമിഷങ്ങളായിരുന്നു. ഗുഹയ്ക്കകത്തേക്ക് നമ്മൾ ഒരു വശത്തുകൂടി കയറണം. ഇറങ്ങുന്നത് മറുവശത്തുകൂടെയും. ഇതിനിടയിൽ നമുക്ക് തലയുയർത്തി നടക്കാം. ഇടക്കൊന്നു കുനിഞ്ഞുകൊടുക്കേണ്ടി വരും. പിന്നെ ഇടയ്ക്ക് താഴെ ചെറിയ പൊത്തുപോലെയൊക്കെ കാണുമ്പോൾ ചെറുതായൊന്നു ഇഴയുകയും നിരങ്ങുകയും ഒക്കെ ചെയ്തേക്കുക. കാരണം നമ്മൾ അപ്പുറത്തെത്തേണ്ടത് അപ്പോൾ നമ്മുടെ മാത്രം ആവശ്യമല്ല, വരിവരിയായി പിറകെ വരുന്ന മറ്റുള്ളവരുടെ കൂടെ ആവശ്യമാണ്!!!. ഇടക്കിടെ മുകളിലെ പാറകളിൽ നിന്ന് തണുത്ത വെള്ളം തുള്ളി തുള്ളിയായി ദേഹത്തു വീഴുമ്പോൾ കിടുകിടാവിറയ്ക്കും. ഏകദേശം ഇരുപത്തിയഞ്ചു മിനിറ്റോളം എടുക്കും അപ്പുറത്തെത്താൻ. തിരുവില്വാമലയിലെ പുനർജനി പോലെയൊക്കെയാണെന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ആ യാത്രയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും കൂടുതൽ ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് മാവ്സൂയ ഗുഹയാണ്. അതും അനുഭവിച്ചറിയേണ്ട ഒരു സുഖം തന്നെയാണ്. പിന്നെയും ഒന്നുരണ്ട് സ്ഥലങ്ങൾ കൂടി സന്ദർശിച്ച ഞങ്ങൾ കണ്ടും അറിഞ്ഞും തീർന്നിട്ടില്ലെന്നറിയാമായിരുന്നിട്ടും വീണ്ടും വരാം എന്ന ഉറപ്പ് ആ മണ്ണിനും അവിടെ പരിചയപ്പെട്ട ഒരു സാധു സന്യാസിയുടെ മൺചില്ലത്തിനും നൽകിക്കൊണ്ട് ആ മലയിറങ്ങി.

ടീം അംഗങ്ങൾ
മുകളിൽ ഇടത്തുനിന്ന്: ലിയോ, അനുരൂപ്, അനന്തകൃഷ്ണ, സാലിഹ്, ലിന്റോ, പ്രിൻസൻ, വിഷ്ണു, ക്ലിന്റ്
താഴെ ഇടത്തുനിന്ന് : എയ്ഞ്ചലീന, സ്വാതി, ദേവിപ്രിയ, ഡോ. ലൗലി മാത്യു, ദിയ, ഡാനിയ

ഐ.ഐ.ടി.യിലെ അവസാന നാളുകൾ തന്ന സമ്മാനമായിരുന്നു GUWAHATI STARTUP SUMMIT ഭൂപൻ ഹസാരിക ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ വച്ച് നടന്ന ആ വലിയ പരിപാടി യുവസംരംഭകരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയുള്ളതായിരുന്നു. അവിടെവച്ച് അത്തരമൊരു പരിപാടിയിൽ പങ്കെടുക്കാൻ സാധിച്ചത് ഞങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു വലിയ കാര്യമായിരുന്നു.

ഒരു മാസം കഴിഞ്ഞതറിഞ്ഞില്ല, അവസാന ദിനങ്ങളായി. അത്രയും നാളത്തെ ശ്രമഫലമായി ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിച്ച പോലെ പുതിയൊരു POLYMER BASED BIOCOMPOSITE വികസിപ്പിച്ചെടുക്കാൻ ഞങ്ങൾക്ക് സാധിച്ചു. (ഞങ്ങൾ മെക്കാനിക്കലുകാരുടെ ലക്ഷ്യം അതായിരുന്നു.). അതുപോലെ തന്നെ എല്ലാ ഡിപ്പാർട്മെന്റിൽ നിന്നും പോയവർ അവരവരുടെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കി. റിപ്പോർട്ടുകൾ സമർപ്പിച്ചു. POLYMER മേഖലയിൽ ലോകപ്രശസ്തനായ ഡോ.വിമൽ കത്യാർ സാറിന്റെ കീഴിൽ തന്നെ ഈ ഇന്റേൺഷിപ്പ് ചെയ്യാൻ സാധിച്ചത് വലിയൊരു ഭാഗ്യവും നേട്ടവുമായി കാണുന്നു. എല്ലാത്തിനും വഴിയൊരുക്കിത്തന്നു നയിക്കുകയും, ഒരു മാസക്കാലം മുഴുവൻ ഞങ്ങൾ 15 പേരുടെയും കാര്യങ്ങൾ ഒരമ്മയെപ്പോലെ സ്നേഹിച്ച് ശ്രദ്ധിച്ച ഡോ.ലൗലി മാത്യു മാഡത്തിനോട് ഞങ്ങൾക്ക് ഒരുപാടൊരുപാട് കടപ്പാടും നന്ദിയുമുണ്ട്. ഒരു ദിവസം ലൗലി ടീച്ചർ ഞങ്ങളെ ടീച്ചറിന്റെ മകൻ ജോൺസാറിന്റെ ക്വാർട്ടേഴ്സിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. അവിടെ കമ്പ്യൂട്ടർ സയൻസ് വിഭാഗത്തിൽ അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ ആണ് അദ്ദേഹം. ടീച്ചറിന്റെ മരുമകൾ എമിലിൻ അവിടെ നാനോടെക്നോളജിയിൽ പ്രൊജക്റ്റ് എഞ്ചിനീയർ ആണ്. ആ വീട്ടിൽ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിച്ചത് രണ്ട് കൊച്ചുമിടുക്കികളാണ്. ടീച്ചറിൻരെ കൊച്ചുമക്കളായ കാതറിനും മെർലിനും. മെർലിൻ ചെറിയ കുട്ടിയാണ്. രണ്ടാം ക്ലാസിൽ പഠിക്കുന്ന കാതറിൻ ആണ് ഞങ്ങൾക്ക് ചായയും പലഹാരങ്ങളും എടുത്തു തന്നത്. ആ കൊച്ചുമിടുക്കിയിൽ മുതിർന്ന ഒരു ആതിഥേയയെ ഞങ്ങൾ കണ്ടു. അന്നങ്ങനെ ഐ.ഐ.ടി.യിലെ ക്വാർട്ടേഴ്സ് കാണാനും സാധിച്ചു.

ഐ.ഐ.ടി.വാസക്കാലം കഴിഞ്ഞ് തിരിച്ച് പോരാനുള്ള പാക്കിംഗ് തുടങ്ങി. നല്ല ഓർമ്മകൾ മാത്രം തന്ന നാളുകളായിരുന്നു അത്. ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കൂട്ടുകാരെ കിട്ടി. ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒരുപാട് അറിവും നിറവും കിട്ടി. ഒരു ജന്മത്തിൽ ഒരിക്കലെയുള്ളു ഇതുപോലെയെന്നു തോന്നിക്കും വിധം ഹൃദയത്തിൽ പതിഞ്ഞിരുന്നു ഓരോ നിമിഷങ്ങളും. ഞങ്ങൾ യാത്ര പറഞ്ഞു പോരുമ്പോൾ തന്റെ കണ്ണ് നിറച്ച് ഞങ്ങളെ തോൽപ്പിച്ച് കളഞ്ഞ അലഹബാദ് എൻ.ഐ.ടി.യിലെ 'ത്രിലോക് പാട്ടിൽ' എന്ന സുഹൃത്തിനെ മരണം വരെ മറക്കാനാവില്ല.

ഹിമാലയപർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്ന പുണ്യ നദിയായ ബ്രഹ്മപുത്രയെ ഹിമാലയത്തിന്റെ വരദാനമാണെന്നു പറയാമെങ്കിൽ, ഐ.ഐ.ടി.ഗുവാഹത്തി ആ പുണ്യ നദിയുടെ പുത്രിയാണെന്ന് പറയാനാണെനിക്കിഷ്ടം. അത്രയ്ക്കും സുന്ദരമാണ് വാക്കുകൾക്കതീതമാണ് ആ സൗന്ദര്യം. ഐ.ഐ.ടി.ഗുവാഹത്തി

യാത്ര പറഞ്ഞ് തിരിച്ച് 'സരൈഘട്ട് 'പാലത്തിലൂടെ ഹിമപുത്രിയെ കടന്ന് നോർത്ത് ഫ്രന്റിയർ റയിൽവേയുടെ ഗുവാഹത്തി സ്റ്റേഷനിലേക്ക് പോരുമ്പോൾ ബ്രഹ്മപുത്രയുടെ തീരത്ത് എവിടെയോ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹം, ഭൂപൻ ഹസാരികെ പാടുന്നുണ്ടായിരുന്നു

.....ദിൽ ഹും ഹും കരേ....

Ockhi A Social Disaster

Sasan Sankar
S6 EEE

On, November 29th & 30th, the costal region of Southern Kerala and Tamilnadu witnessed a huge catastrophe, named Ockhi.

Ockhi, a tropical cyclone destroyed the shores of Kerala, Lakshadweep and claming the lives of at least 73. Unlike all the other Cyclones, which have formed in the Arabian sea, Ockhi came back into the Indian subcontinent. Several fishermen are still missing and the destruction caused on the Intra-structure 18 countries.

Ockhi has posed several questions to the society. How did the common folk responded to such a grave crisis? Our people, media, writers, activists and all other sections of the society were sadly ignorant about such a huge catastrophe. Even the government bodies were dangerously slow to respond to the crisis no condolence were offered to the relatives of the lost fishermen.

No prayer ceremonies were held, nobody lighted even a candle for them, everyone of us continued our day to day affairs without any regret. Nobody said anything for them. The writers and activists who use always quick to offer solidarity to the weaker section of the society forgot about the fishermen, who are also citizens of this great nation.

The state government even arranged a New year party at the same shores of Trivandrum where such grief was present. The program was cancelled after huge outcry by the fishermen. Our society should be only called a progressive society if we identifies with the loss of others as our own. Every one, Every caste, Every section of our society is a part of us.

The Disaster of Ockhi shows the pathetic moral state of our society. We, as responsible citizens should rectify the apathy that we have shown to this poor people. Our society and our authorities should be more humane, while dealing with victims of such a grave disaster. Society can only be deemed progressive if and only if it recognizes its mistakes and clarifies it.

I hope and believe that our society will grow into a more socially responsible one.

ചെറുപ്പമുള്ള ഉണ്ണി

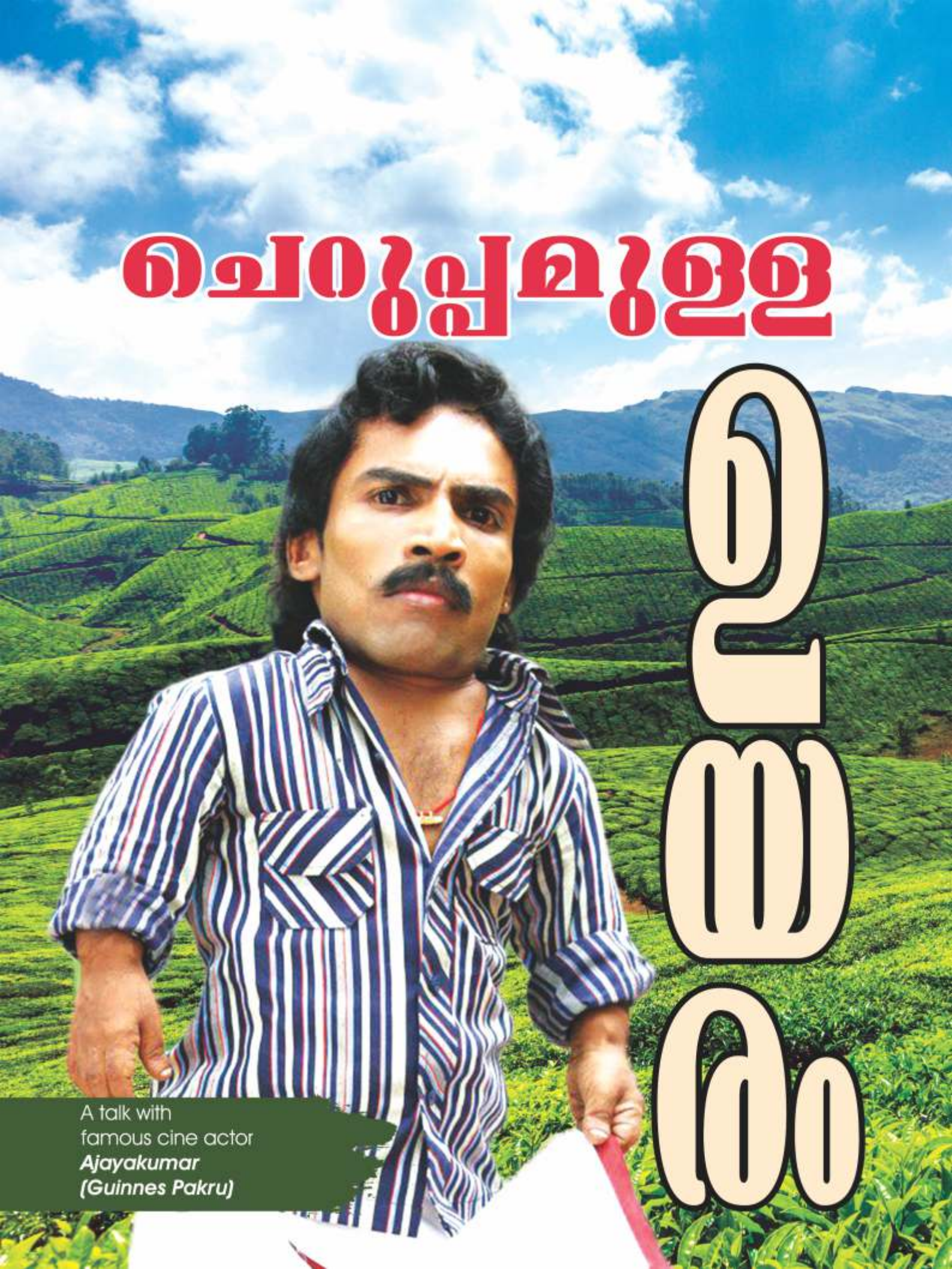

A talk with
famous cine actor
Ajayakumar
(Guinnes Pakru)

ഉയരങ്ങളിലേക്ക് നോക്കി നടക്കുന്ന സമൂഹത്തിൽ തന്റെ മനസ്സിന്റെ വലുപ്പംകൊണ്ട് എല്ലാവരേയും താഴേക്ക് നോക്കിപ്പിച്ച ഒരു പ്രതിഭ. തന്റെ പോരായ്മ തന്റെ ഏറ്റവും വലിയ വിജയരഹസ്യമാക്കിയ അജയ്കുമാർ അഥവാ നമ്മുടെ സ്വന്തം ഗിന്നസ് പക്രു ചേട്ടൻ. പക്രു ചേട്ടന്റെ സുഹൃത്തായ സംവിധായകൻ ശിവൻ ചേട്ടനിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ പക്രുചേട്ടനെസമീപിച്ചത്. ഏറെ സ്വാഗതം ചെയ്ത് ഞങ്ങൾക്ക് മുന്നിൽ വന്നു നിന്ന പക്രു ചേട്ടനെകണ്ടപ്പോൾതന്നെ വെള്ളിത്തിരയിൽ കണ്ട ഒരു പാട് കഥാപാത്രങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഓടി എത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വീടിന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരുന്ന് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ചില നർമ്മ സംഭാഷണങ്ങളിലൂടെ ഞങ്ങളെ പരിചയപ്പെട്ടു പക്രു ചേട്ടൻ.

1. പിന്നോട്ട് പോകേണ്ട സാഹചര്യങ്ങൾ, മുന്നോട്ടു പോവാൻ പ്രത്യേകിച്ച് സിനിമ പോലൊരു മേഖലയിൽ പിടിച്ചു നിൽക്കാൻ സഹായിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ?

കലയോട് ഉള്ള സ്നേഹം തന്നെ ആയിരുന്നു. പഠനത്തിന്റെ ഇടയിൽ കല എന്നതല്ല. പഠനത്തിന്റെ ഒപ്പം കല കൊണ്ടു നടക്കാൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമായിരുന്നു. കോളേജ് കഴിഞ്ഞ് പിന്നീട് സിനിമയിലേക്കും കലയിലേക്കും ഞാൻ തന്നെ മുന്നോട്ടു വരികയായിരുന്നു. എപ്പോഴും എന്നെ മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്തത് ഞാൻ തന്നെ ആയിരുന്നു. എനിക്കു പറ്റും എന്നൊക്കെ ചിന്ത വഴി അതു തന്നെ ആദ്യം എന്റെ മുന്നോട്ടു പോകാൻ സഹായിച്ചത്.

2. 18-ാം വയസ്സിൽ 1000 മിമിക്രി വേദികൾ. ഇന്നു പുറകോട്ടു പിൻതിരിഞ്ഞു നോക്കുമ്പോൾ അതു ചേട്ടനെഅതിനൊക്കെ സഹായിച്ചതും പ്രചരിപ്പിച്ചതു എന്തായിരുന്നു.?

5-ാം ക്ലാസ്സിൽ പഠിക്കുമ്പോൾ തന്നെ തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രണ്ടും മൂന്നും വേദികൾ കിട്ടിയിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ ഇതിൽനിന്നും ഉള്ള വരുമാനമായിരുന്നു പഠനത്തിനും മറ്റും സഹായിച്ചതും. പിന്നീട് വേദികളിൽ കാണികൾ തന്ന പ്രോത്സാഹനം ആണ് ഇതിന്റെ വലിയ നെടുംതൂൺ. അവർ വിചാരിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ഒന്നും ആകുമായിരുന്നില്ല.

3. സിനിമയിൽ ഏറ്റവും വെല്ലുവിളിയായ കഥാപാത്രങ്ങൾ ഏതൊക്കെയായിരുന്നു?

അത്ഭുതദ്വീപിലെ കഥാപാത്രം ഏറെ വെല്ലുവിളി നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കുട്ടിം കോലിലെയും എന്റെ കഥാപാത്രം. അത് ഒരിക്കലും കഥാപാത്രം കൊണ്ടല്ല ഒരു സംവിധായകൻ ആകുമ്പോൾ ഉള്ള ഒരു സ്ട്രെയിൻ കൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു.

4. ഒരു മിമിക്രി കലാകാരനും, നടനും എന്നതിലുപരി ഒരു മികച്ച മോട്ടിവേഷണൽ സ്പീക്കർ ആകാൻ പക്രു ചേട്ടനു പറ്റില്ലേ?

ഞാൻ ഇപ്പം സ്കൂളുകളിലും, കോളേജുകളിലും മറ്റും പോവാറുണ്ട്. എന്നാൽ കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ അവരെ മോട്ടിവേറ്റ് ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നെയും പലരും ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് വന്നതുകൊണ്ടാണ് ഞാനും ഇന്നിവിടെ നിൽക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് തിരക്ക് ഒഴിയുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ ഞാൻ അതിന് മുൻഗണനകൊടുക്കുന്നുണ്ട്.

5. പഠിക്കുമ്പോഴും, സിനിമയിൽ നിൽക്കുമ്പോഴും, മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്ന ഈ പൊക്കകുറവിനെമറികടക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ്?

നമുക്ക് പുറകിൽ നിൽക്കുന്നവരും, നമ്മുടെ കൂടെ നിൽക്കുന്നവരും തരുന്ന സപ്പോർട്ട് ആണ്. ഇപ്പോൾ ആണെങ്കിലും സിനിമയിൽ മാറ്റം ഇത്രകണ്ട് വരുമ്പോഴും എനിക്ക് എന്നു തരുന്ന ഒരു സ്പെയ്സ് ജനങ്ങളുടെ അതിരറ്റ പ്രോത്സാഹനം അതു തന്നെയാണ് എന്നെ എപ്പോഴും മുന്നോട്ട് നയിക്കുന്നത്.

6. പണ്ടുള്ള പക്രു ചേട്ടനും ഇന്നത്തെ പക്രു

ചേട്ടനും തമ്മിൽ ഉള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ?

മീശയും താടിയും വന്നു (ചിരിക്കുന്നു). വലിയ മാറ്റങ്ങൾ ഒന്നുമില്ല. അഭിരുചികൾ, സ്റ്റേജുകളോടുള്ള, കലയോടുള്ള അഭിനിവേശത്തിൽ മാറ്റങ്ങൾ ഒന്നും തന്നെ വന്നിട്ടില്ല. പിന്നീട് പ്രായത്തിന്റേതായ ചില പക്വതകൾ ചില കഥാപാത്രങ്ങൾ ഒക്കെ വരുമ്പോൾ എന്നിൽ തന്നെ വരുന്ന മാറ്റങ്ങൾ. അതൊക്കെ ഞാൻ പോലും അറിയാതെ വരുന്നതാണ്.

7. മിമിക്രി വേദിയും സിനിമയും തമ്മിൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ പക്രു ചേട്ടൻ എന്തിനോടാണ് ഒരു താൽപര്യകൂടുതൽ?

സിനിമയിൽ പ്രതികരണം അറിയാൻ വെയ്ക്കുകയും, പക്ഷെ വേദിയിൽ അതു പെട്ടെന്നു തന്നെ ആസ്വദിക്കാൻ പറ്റും. സിനിമ ഉണ്ടെങ്കിലെ വേദിയിൽ എനിക്ക് നിലനിൽക്കാൻ പറ്റൂ. അതുകൊണ്ടുതന്നെ രണ്ടും എനിക്ക് ഒരുപോലെ വേണ്ടപ്പെട്ടതാണ് ഇഷ്ടവുമാണ്.

8. വിശ്വജ്യോതിയിലെ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കുട്ടികൾക്ക് ചേട്ടന് കൊടുക്കാൻ ഉള്ള മെസേജ്?

ആദ്യം തന്നെ ഞാൻ കോളേജ് മാഗസിനു നേരിട്ട് ഇന്റർവ്യൂ കൊടുക്കാറില്ല. ഫോണിൽ വിളിച്ചാണ് പതിവ്. നിങ്ങള് ശ്രമിച്ചു നടന്നു. അപ്പോൾ നിങ്ങൾ ശ്രമിച്ചാൽ നടക്കും. അതു തന്നെയാണ് നല്ല ഒരു മെസ്സേജ്.

പക്രു ചേട്ടനുമായി ഒരു സംഭാഷണം നടത്തിയപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് വന്ന സന്തോഷവും ഒരു പോസിറ്റീവ് എനർജി എത്രയാണ് എന്ന് ഞങ്ങൾക്ക് അറിയില്ലായിരുന്നു. സിവിൽ ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റിലെ ഗോപിക വരച്ച പക്രു ചേട്ടന്റെ ഒരു ചിത്രം കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഏറെ സന്തോഷവാനായി. ഭാര്യയോടും മകളോടും ചെറു സംഭാഷണം നടത്തി പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഇത്ര പച്ചയായ ഒരു മനുഷ്യനെ കണ്ടെത്തിയതിന്റെ സന്തോഷം ഞങ്ങളിൽ അലയടിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഓർത്തിരിക്കുവാനുള്ള ഒരു ദിനം.

മരിക്കുന്ന പുഴ

ഗൗരി ലക്ഷ്മി
S8 CSE

മരണം, ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്...
പടുവൃദ്ധയായ പുഴ കേഴുന്നു, മർത്യാ...
മരണം ഞാൻ കാത്തിരിക്കയാണ്...
നീ എൻ ചിതയൊരുക്കുക...
എന്റെ ചുടുരക്തമൂറ്റിക്കുടിച്ചുന്മാദിച്ചോൻ,
എന്റെ മണലൂറ്റിയെന്നെ നശിപ്പിച്ചോൻ,
മർത്യാ ... നീ എൻ ചിതയൊരുക്കുക
എന്നിലെ ജലമൂറ്റി, വളമൂറ്റിയെന്നെ നീ
മതിലുകൾകെട്ടിത്തളച്ചോൻ
എന്നിൽ വിഷം ചേർത്തു നിൻ നിർവൃതിക്കായി
യെന്നിലെ നീരൂറ്റി വിറ്റോൻ...
മർത്യ ... നീ എൻ ചിതയൊരുക്കുക
നിന്റെ പ്രാണൻ നിലയ്ക്കാതിരിക്കാൻ
എൻ പ്രാണനൂറ്റി ഞാൻ നൽകി
നിന്റെ കണ്ണീരകറ്റാനെന്റെ കണ്ണുനീർ-
പോലും പകുത്തു ഞാൻ നൽകി.
ഇന്നെന്റെ കൺകോണിലിറ്റു കണ്ണീരില്ല
കണ്ണീരുപോലും നീയൂറ്റിക്കുടിച്ചഹോ..
മർത്യാ... നീ എൻ ചിതയൊരുക്കുക...
മർത്യാ.. നിയെൻ തണലിൽ വളർന്നോൻ
ഒടുവിലെൻ തായ്‌വേരറുത്തെടുത്തോൻ
മണലൂറ്റി മണമൂറ്റിയെൻ ജീവനൂറ്റി നീ-
യൊടുവിലെന്നെപ്പടുവൃദ്ധയാക്കി.
ഇനി നിനക്കാത്മശാന്തിതൻ മഞ്ചലിൽ-
ചിതയൊരുക്കിക്കാത്തിരിക്കാം
ഇവിടെ നിലക്കയാണെന്റെ തേങ്ങൽ
ഇവിടെ നിലക്കയാണെൻ സ്പന്ദനം.

അവൾ

Anusree C S
S4 ECE

അവൾ

മഴവില്ലിനെ ഇഷ്ടപ്പെട്ട് കളിചിരികളുമായി നടക്കുന്ന അമ്മുവിന്റെ ഏട്ടൻ. ഏട്ടൻ മഴ കണ്ട് ആഹ്ലാദിച്ചപ്പോൾ തന്റെ കുഞ്ഞനിയത്തിയായ അമ്മുവിന്റെ കൈപ്പിടിച്ച് മഴവില്ലിനെചൂണ്ടികാട്ടുന്നു. പക്ഷെ ഏട്ടൻ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിയ മഴവില്ല് ആയിരുന്നില്ല അമ്മുവിന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റിയത്. മറിച്ച്, അവയുടെ ചുറ്റും ഇരുണ്ട് മൂടിക്കെട്ടി കിടക്കുന്ന കാർമേഘങ്ങൾ ആയിരുന്നു. പിന്നീട് പലപ്പോഴും അവളെ കൂട്ടുകാർ ചെറുപ്പത്തിൽ കളിക്കാനായി വിളിക്കുമ്പോഴും അമ്മു ഇരുട്ടിനെഇഷ്ടപ്പെട്ട് തന്റെ ഇരുട്ട് മുറിയിൽ തന്നെ ചിലവഴിച്ചു. അങ്ങനെചെറുപ്രായത്തിൽ മറ്റു കുട്ടികളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ അമ്മുവിന് ഇരുട്ടിനോട് എന്തോ ഒരിഷ്ടം. അമ്മ അമ്മുവിന്റെ ഓണക്കോടി വാങ്ങാനായി പോയപ്പോൾ അമ്മയെ ഏറെ നിർബ്ബന്ധിച്ച് അവൾ ഒരു കറുത്ത ഉടുപ്പ് വാശിപിടിച്ച് വാങ്ങിപ്പിച്ചു. പിന്നീട് കാലങ്ങൾ കടന്നുപോയി. സ്കൂളിലേയ്ക്ക് പാടത്തിലൂടെ ബസിനായി ഓടിയും ചാടിയും വൈകിട്ട് കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് പാടവരമ്പിലൂടെ നടന്നും അമ്മുവിന് പച്ചപ്പിനോട് വല്ലാത്തൊരിഷ്ടം തോന്നി. പക്ഷെ ആ പച്ചപ്പ് അമ്മുവിന്റെ മനസ്സിൽ അധികം നീണ്ടുനിന്നില്ല. അവളുടെ പഠനമൊക്കെ കഴിഞ്ഞ് അമ്മു ഒരു സ്കൂൾ ടീച്ചറായി ജോലി ചെയ്യുന്ന കാലഘട്ടം. മലയാളം അദ്ധ്യാപികയായ അവൾ കുട്ടികൾക്ക് നിറങ്ങളെയും ഛായങ്ങളെയും കുറിച്ച് പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഓരോ നിറങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നത് എന്താണെന്നും അവയുടെ മറ്റു വിശദാംശങ്ങളും അറിവുകളും കുട്ടികൾക്ക് കൈമാറി. അമ്മുവിന്റെ വീട് സ്കൂളിൽനിന്നും കുറച്ച് ദൂരെ ആയതിനാൽ അമ്മു ഹോസ്റ്റലിലാണ് താമസം. എല്ലാ വെള്ളിയാഴ്ചയും അമ്മു ക്ലാസ് കഴിഞ്ഞ വീട്ടിലേക്കായി കുതിക്കും. അങ്ങനെവെള്ളിയാഴ്ച അമ്മു വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ അവളോട് അമ്മുവിന് വന്ന കല്യാണാലോചനകളെക്കുറിച്ച് വിവരങ്ങൾ പറയുന്നു. അച്ഛനും ഏട്ടനും കൂടി അമ്മുവിന്റെ കല്ല്യാണത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുന്നത് അവൾ കേൾക്കുവാൻ ഇടയായി. അവൾക്ക് അന്ന് രാത്രി കിടന്നിട്ട് ഉറക്കം വന്നില്ല. വേനലായതിനാൽ ഉഷ്ണം കൂടുതലായതുകൊണ്ട് അമ്മു മെല്ലെ ജനലുകൾ തുറന്നിട്ടു. നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി കിടന്ന് അമ്മു അവളുടെ വിവാഹത്തെക്കുറിച്ച് ഓർത്തു. എപ്പോഴേ മയങ്ങി. അവളുടെ കിനാവിൽ താനൊരു ചുവന്ന പുടവ ഉടുത്ത് കതിർമണ്ഡപത്തിലേക്ക് മെല്ലെ നടക്കുന്നു. അമ്മു കിനാവിൽനിന്നും ചാടി എഴുന്നേറ്റു. അങ്ങനെഅവളുടെ ഹൃദയത്തിൽ മെല്ലെ ചുവപ്പിനോട് ഒരിഷ്ടം പൊട്ടിമുളക്കുന്നു. വീട്ടിൽനിന്നും തിരിച്ച് ഹോസ്റ്റലിലേക്ക് മടങ്ങിയ അവൾ അടുത്ത വെള്ളിയാഴ്ച സ്കൂൾ കഴിഞ്ഞ് വിട്ടിലേക്ക് വരാനായി ഒരുങ്ങുന്നു. ശക്തമായ മഴയും കാറ്റും. അവൾക്ക് ചെറിയൊരു ആശങ്ക മനസ്സിലുദിച്ചു. വീട്ടിലേക്ക് പോകണമോ എന്നതായിരുന്നു ആ ആശങ്ക. പക്ഷെ അവൾ ആ ആശങ്കയെ മനസ്സിൽ അടിച്ചമർത്തി വീട്ടിലേക്കായി പുറപ്പെട്ടു. നേരം ത്രിസന്ധ്യ മയങ്ങി. ശക്തമായ മഴയും ഇടിമിന്നലും. അമ്മുവിന്റെ അച്ഛൻ അമ്മു എത്തേണ്ട സമയം കഴിഞ്ഞിട്ടും എത്താത്തുകൊണ്ട് അവളെ ഫോണിൽ വിളിക്കുന്നു. പക്ഷെ അമ്മു ആ വിളി കേൾക്കുന്നില്ല. അങ്ങനെഅന്വേഷിക്കുമ്പോൾ അവൾക്ക് സംഭവിച്ച ആ ദുരന്തത്തെക്കുറിച്ച് അവർ ഞെട്ടലോടെ അറിയുന്നു. ബസ് കാത്ത് റോഡരുകിൽ നിന്ന അമ്മുവിനെഒരു വാനിലേക്ക് വലിച്ചിഴച്ച് കയറ്റി. സ്വന്തം ഏട്ടന്റെ പ്രായമുള്ളവരാൽ അവൾ ഉപദ്രവിക്കപ്പെടുന്നു. പിന്നീട് ആളൊഴിഞ്ഞ സ്ഥലത്ത് പാതിമറഞ്ഞ ബോധത്തിൽ അവളുടെ ശരീരത്തിൽനിന്നും പൊടിഞ്ഞ രക്തം കണ്ട് അമ്മു എന്നോ കണ്ട കിനാവിലെ ചുവന്ന പുടവ വെറുമൊരു പകൽകിനാവായി മാറുകയാണെന്ന് അവൾ തിരിച്ചറിയുന്നു. അവൾ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാർമേഘങ്ങളും ഇരുട്ടും ഒരൊറ്റ രാത്രികൊണ്ട് അമ്മു വെറുക്കപ്പെടുന്നു. അമ്മുവിന്റെ സാഹചര്യം മൂലം പിന്നീടവൾ കുട്ടിക്കാലത്ത് ചിവവഴിച്ച ആ പഴയ ഇരുട്ട് മുറിയിൽ അവളുടെ ജീവിതം ഒതുങ്ങിക്കൂടുന്നു. പക്ഷെ ഇന്നവൾ കുട്ടിക്കാലത്ത് ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന ആ ഇരുട്ടിനെഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. മറിച്ച് അവൾക്കിന്ന് ഭയമാണ്. ആ ഇരുട്ട് മുറിയിൽനിന്നും പുറത്തേക്കിറങ്ങാൻ ഇപ്പോൾ ഇതാ ആ ഇരുട്ട് മുറിയുടെ വാതിലിൽ ആരോ മുട്ടുന്നു. അത് അമ്മുവിന്റെ ഭയം അകറ്റി അവളുടെ എന്നോ കണ്ട് മറന്ന ചുവന്ന പുടവ എന്ന സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കുവാൻ, അമ്മുവിന്റെ ജീവിതത്തിലേക്ക് പച്ചക്കൊടി പാറികൊണ്ട് ഇരുട്ടിൽ നിന്നും വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കുവാൻ വന്ന പ്രതീക്ഷ ആകാം.

●●●●●

വീട്ടിലേക്കുള്ള വഴി

നാളേറെയായ് നന്മ പൂത്തുവിടർന്നൊരാ
നാട്ടുവഴിയെങ്ങോ മറഞ്ഞുപോയി
അറിവിന്റെ അക്ഷരം ആദ്യം പകർന്നൊരാ
ആദ്യവിദ്യാലയമോർമ്മയായി
തിരികെ നടക്കുന്നു ബാല്യത്തിലേക്കിന്നു
തീരാത്ത നൊമ്പരം ബാക്കിയാക്കി
ഓർമ്മകൾ മങ്ങിത്തുടങ്ങിയ ജീവിതം
ഓമനിക്കുന്നൊരാ നാളിലേയ്ക്കായി.
അച്ഛന്റെ കൈപിടിച്ചാദ്യം നടന്നതും
അമ്മതൻ താരാട്ടിനീണമായലിഞ്ഞതും
കളിചിരയോടെന്നും കൂട്ടായി നിന്നൊരാ
കലപില കൂട്ടവുമെങ്ങുപോയി.
എല്ലാമകന്നുപോയെങ്കിലുമോർമ്മകൾ
എന്നും നിലയ്ക്കാത്ത പാട്ടുപോലെ
എന്നോ മറന്നൊരാവഴികളെയൊക്കെയും
എന്തിനോവേണ്ടിയിന്നോർത്തിടുന്നു
മകളാണു ഞാനീ മണ്ണിന്റെയെങ്കിലും
മങ്ങിത്തുടങ്ങിയൊരോർമ്മയിന്ന്
സ്നേഹം പകർന്നൊരാ വീട്ടിൽനിന്നെന്തിന്
സ്നേഹിതർ തന്നെ അടർത്തിമാറ്റി
തിരികെ നടക്കുമ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞീടുന്നു
തീരാത്ത നഷ്ടത്തിൻ നൊമ്പരങ്ങൾ
അമ്മേ മടങ്ങുന്നു നിന്നിലേയ്ക്കിന്നു ഞാൻ
അറിവില്ലാ പൈതലിൻ തേങ്ങലോടെ

പ്രതീക്ഷയോടിന്നെന്നെ കാതോർത്തിരിക്കുവാൻ
പ്രണയം തുളുമ്പുന്ന മിഴികളില്ല
കാറ്റിന്നും കിളികൾക്കുമൊന്നുമീപെണ്ണിന്റെ
കണ്ണീരിൻ നൊമ്പരമറിവതില്ല
എന്നുമെൻ കാലൊച്ച കാതോർത്തിരുന്നൊരാ
എൻവഴിത്താരയും ഏകമായി
ചുറ്റും നിന്നെന്നോട് കഥകൾ പറഞ്ഞിടും
ചില്ലകളെല്ലാം നിശബ്ദമായി
കൂടെ നടക്കാൻ കൊതിച്ചെന്നിലണയുന്ന
കുസൃതിക്കുരുന്നേ നീയെങ്ങുപോയി
നഷ്ടങ്ങളെന്നെ നയിച്ചിടും യാത്രയിൽ
നനയുന്നു മിഴികളെൻ കണ്ണീരിനാൽ
മഴയിൽ കുതിർന്നൊരാ പുലരിയിൽ കണ്ടു ഞാൻ
മഞ്ഞിൽ കുളിക്കുന്നെൻ വീടതിനെ
മഴതേടും വേഴാമ്പൽ ഉണരുന്നു എന്നുള്ളിൽ
മറക്കാത്ത മോഹത്തിൻ ചിറകുമായി
അമ്മേ നിന്നിലേയ്ക്കണയുന്നു ഇന്നു
ഞാൻഅലിയാൻ വെമ്പുന്ന മഞ്ഞുപോലെ
അടരാൻ വയ്യാത്ത പൂവുപോലെ

കുക്കു രാജ് മുല്ലശ്ശേരിൽ

വിജയത്തിന്റെ രാജമല്ലിക

A talk with first transgender poet in Malayalam

Vijaya Raja Mallika

1. എന്തുകൊണ്ടാണ് എഴുത്ത് തിരഞ്ഞെടുത്തത്?

ഞാൻ പണ്ടുമുതലേ എഴുതുമായിരുന്നു. എന്റെ കാഴ്ചപാടുകൾ പറഞ്ഞുവെയ്ക്കാൻ എഴുത്തു എന്നെ എപ്പോഴും സഹായിക്കുന്നു. എഴുതി വച്ചിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഒരു പുരുഷനോ സ്ത്രീയോ 'Transgenders' നെപ്പറ്റി എഴുതുന്നതിലും എനിക്ക് ഏറ്റവും നന്നായി അതിനെകൈകാര്യം ചെയ്യാൻ പറ്റും എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

2. മാറി നിൽക്കുക, മറച്ചു വയ്ക്കുക എന്ന രണ്ട് കാര്യങ്ങളാണ് 'Transgenders' ന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള കുതിപ്പിനെ പിടിച്ചു നിർത്തുന്നത് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനോടു യോജിക്കുമോ?

സമൂഹം എപ്പോഴും രണ്ടു രീതിയിലെ ചിന്തിക്കുന്നു. ഒന്നുകിൽ സ്ത്രീ അല്ലെങ്കിൽ പുരുഷൻ. ഇതിനിടയിൽനിന്നുകൊണ്ട് പുറത്തുവരാൻ പലപ്പോഴും 'Transgenders' ന് പറ്റുന്നില്ല. സമൂഹത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കാരണം മറച്ചുവയ്ക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മറയ്ക്കപ്പെടാൻ സമൂഹം ഒരുപാട് ശ്രമിക്കുന്നുണ്ട്. പലപ്പോഴും എന്തിനാണ് ഒരു 'Transgender' എഴുത്തുകാരി എന്ന ചോദ്യം പലരും ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മൾ എത്രത്തോളം 'Brave' ആകുന്നുവോ 'Bold' ആകുന്നുവോ അപ്പോൾ ഈ മാറി നിൽക്കുന്നതിനെയും മറച്ചുവെയ്ക്കുന്നതിനെയും ഒഴിവാക്കാൻ പറ്റും.

3. ഒരു മായാജാലം പോലെ അധികാരം മാധ്യത്തിനെതേടി എത്തുകയാണെങ്കിൽ മാധ്യം മാറ്റുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തൊക്കെ ആയിരിക്കും?

IPC Section 377 മാറ്റാൻ ആയിരിക്കും. ഞാൻ ഏറ്റവും കൂടുതൽ 'Preference' കൊടുക്കുക. ആ മാറ്റം 'Transgenders' ന്റെ ഒരു കുതിച്ചുചാട്ടത്തിനു കാരണമാകും. സ്വന്തം വീട്ടിൽതന്നെ 'Transgenders' ജീവിക്കാനും 'Domestic Violence Act' ൽ അവരെയും കൂടെ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരിക്കും എന്റെ അടുത്ത തീരുമാനം.

4. മുന്നോട്ടുള്ള യാത്രയിൽ മല്ലിക ടീച്ചറുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം എന്തായിരുന്നു, അഥവാ എന്താണ്?

ധൈര്യം ആയിരുന്നു എന്നെ മുന്നോട്ടു നയിക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ ആയുധം. സമൂഹം എപ്പോഴും നിങ്ങളെ പേടിപ്പിക്കുവാൻ നോക്കും. അതിനെധൈര്യം കൊണ്ട് മറി കടക്കുക എന്നതാണ് ആർക്കും മുന്നോട്ടു പോകുവാൻ ഉള്ള ആയുധം.

5. പഠനരീതിയിൽ മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ 'Transgenders'നോടുള്ള സമീപനത്തിൽ മാറ്റം ഉണ്ടാക്കും എന്നു വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?

വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ ഇനിനി ന്നെപ്പറ്റി നല്ല ഒരു അവബോധം ഉണർത്തുകയാണെങ്കിൽ സമീപനം തീർച്ചയായും മാറ്റം ഉണ്ടാകും.

6. മല്ലി ടീച്ചറുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ വിജയം എന്താണ് (out of many)?

ഞാൻ എന്റെ സ്വന്തം നാട്ടിൽ ജീവിക്കുന്നതാണ് എന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു 'Transgender' ആയി എന്റെ നാട്ടിൽ തന്നെ ജീവിക്കുന്നു എന്നതാണ് എന്റെ ഏറ്റവും വലിയ നേട്ടം.

"വിജയ രാജ മല്ലിക" കേരളത്തിലെ ആദ്യത്തെ 'Transgender' കവിത സമാഹാരം പുറത്തിറക്കിയ മല്ലിക ടീച്ചർ തന്റെ ജീവിതംകൊണ്ടു തന്നെ വിസ്മയം തീർക്കുകയാണ്. സിവിൽ സർവ്വീസ് സ്വപ്നം കാണുന്ന മല്ലിക ടീച്ചർ തന്റെ പഠനവും മറ്റും ഏറ്റവും മികച്ച രീതിയിൽ കൊണ്ടു പോവുന്നു. 'Transgender' ആണെന്ന് അഭിമാനത്തോടെ പറയാൻ കുറെയേറെ പേരെ പഠിപ്പിച്ച മല്ലിക ടീച്ചറെപ്പറ്റി ഞങ്ങൾ അറിയുന്നത് മൂന്നാർ എഞ്ചിനീയറിംഗ് കോളേജിൽ IEEE പരിപാടിക്ക് പോയ സുഹൃത്തുക്കൾ വഴിയാണ്. അവരുടെ മനസ്സിനെപിടിച്ചു കുലുക്കിയ മല്ലിക ടീച്ചറുടെ ഒരു 'Interview' കോളേജ് മാഗസിനിൽ വരണം എന്ന അവരുടെ ആഗ്രഹം കൂടെയാണ് ഞങ്ങളെ മല്ലിക ടീച്ചറുടെ അടുത്ത് എത്തിക്കുന്നത്.

7. മുന്നോട്ടുള്ള ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ലക്ഷ്യം?

സിവിൽ സർവ്വീസ് പരീക്ഷ എഴുതണം.

8. വിശ്വജ്യോതിയിലെ കുട്ടികളോട് പറയാൻ ഉള്ള Message?

നിങ്ങളുടെ ക്യാമ്പസ്സിൽ ഒരു Transgender കൂടി പഠിക്കട്ടെ. Transgender ടീച്ചർ പഠിപ്പിക്കട്ടെ. ഇതാണ് എനിക്കുള്ള Message. നിങ്ങൾ മാറുക. അപ്പോൾ സമൂഹം നിങ്ങളോടുകൂടി മാറും.

വലിയ ഒരു ജീവിത വിജയം നേടിയ ഒരാൾ എന്നതിലുപരി മല്ലിക ടീച്ചറുമായി നടത്തിയ സംഭാഷണം സത്യത്തിൽ ഒരു 'Eye opener' ആയിരുന്നു. മുന്നോട്ടു നീങ്ങാൻ കുതിക്കുന്ന ഈ സമൂഹത്തിൽ നമ്മൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നിനെയും ഒരു കൈ താങ്ങ് കൂടി ആവണം എന്നത് മനസ്സിലാക്കി തന്ന ടീച്ചറുടെ വീട്ടിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങുമ്പോൾ ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും ഏറെ സംതൃപ്തരായിരുന്നു.

ലിനർ റെജി
S4 EC

കാഴ്ചക്കാരുടെ ലോകം വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്. ആർക്കുംതന്നെ പൂർണ്ണ പ്രവചനയോഗ്യമാകുന്ന ഒന്നല്ല അത്.

ഞാനാകുന്ന "പച്ചില" ഈ ഭൂമിയിലെ വെറുമൊരു സന്ദർശ മാത്രമാണ്. 'എനിക്ക് ചുറ്റും നിറയുന്നവരെയും എന്നിലേയ്ക്ക് നടന്ന് അടുക്കുന്നവരെയും' അങ്ങനെചുരുങ്ങുന്ന ഒരു ചെറിയ ലോകം മാത്രമാണ് ഞാൻ കാണുന്നതും അറിയുന്നതും. എന്നിലെ ഭാരം കുറഞ്ഞ കർത്തവ്യങ്ങൾക്കുശേഷം എനിക്ക് ചുറ്റുമുള്ളവ വീക്ഷിക്കുന്നതും എന്റെ ഭാഗമായി പണ്ടേ തീർന്നതാണ്.

മിണ്ടാപ്രാണികളുടേതുപോലെയൊരു ലോകമാണ് ഞങ്ങളുടേത്. എന്നാലോ എന്നെപോലെയുള്ളവർക്ക് ചുറ്റും ഉള്ളതോ ഈ മനുഷ്യരുടെ ലോകം.

കഴിഞ്ഞ ജന്മത്തിൽ ഞാൻ ഈ ലോകത്തെ ശ്രദ്ധയോടെ വീക്ഷിച്ചത് ഇന്നറിയാതെയോർത്തുപോകുന്നു. അതിനൊരുകാരണം, ആർക്കോവേണ്ടിയെന്നതുപോലെ മനുഷ്യരെ ആകമാനം തളർത്തിക്കൊണ്ട് തലയുയർത്തി നിൽക്കുന്നു. അതിനാൽ ഇന്നിവിടം എനിക്ക് വളരെ വ്യത്യസ്തമായി തീർന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. ഒരു നാടിന്റെ, അവശേഷിക്കുന്ന ഏക പൊതുതണൽമരമാണ് എന്നെ താങ്ങുന്നതെന്നതുകൊണ്ട് എനിക്കു കീഴെ പൊതുവായി പല ചർച്ചകളും പലരും നടത്താറുണ്ട്.

ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണം കൊതിച്ചുകരയുന്ന കുഞ്ഞുമലരുകൾ, സ്വന്തമായി ഒരു കൂരയില്ലാത്ത, സഹായഹസ്തങ്ങളാൽ മാത്രം ജീവിക്കുന്ന ആത്മാക്കൾ.

പണമെന്നത് തങ്ങൾക്ക് മാത്രം എന്നും പിന്നെ, ഇത്, തങ്ങളുടേത് മാത്രമാകുന്ന ജീവിതമെന്നും കരുതുന്നവർ.

ഹൃദയത്തിൽ തീയുമായി, ദിനരാത്രങ്ങളെ തള്ളി നീക്കുന്ന ഗൃഹനാഥന്മാർ, ഗൃഹനാഥമാർ..

പ്രതീക്ഷകൾക്ക് മങ്ങലേൽപ്പിക്കാതെ സ്നേഹിതരെ കരുതാൻ മാത്രം ശീലിച്ചവർ...

സ്വപ്നങ്ങളെ വർണ്ണങ്ങൾ ചേർത്ത് പൂർത്തിയാക്കാൻ കഴിയാതെ അവയെ ഹൃദയകവാടം തുറന്ന് അങ്ങ് അകലെ ആകാശങ്ങളിലേയ്ക്ക് പറഞ്ഞയച്ചവർ...

മഹാത്മാവിന്റെമുഖം പതിഞ്ഞ പുത്തൻ നോട്ടുകൾ ഇല്ലെന്ന കാരണത്താൽ ലോകത്തോട് തോൽവി ഏറ്റു പറഞ്ഞവരും അതിനുശേഷം വിട നൽകിയവരും....

അങ്ങനെ, അങ്ങനെഈ തണൽമരത്തിന്റെ താഴെ, ഭൂമിയിലെ ചൂടിനപ്പുറം അണയാത്ത നെഞ്ചിലെ എരിയുന്ന കനലുമായി പലരും കടന്നു വന്നു എനിക്കു കീഴെ.

ഏവർക്കും മുകളിലായി ഇരുന്നു. എല്ലാം വീക്ഷിക്കുന്നു. എങ്കിലും ദൈവമല്ലല്ലോ ഞാൻ... എന്നാലും, അർഹത തെല്ലുമില്ലെങ്കിൽ പോലും അറിയാതെ ഓർത്തുപോയി ഒരു നിമിഷത്തേയ്ക്കുവേണ്ടി. എങ്കിലും ഈശ്വരൻ ഞാനായിരുന്നുവെങ്കിലെന്ന്. ഒരാൾടെ വേദനയെങ്കിലും കാണാതെ ഇവിടെ നിന്ന് പോകാമായിരുന്നു എനിക്ക്.

പൂർവ്വജന്മങ്ങളിൽ ഇന്നീ നേരം വരെയും കൊതിച്ചിട്ടേയുള്ളു. വീണ്ടും ഇവിടേയ്ക്ക് വരുവാനായി.

അവസാനതുള്ളി കണ്ണുനീർ നൽകി ഭൂമിയെ പുണർന്ന് "പഴുത്തില" വിട ചെല്ലുമ്പോൾ വേദനയോടെ എന്റെ കണ്ണുകൾ അന്നു നിറഞ്ഞത് ഞാൻ ആണല്ലോ. അടുത്തതായി ഒട്ടും വൈകാതെ പോകേണ്ടത് എന്നോർത്തു മാത്രമായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഇന്നോ, ഈ നിമിഷത്തിൽ കണ്ണുകൾ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നത് പഴുത്തിലകളോട് ചേർന്ന് എനിക്കു പോകുവാനാകുന്നില്ലല്ലോ എന്നോർത്തുമാത്രം.

ഈ ലോകത്തുനിന്നും എന്നന്നേയ്ക്കുമായി വിട പറയുവാൻ കൊതിച്ചുപോകുന്നു.. മനസ്സു മരവിക്കുന്നു.

തണ്ടേടം

സിനിമ തകവട്ടകയിലെ സുവർണ്ണവർഷം

Amal Mathew
S6 EEE

12-ാമത് തൊടുപുഴ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ കാണാൻ പോകുമ്പോൾ സിനിമ എന്ന വിസ്മയത്തെപറ്റി ഞാൻ ഒരു പാട് ചിന്തിച്ചു. കാഴ്ചയും കേൾവിയും സമ്മേളിക്കുന്ന അനന്ത സാധ്യതയുള്ള ഈ കല ഇന്ന് വളരെയധികം വളർന്നിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യന്റെ തീവ്രമായ അവസ്ഥാതലങ്ങളെപ്പോലും ചിത്രീകരിക്കാനും അതിന്റെ അനുഭവങ്ങളെ മറ്റുള്ളവരിലേക്കെത്തിക്കാനും ഈ കലക്കാവുന്നു. സിനിമ ഈ കാലഘട്ടങ്ങളിൽ എത്രത്തോളം വളർന്നു എന്നതും, എത്രകണ്ട് മനുഷ്യനെസ്വാധിനിച്ചു എന്നതും ഈ അനുഭൂതി മനസ്സിലാക്കിതരും. സിനിമ എന്നത് മനുഷ്യന്റെ ഇഷ്ടവിനോദം ആവുന്നതും ഇതേ കാരണത്താലാണ്. സിനിമ പലപ്പോഴും നാടിന്റെയും ഭാഷയുടേയും വേലിക്കെട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ നിൽക്കുന്നതായി നമുക്ക് അനുഭവപ്പെടാറുണ്ട്. അതിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ പലപ്പോഴും നമുക്ക് നല്ല ചില സിനിമയെ അന്യമാക്കും. ഈ അവസ്ഥയുടെ പരിഹാരവും ലോക സിനിമയിലേക്കുള്ള ഒരു തുറന്ന ജാലകവും ആണ് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലുകൾ.

മലയോര പട്ടണമായ തൊടുപുഴയിൽ തൊഴുപുഴ മുനിസിപ്പാലിറ്റിയുടേയും തൊടുപുഴ ഫിലിം സൊസൈറ്റിയുടേയും ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവൽ നടത്തപ്പെട്ടത്. നീണ്ട 12 വർഷം തൊടുപുഴയ്ക്ക് മൂല്യമുള്ള ചിത്രങ്ങൾ കാട്ടി കൊടുക്കുന്നതിൽ കലയേ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരു പിടി ആളുകൾ അംഗമായിട്ടുള്ള ഫിലിം സൊസൈറ്റി നടത്തിയ പങ്ക് ചെറുതല്ല എന്നത് മേളയിൽ ഉടനീളം വ്യക്തമായിരുന്നു. എട്ടാംതീയതി, ഒന്നാം ദിവസം ജിജോ (സിവിൽ 3rd year) ആയിരുന്നു എന്റെ കൂട്ട്. ഫെസ്റ്റിവലിലേക്ക് കടന്നു ചെല്ലുമ്പോൾ 'Silver hills' തീയറ്ററും അവിടുത്തെ അലങ്കാരങ്ങളും നമ്മെ ചെറുതല്ലാതെ സിനിമയുടെ ലോകത്തേക്ക് ക്ഷണിക്കുന്നു. 'Delegate' ടാഗ് കൗണ്ടറിൽ ചെന്നു വാങ്ങുമ്പോൾ ഇനി കാണുവാൻ പോകുന്ന സിനിമ എന്ന വിജയം എന്റെ സിരകളെ മത്തുപിടിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

Film I : കോലുമിട്ടായി (121 മിനിറ്റ്സ്)

സംവിധാനം : അരുൺ വിശ്വം

മികച്ച കുട്ടികളുടെ സിനിമക്കുള്ള സംസ്ഥാനഅവാർഡ് വാങ്ങിയ സിനിമ ഒരു ദൃശ്യാനുഭവമാണ്. കുട്ടിക്കാലവും അതിന്റെ ചെറുകുസൃതികളും, കൂട്ടുകാരും അവരുടെ അതിരില്ലാത്ത സൗഹൃദവും മാത്രമല്ല, മൺമറഞ്ഞ ഒരു കാലത്തിലേക്കുള്ള, നിഷ്കളങ്കതയുടെ സ്കൂൾ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിലേക്കുള്ള ഒരു തിരിഞ്ഞുനോട്ടം കൂടി ആവുന്നുണ്ട് സിനിമ. ഇത് നിന്റെ തലയിൽ അല്ല ഹൃദയത്തിൽ ആണ് ഞാൻ നിക്ഷേപിച്ചത് എന്ന് പറയുമ്പോൾ, സ്കൂൾ ജീവിതവും അധ്യാപനവും പ്രസക്തിയുമൊക്കെ കാട്ടി കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. സംവിധായകൻ മികച്ച അഭിനയവും, തിരക്കഥയും സംവിധാനവും ഒത്തു ചേരുമ്പോൾ ഒരു ദൃശ്യാനുഭൂതി ആവുന്നുണ്ട്. കോലുമിട്ടായി കുട്ടികളും ഒത്തു തീർച്ചയായും കണ്ടിരിക്കേണ്ട സിനിമയാണ് കോലുമിട്ടായി.

സംവിധായകന്റെ കൂടെ ഇരുന്നതാണ് ഈ സിനിമ കണ്ടത് എന്ന കാര്യം അവസാനമാണ് ഞങ്ങൾ അറിയുന്നത്. സിനിമ തീർന്നപ്പോളാണ് തുടർന്നുള്ള അവസരത്തിൽ സംവിധായകനുമായി ഒരു ചെറിയ സംഭാഷണം നടത്താനും ഞങ്ങൾക്കായി. തുടക്കമിട്ട ചലച്ചിത്ര മേളയിൽ അടുത്ത സിനിമക്കായുള്ള ഇടവേള ജിജോയുടെ നാടൻ ഭക്ഷണശാലയുടെ അകമ്പടിയോടെ ഗംഭീരമായി അടുത്ത സിനിമ മികച്ച 'Foreign language film' നു 'The salesman' കൂടി ആണെന്ന് കാത്തിരിപ്പിന്റെ ദൈർഘ്യം തെല്ലു കൂട്ടുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഞങ്ങൾ കാത്തിരുന്നു.

Film 2 : The Salesman (125 Minutes)

സംവിധാനം : അസ്ഹർ ഫർഷാദി

തീവ്ര പശ്ചാതലം കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന സിനിമ, അതിന്റെ തീവ്രത ചോരാതെ കഥ പറയുന്നുണ്ട്. തീർത്തും അസ്തിത്വമില്ല എന്നു നാം കരുതുന്ന സാഹചര്യത്തിലും മനുഷ്യനും മാറി ചിന്തിക്കാനാവും എന്നത് സിനിമ പറഞ്ഞു വെയ്ക്കുന്നു. (സ്ത്രീ എന്നത് ഉള്ളിൽ തീ ആളികത്തുമ്പോഴും ദയയുടെ കിരണം ചൊരിയുന്ന സ്ത്രീ കഥാപാത്രം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അനുഭവം തരുന്നുണ്ട്. മികച്ച അഭിനയം സിനിമയുടെ മുതൽക്കൂട്ടാണ്.

മേളയുടെ ഉൽഘാടനം നടന്നത് മൂന്നാമത്തെ സിനിമയ്ക്ക് മുമ്പുള്ള ഇടവേളയിൽ ആയിരുന്നു. ചെറിയ ഒരു ഫോട്ടോ എടുക്കലുകൾ നടത്തിയപ്പോഴേക്കും ഉദ്ഘാടനസമ്മേളനം തുടങ്ങി. ശ്രീ. പി.ജെ. ജോസഫ് എം.എൽ.എ., ഉദ്ഘാടനം നിർവ്വഹിച്ചു. 'Silver hills' തീയറ്റർ ഉടമയേയും Film Society ഭാരവാഹികളേയും അവരുടെ നല്ല

സിനിമക്കായുള്ള തീവ്രമായ ആഗ്രഹവും കണ്ടപ്പോൾ ഒരു നിമിഷം എല്ലാ നാട്ടിലും ഇതുപോലെ സിനിമയെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്നു ആഗ്രഹിച്ചു പോയി.

Film 3 : Sound of Silence (89 minutes)

സംവിധാനം : Dr. Biju

നിശബ്ദതയിലെ ഒരു ശബ്ദമാവാൻ സിനിമക്കാവുന്നുണ്ട്. ഒരു കുട്ടിയുടെ ജീവിതവും അവന്റെ പോരാട്ടവുംപറയുന്ന സിനിമ ഹിമാലയൻ സൗന്ദര്യവും ബുദ്ധാശ്രമത്തിന്റെ രീതികളും കാട്ടുന്നതിലൂടെ ഒരു വ്യത്യസ്ത അനുഭവമാണ് സിനിമ സ്വപ്നങ്ങളിലെ കഥാപാത്രത്തിന് അമ്മയും ശബ്ദവും അവന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ വരച്ചു കാട്ടുന്നുണ്ട് സംവിധായകൻ. ഒരു ബാലന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ, അവന്റെ മൗനത്തിലൂടെ അവഗണിക്കപ്പെട്ടവരുടെയും അനാഥരായവരുടെയും ജീവിതം വരച്ചുവെക്കുന്നുണ്ട് സംവിധായകൻ.

തട്ടുകടയിലെ ഭക്ഷണത്തിനിടയിലും 'Sound of silence' എന്നെ വിട്ടു പോയിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല, ചൂടുള്ള ചെറു കട്ടൻ കാപ്പി കുടിക്കുമ്പോൾ പെട്ടെന്ന് ഇനി വരാനിരിക്കുന്ന 'മിന്നാമിനുങ്ങ്' എന്ന് സിനിമയെ കുറിച്ച് ഞാൻ ഓർത്തത്. 'സുരഭി ലക്ഷ്മി' എന്ന മലയാളി നടിക്ക് 64-ാമത് നാഷണൽ അവാർഡിൽ മികച്ച നടിക്കുള്ള അവാർഡ് വാങ്ങിച്ചുകൊടുത്ത സിനിമ എന്നുള്ള വിശേഷണം തന്നെ ആ സിനിമയ്ക്കു ധാരാളം ആയിരുന്നു.

Film 4 : മിന്നാമിനുങ്ങ് (130 മിനിറ്റ്)

സംവിധാനം : അനിൽ തോമസ്

കഥയും സന്ദർഭവും കേട്ടു മറന്നതായി തോന്നുമെങ്കിലും അഭിനയത്തിന്റെ മികവിൽ സിനിമ നിങ്ങൾക്ക് ഒരു അനുഭവമായിരിക്കും. സുരഭ ലക്ഷ്മി അവതരിപ്പിച്ച അമ്മ നിങ്ങളെ തീർച്ചയായും അത്ഭുതപ്പെടുത്തും. നിങ്ങളെ തീർച്ചയായും കരയിപ്പിക്കും. കഥാപാത്രത്തിനു വേണ്ടതെല്ലാം സുരഭി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. തീർച്ചയായും കണ്ടിരിക്കേണ്ട ഈ അഭിനയ മുഹൂർത്തത്തെ.

പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് നേരം രാത്രി 11.30 ആയി എന്ന ബോധം എന്നെ കീഴടക്കുന്നത്. ജിജോയുടെ സ്കൂട്ടറിൽ സിനിമ ചർച്ചയുമായി വിശ്വജ്യോതി ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തുമ്പോൾ ആദ്യ ദിവസവും അതിലെ സിനിമകളും എന്നെ ഉറക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല.

Day 2 (9-2-2018)

രണ്ടാം ദിവസം പുലർച്ചെ തന്നെ ഉണർന്ന് ഞാൻ കാണാൻ പോകുന്ന സിനിമകളെപറ്റി ഒന്നുകൂടി വിശകലനം ചെയ്തു. സാധാരണ സിനിമ കാണാൻ പോകുന്നത് പോലെയല്ല, ചലച്ചിത്ര മേളകൾക്ക് ചിത്രങ്ങളെ നേരത്തെ സിനിമകളെ പറ്റി ഒരു ചെറിയ പഠനം നടത്തിയാലെ ചിത്രത്തിന്റെ ആത്മാവിൽ പലപ്പോഴും തൊടാൻ സാധിക്കൂ. ബസിൽ കയറി 'Silver hills' തിയറ്ററിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആൽബിൻ മാത്യു (S6 ME) എന്നെ നോക്കി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യം സിനിമയിലേക്ക് ഞങ്ങൾ കടന്നുചെന്നു.

Film 5: Land of Mine (101 minutes)

സംവിധാനം : മാർട്ടിൻ പീറ്റർ, സാൻഡ്ലെറ്റ്

രണ്ടാം ലോക മഹായുദ്ധത്തിന്റെ പാശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കഥ പറയുന്നത്. ഡെന്മാർക്കിൽ യുദ്ധതടവുകാരായി എത്തിയ ഏതാനും ചെറുപ്പക്കാരും അവരുടെ ഓഫീസർ ആയ ജർമ്മൻക്കാരനെയും ചുറ്റിപ്പറ്റിയാണ് കഥ

നീങ്ങുന്നത്. കുഴി ബോംബുകൾ നിർവീര്യമാക്കുകയാണ് ചെറുപ്പക്കാരുടെ ജോലി. ആദ്യം കർക്കശക്കാരനായിരുന്ന ഓഫീസർ പിന്നീട് വരുന്ന സഹാനുഭൂതിയും അവരുടെ കഠിനജോലിയുമൊക്കെയായി മുന്നോട്ടു പോകുന്ന കഥ മികച്ച ഒരു അനുഭവം തരുന്നു. തങ്ങളുടെ വീടുകളിലേക്ക് അവസാനം അവരെ അയക്കുന്ന ഓഫീസർ മണ്ണിനും, നിറത്തിനും, വർഗത്തിനുമപ്പുറം മനുഷ്യൻ എന്ന വികാരത്തെ എങ്ങനെഒരാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു എന്നതിന്റെ ഉത്തമ ഉദാഹരണം ആണ് തീർച്ചയായും കണ്ടിരിക്കേണ്ട ഒരു സിനിമയാണ് 'Land of Mine'.

ഉച്ചയ്ക്ക് എഡിറ്റർ അനന്തകൃഷ്ണൻ (S6 EEE) -ഉം ശരത്തും കൂടി ചേർന്നതോടെ അംഗബലം കൂടിയ ഞങ്ങൾ വിശപ്പ് ശ്രീകൃഷ്ണലീല ബിരിയാണിയിലൂടെ മാറ്റി 'Clash' എന്ന അറബിക്ക് പടം തുടരുന്നതിനു മുൻപേ തീയേറ്ററിൽ അടുത്ത സീറ്റുകൾ കരസ്ഥമാക്കി.

Film 6 : Clash (97 minutes)
സംവിധാനം : മുഹമ്മദ് ഡിയാബ്

മുൻ ഈജിപ്ത് പ്രസിഡന്റ് മുഹമ്മദ് മുർസി അധികാര ഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതായി ബന്ധപ്പെട്ടു നടക്കുന്ന കലാപങ്ങളും അതു വാർത്തയാക്കാൻ വരുന്ന അമേരിക്കൻ പത്രാധിപരും അവരെ തടയുന്ന പട്ടാളക്കാരും, സിനിമയുടെ തുടക്കം തന്നെ ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിന്റെ തീവ്രത വ്യക്തമാക്കുന്നു. 8 മീറ്റർ നീളമുള്ള ഒരു പോലീസ് ട്രക്കിന്റെ ഉള്ളിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളാണ് സിനിമ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ഉള്ളിൽ വരുന്ന വ്യത്യസ്തരായ ആളുകളും അവരുടെ ചെറു പിണക്കങ്ങളും സൗഹൃദങ്ങളും ആണ് സിനിമ പറയുന്നത്. ആഭ്യന്തര യുദ്ധവും അതിന്റെ തീവ്രതയും പറഞ്ഞുവെക്കാൻ വെറും 8 മീറ്റർ മാത്രമുള്ള ട്രക്കിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ടായി എന്നത് സംവിധാനമികവാണ്. കണ്ടിരിക്കേണ്ട ഒരു സിനിമയാണ് Clash.

പുറത്തിറങ്ങിയതും ഓപ്പൺ ഫോറം ഉണ്ടായിരുന്നു. സിനിമയുടെ ഭാഷയും സാഹിത്യവും എന്നതായിരുന്നു വിഷയം. വിഷയത്തെ അവതരിപ്പിച്ചത് ശ്രീ രാജേന്ദ്രൻ പോത്തനാശ്ശേരിയിൽ ആയിരുന്നു. വിശകലനം നടത്തിയത് ശ്രീ. സുകുമാർ അരീക്കുഴയും. വിഷയത്തെ അനുകൂലിച്ചും, സിനിമക്ക് വ്യക്തമായ ഭാഷ ഉണ്ട് എന്നും ഇല്ല എന്നും നടത്തിയ ചർച്ച, ഇതുതന്നെയാണ് സിനിമയുടെ ഭാഷ എന്നതിൽ നിർത്തി. തൊടുപുഴക്ക് ഇത്തരം ചർച്ചകളും സിനിമയിലേക്ക് ഒരു തുറന്ന വാതിലും കൊടുക്കുന്ന ഫിലിം സൊസൈറ്റിയേയും അതിലെ അംഗങ്ങളേയും ഞാൻ ഒരു നിമിഷം മനസ്സിൽ തൊഴുതു. കാരണം അവർ .... ചെയ്യുന്ന ഈ കർത്തവ്യം എന്നെപോലെയുള്ള ഒരുപാടു പേർക്ക് അറിവും വെളിച്ചവും ആണ്. അടുത്ത സിനിമ കാണാൻ ഇലക്ട്രിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിലെ ദിലീപ്സാറും മാഗസിന്റെ 'All in all' ആയ ജോമു സാറും വന്നത് എന്നെ ഒരുപാട് സന്തോഷിപ്പിച്ചു. സാറിനോടു സംഭാഷണം നടത്തി ഞങ്ങൾ സിനിമക്ക് കയറി.

Film 7 : തൊണ്ടിമുതലും ദൃക്സാക്ഷിയും (135 മിനിറ്റ്സ്)
സംവിധാനം : ദിലീപ് പോത്തൻ

പോലീസ് സ്റ്റേഷനും അതിന്റെ പരിസരവുമായി നീങ്ങുന്ന പടം ഒരു വ്യത്യസ്ത അനുഭവമാണ്. മലയാളത്തിൽ ഇറങ്ങിയ റിയലിസ്റ്റിക് സിനിമകളിൽ മുൻനിരയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കും. ഈ സിനിമ നർമ്മത്തിൽ ചാലിച്ച ഒരുപാട് ജീവിച്ച സാഹചര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു വെയ്ക്കുന്ന സിനിമ, അഭിനേതാക്കളുടെ അഭിനയ മികവു കൊണ്ടു മികവുറ്റതായി.

തട്ടുകടയിലെ ലഘു ഭക്ഷണവും ചൂടു കട്ടൻകാപ്പിയും കുടിച്ചു നിൽക്കുമ്പോഴും ഈ ഫിലിം ഫെസ്റ്റിവലും അതിനു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരെയും ഞാൻ ഓർത്തു. അവരുടെ ഓട്ടവും, അദ്ധ്വാനവും സിനിമയോടുള്ള കൂറും എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

Film 8 : Palastine sterio (90 minutes)
സംവിധാനം : റഷീദ് മഷറാവി

ഇസ്രയേൽ സേനയുടെ തുടർച്ചയായ ആക്രമണങ്ങളിൽ സ്വന്തമായിട്ടുള്ള പലതും നഷ്ടപ്പെട്ട രണ്ടു സഹോദരങ്ങൾ കാനഡയിലേക്ക് പോകുന്നുതാണ് സിനിമയുടെ കഥ. കേൾവിശക്തിയും സംസാരശേഷിയും നഷ്ടപ്പെട്ട അനിയനും സ്വന്തം കുടുംബം നഷ്ടപ്പെട്ട ചേട്ടനും. തീവ്രത ഏറെ ഉള്ള സിനിമ പക്ഷെ അധികമൊന്നും പറയുന്നില്ല എന്നത് എന്നെ നിരാശനാക്കി.

രണ്ടാം ദിവസം കഴിഞ്ഞ് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ ഷാനു ചേട്ടനെ(S8 CE) കണ്ടത്. ഫിലിം സൊസൈറ്റിയിൽ ഉള്ള ചേട്ടൻ എന്നെ KSRTC ബസ് സ്റ്റോപ്പിൽ എത്തിച്ചു. ഏറെ നേരത്തെ കാത്തിരിപ്പിനൊടുവിൽ ബസ് കിട്ടി. ഞാൻ ഹോസ്റ്റലിൽ എത്തി. പെട്ടെന്ന് കിടന്ന ഞാൻ പക്ഷെ സിനിമയുടെ ലോകത്തു നിന്ന് ഉറക്കത്തിലേക്ക് എത്താൻ സമയം എടുത്തു.

Day 8 (10-2-2018)

എഴുന്നേൽക്കാൻ കുറച്ചു വൈകി എങ്കിലും പെട്ടെന്നു കുളിച്ചു ഒരുങ്ങി അന്നത്തെ സിനിമയെ പറ്റി ഒരു

ധാരണ വരുത്താൻ ഞാൻ മറന്നില്ല. വേഗം തന്നെ ഞാൻ മേളക്കെത്തി. ആദ്യ പടത്തിന്റെ ടിക്കറ്റും മേടിച്ചു കയറി.

Film 9 : Bridge of Rice Kwai (161 minutes)
സംവിധാനം : ഡേവിഡ് ലീൻ

1950 കളിലെ സിനിമയാണ് കാണുന്നത് എന്ന തോ ന്നൽ ക്യാമറാ ക്വാളിറ്റിയിൽ മാത്രമേ നിങ്ങൾക്ക് തോന്നുകയുള്ളു. ഈ സിനിമ നിങ്ങളെ അതിശയിപ്പിക്കുന്നു. ജപ്പാനി ൽ യുദ്ധതടവുകാരനാക്കപ്പെട്ട ബ്രിട്ടീഷ് സൈന്യാധിപനെ വച്ച് 'Kwai' പുഴക്കു മീതെ ഒരു പാലം പണിയണം. ബ്രിട്ടീഷുകാരെ അടിമകളാക്കി പണിയിക്കുവാൻ, നോ ക്കുന്ന ജപ്പാനീസ് മേലധികാരി പിന്നീടങ്ങോട്ട് ഐക്യപ്പെടുന്നു. ഇതറിയാതെ ബ്രിട്ടീഷ്സൈന്യം വന്ന് അവസാനം പറയുന്ന 'Madness' മനുഷ്യ സമൂഹത്തിനു നേരെയാണ് സംവിധായകൻ പറയുന്നത്. പലപ്പോഴും നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളും അതിലെ സന്ദർഭങ്ങളും 'Kwai' പാലം പോലെയാണ്. തീർച്ചയായും കണ്ടിരിക്കേണ്ട ഒരു സിനമയാണ് The bridge on the Kwai.

ഉച്ചയ്ക്ക് വീണ്ടും ശ്രീകൃഷ്ണ ഹോട്ടലിലെ ഊണു കഴിച്ച് ഞാനും ആൽബിനും പുറത്തിറങ്ങുമ്പോഴും ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന് ആ പഴയകാല പടം മറഞ്ഞു പോയിരുന്നില്ല. അടുത്ത പടത്തിന്റെ ടിക്കറ്റുമായി ഞാൻ തീയറ്റിൽ കയറി.

Film 10: റോക്കറ്റ് (96 മിനിറ്റ്സ്)
സംവിധാനം : കിം മോർഡാന്റ്

തായ്‌ലെന്റ് ഗോത്രസമൂഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കഥ പറയുന്ന സിനിമ ചലച്ചിത്രമേളയിൽ കണ്ടെത്തിയതിൽ ഏറ്റവും നല്ല സിനിമയാണ്. തീർച്ചയായും ഇതു വായിക്കുന്ന എല്ലാവരും ഈ സിനിമ കാണണം എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇരട്ട കുട്ടികൾ ജനിച്ചാൽ ഒരുവൻ വീടിനു ശാപമാണ് എന്ന ഒരു കാഴ്ചപ്പാട് ഉള്ള ഗോത്രവർഗത്തിലാണ് കഥാപാത്രം ജനിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഉടനെ അതിൽ ഒരു കുട്ടി മരിക്കുന്നു. ജനിച്ച കുട്ടി ആരാണ്. ശാപമോ ഭാഗ്യമോ? പിന്നീടങ്ങോട്ട് നടക്കുന്ന ഓരോ രംഗങ്ങളും നിങ്ങളെ കീഴടക്കും. തീർച്ചയായും വിശ്വസിച്ച് കണ്ടിരിക്കും. 90 മിനിറ്റുകൾ, സംവിധാനവും ക്യാമറയും അഭിനയവും നിങ്ങളെ ഒരുപോലെ ത്രസിപ്പിക്കും.

കണ്ട സിനിമയുടെ ഊർജത്തിൽ പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ നിലാവിന്റെ ചോട്ടിൽ എന്ന പുസ്തകവും, തൊട്ടിയിലെ മറവിൽ എന്ന കവിതയും കാസറ്റിന്റെ പ്രകാശനവും നടന്നു. വേദിയിൽ നടക്കുന്ന ചടങ്ങും ചലച്ചിത്ര മേളയും ആഘോഷമാക്കികൊണ്ടാണ് ഈ സർഗ്ഗസായാഹ്നം അവസാനിച്ചത്. "നീലക്കടവിന്റെ ചോട്ടിൽ" എന്ന പുസ്തകം എഴുത്തുകാരന്റെ എപ്പോവെ സ്വീകരിക്കാൻ സാധിച്ചത് ഒരു ഭാഗ്യമായി കാണുന്നു.

Film 11 : ടേക്ക് ഓഫ് (139 മിനിറ്റ്സ്)
സംവിധായകൻ : മഹേഷ് നാരായണൻ

മികച്ച ഒരു ദൃശ്യാവിഷ്കാരമായിരുന്നു സിനിമ. നടന്ന സംഭവം തീർത്തും പക്വതയോടെ സംവിധായകൻ കൈകാര്യം ചെയ്തു അഭിനയ മുഹൂർത്തങ്ങൾ എല്ലാവരും ഒന്നിനൊന്ന് മികച്ചതാക്കി. ദൈവത്തിന്റെ മാലാഖമാർ എന്ന പേരും അതിന്റെ സമ്പന്നതയും സംവിധായകൻ ഏറെ വിപുലമായി അവതരിപ്പിച്ചു. സിനിമയിലേക്ക് മനസ്സിനെഇറങ്ങി ചെല്ലുവാൻ സിനിമയിലെ സംഗീതം സഹായിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. മികച്ച ഒരു മലയാള സിനിമ ആണ് ടേക്ക് ഓഫ്.

രാത്രി പിന്നെയും ഞാൻ തട്ടുകടയുടെ സ്വാദും കട്ടൻകാപ്പിയുടെ ചൂടും അനുഭവിച്ചു. ഷാനു ചേട്ടൻ വഴി ഫിലിം സൊസൈറ്റിയെപറ്റി കൂടുതലായി അറിഞ്ഞു. ചേട്ടന്റെ വാക്കുകളിലൂടെയും സിനിമയോട് ഇവർക്കുള്ള സ്നേഹം എത്ര വലുതാണ് എന്നു ഞാൻ തിരിച്ചറിഞ്ഞതും പലരും തങ്ങളുടെ ജോലിയിൽനിന്നും ലീവ് എടുത്താണ്. സേവനം ചെയ്യുന്നത് എന്ന കാര്യം പിന്നെ ഏറെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

രാത്രിയിലെ ജോക്കർ എന്ന സിനിമ ചില സാങ്കേതിക തകരാറു കാരണം കൊണ്ടു തടസ്സപ്പെട്ടു.

ഇന്നലെ KSRTC ബസ് സ്റ്റാന്റിലെ നീണ്ട കാത്തിരിപ്പ് കേട്ട ഷാബുചേട്ടൻ എന്നെ സ്വന്തംബൈക്കിൽ ഹോസ്റ്റൽവരെ എത്തിച്ചു.

രാത്രി മുഴുവൻ ഇന്ന് കണ്ട 'ഠവല ഞിരസലഃ' എന്ന സിനിമയാണ് മനസ്സിൽ. നാളെ കൂടിയ ഈ മേള ഉള്ളു എന്ന ചിന്ത എന്നെ വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

Day 04 (11-02-2018)

അവസാനദിവസം എന്ന ചിന്ത എന്നെ സങ്കടപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. രാവിലെ വി. കുർബാനയും കഴിഞ്ഞു കാണാൻ പോകുന്ന സിനിമയെപറ്റി ഒരു ചെറു പഠനം നടത്തി ഞാൻ വേഗം ഇറങ്ങി. ആൽബി ഇന്നും എനിക്കായി കാത്തു നിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഈ മേളയിൽ സിനിമയെ ഏറെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആൽബിന്റെ കൂട്ട് എനിക്കൊരു അനുഗ്രഹം ആയി അനുഭവപ്പെടുന്നുണ്ടായിയിരുന്നു.

Film 12 : പശു (132 മിനിറ്റ്സ്)

സംവിധാനം : എം.ഒ. സുകുമാരൻ

പശുവിന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ സമകാലീനസാഹചര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു വെയ്ക്കുകയാണ് സംവിധായകൻ ചെയ്യുന്നുത്. ചെറിയ പ്രമേയത്തിന്റെ മറവിൽ ഏറെ കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു വെക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. തീർത്തും നാടൻ പശ്ചാത്തലത്തിൽ ഒരുക്കിയ സിനിമ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിനു നേരെ തുറന്നുവെച്ച ഒരു ചെറു കണ്ണാടിയാണ്.

സംവിധായകൻ കൂടി സിനിമ കാണാൻ വന്നു എന്നത് ഞങ്ങളെ ഏറെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ആൽബിന്റെ സഹായത്തോടെ ഒരു ചെറു സംഭാഷണം നടത്താനും ചിത്രങ്ങൾ എടുക്കാനും ഞങ്ങൾക്കു സാധിച്ചു.

പിന്നീട് നടന്നത് ഷോർട്ട് ഫിലിം കോപിറ്റീഷൻ ആയിരുന്നു. 10 ഷോർട്ട് ഫിലിമുകൾ 'മര'ത്തിനുണ്ടായിരുന്നു. 'Laminous' എന്ന ഷോർട്ട് ഫിലിം ആയിരുന്നു ഏറ്റവും മികച്ചത്. മികച്ച പ്രേക്ഷക പിന്തുണയും അതിനു ലഭിച്ചു.

പിന്നീടു നടന്ന സമാപനചടങ്ങിൽ സംവിധായകൻ പ്രിയനന്ദൻ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. മികച്ച ഷോർട്ട് ഫിലിം ആയി 'Laminous' തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. പ്രശസ്ത തിരക്കഥാകൃത്ത് ദിലീപ് നായർ സമാപനസമ്മേളനത്തിൽ പങ്കെടുത്തിരുന്നു. അദ്ദേഹവുമായി ചെറിയ ഒരു സംഭാഷണം നടത്താൻ കഴിഞ്ഞു.

Film 13 : Joker (177 minutes)

സംവിധാനം : രാജുമുരുഗൻ

മികച്ച ഒരു ആക്ഷേപഹാസ്യ സിനിമയാണ് ജോക്കർ. അഴിമതിയും അതിന്റെ ചുവടുവെച്ച് നമ്മുടെ നാട്ടിൽ നടക്കുന്ന അക്രമവും പറഞ്ഞുവെക്കുന്ന സിനിമ ഒരു വ്യത്യസ്ത അനുഭവമാണ്. എല്ലാത്തിനു നടുവിൽനിന്നു പ്രതികരിക്കുന്നവർ വെറും ജോക്കർ ആവുന്നു. തീർച്ചയായും കണ്ടിരിക്കേണ്ട ഒരു ആക്ഷേപഹാസ്യചിത്രമാണ് ജോക്കർ.

കാഴ്ചയുടെ അവസാനഫിലിം സൊസൈറ്റി അംഗങ്ങളോട് ഒരു ചെറു സംഭാഷണത്തിനൊടുവിൽ ഞാൻ ഇറങ്ങി. 4 ദിവസത്തിന്റെ, 13 സിനിമകളുടെ, 10 ഷോർട്ട് ഫിലിമുകളുടെ, 3 അഭിമുഖത്തിന്റെ മായികലോകത്തുനിന്നു മെല്ലെ ഞാൻ ഉണർന്നു. കൂട്ടായി നിന്ന എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡിലെ കൂട്ടുകാർക്കും പെർമിഷൻ തന്ന ജോമു സാറിനും എന്നെ ഹോസ്റ്റലിൽ രാത്രിയിൽ കയറാൻ അനുവദിച്ച വാർഡനച്ചനും ഞാൻ നന്ദി പറയുന്നു. ആ 4 നാളുകളുടെ ഓർമ്മ എന്റെ മനസ്സിനെഇന്നും കുളിരണിയിക്കുന്നു. സിനിമയുടെ കൊട്ടകയുടെ ആ ലോകം എനിക്കു മുന്നിൽ തീർത്ത് മായാജാലം ഒരു അവിസ്മരണീയമായ അനുഭവമായിരുന്നു.

അഭിമുഖത്തിലെ പ്രധാനചോദ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്

അഭിമുഖം 1 അരുൺ വിശ്വം (കോലുമിട്ടായി)

Q. 1: ഇങ്ങനെഒരു കുട്ടികളുടെ സിനിമക്കുള്ള പ്രചോദനം?

അ : ഞാൻ ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ ആയിരുന്നു. അതാണ് എന്നെ കുട്ടികളുടെ സിനിമ എടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത്. പിന്നെ വളർന്നുവന്ന ജീവിത സാഹചര്യങ്ങൾ പുതുതലമുറക്കു മുന്നിൽ കാണിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

Q.2: 1971, ആക്ഷൻ ഹീറോ ബിജു എന്ന സിനിമകൾക്ക് സഹസംവിധായകൻ ആയതിനുശേഷം ഇങ്ങനെഒരു പടം ചെയ്തപ്പോൾ എങ്ങനെഅനുഭവപ്പെട്ടു?

അ : ഞാൻ ഒരു സംവിധായകൻ ആയപ്പോൾ ഈ സിനിമയിൽ 'All in all' ആയി പ്രവർത്തിച്ചു. 'Costume work' അടക്കം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. അതായിരുന്നു ഏറ്റവും വലിയ അനുഭവം.

Q.3: പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ആയി സിനിമ ചെയ്യുന്നതിലെ രഹസ്യം?

അ : മേലുദ്ധ്യോഗസ്ഥരുടെ സപ്പോർട്ട് ആണ് അതിന്റെ പ്രധാനരഹസ്യം.

അഭിമുഖം 2 എം.ഡി. സുകുമാരൻ (ഫിലിം പശു)

Q. 1: ഇത്തരം ഒരു സിനിമ അതും നമ്മുടെ ചിന്തകളിൽ ഇല്ലാത്ത ഒരു മൃഗവും ആയി ബന്ധപ്പെടുത്തി ചെയ്യാൻ കാരണം?

അ : ഒരുപാടു ചിന്തിച്ചിരുന്നു. സിനിമ കാണുക എന്നതും സിനിമ കാണുന്നതിന്റെ ഭാഗമാണ്. അതും സിനിമയുടെ ഭംഗി കൂട്ടും. അങ്ങനെഒരു സിനമയാണ് പശു.

Q. 2: സമൂഹത്തിലെ പ്രത്യേകിച്ച് രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യം പറയുമ്പോൾ എങ്ങനെഅതിനെപറഞ്ഞു വെക്കുന്നു?

അ : സിനിമയിൽ ഞാൻ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റെയും ഭാഗം പറയാറില്ല. അതുതന്നെയാണ് ഞാൻ ഇതിലു കൈകാര്യം ചെയ്ത രീതി.

Q. 3: പദ്മാവതി ഉൾപ്പെടെയുള്ള സിനിമകൾക്കു നേരെയുള്ള ആക്രമണം എങ്ങനെനോക്കി കാണുന്നു?

അ : സിനിമ എന്താണ് എന്നുപോലും നോക്കാതെയുള്ള ഇത്തരം പ്രതികരണങ്ങൾ മോശമാണ് പ്രേഷകർ ഇതിനെതിരെ ഒരുമിച്ചു നിൽക്കണം.

അഭിമുഖം 3 ദീലീപ് നായർ (പ്രമുഖ തിരകഥാകൃത്ത്)

Q.1: 'Salt n Pepper' തൊട്ട് മായാനദി വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ എങ്ങനെകാണുന്നു?

അ : ഞാൻ വന്നിരുന്ന കാലവും ഇന്നും തമ്മിൽ ഏറെ മാറ്റം ഉണ്ട്. ഡിജിറ്റൽ യുഗം സിനിമയെ ഏറെ മാറ്റി. അതാണ് ഏറ്റവും വലിയ മാറ്റം.

Q.2: ചലച്ചിത്ര മേളകൾ എങ്ങനെസിനിമയെ സഹായിക്കുന്നു?

അ : ചലച്ചിത്രമേള ഒരു സിനിമാക്കാരനെസിനിമയിലേക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നു. അതോടൊപ്പം കൊമേർഷ്യൽ കാറ്റഗരിയിൽ ഇല്ലാത്ത സിനിമകളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നത് മേളകളാണ്.

Q.3: മായാനദിക്കുനേരെ വന്ന അക്രമണങ്ങളെ എങ്ങനെകാണുന്നു?

അ : ഒരു ചെറിയ ശതമാനം ആളുകൾ നടത്തുന്ന അത്തരം പ്രവർത്തികൾ ഒരിക്കലും ഒരു സിനിമയെ തകർക്കില്ല.

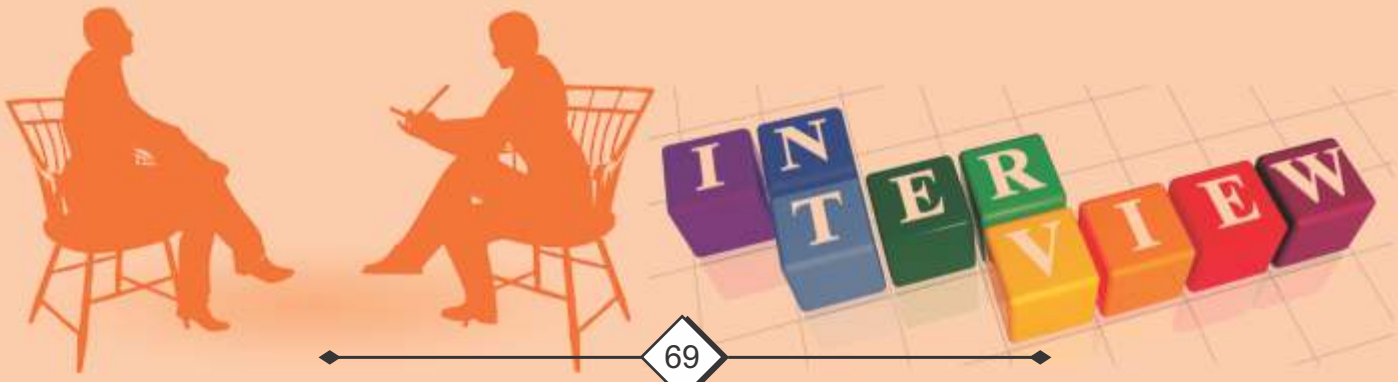

CE Activities

Civil Association 2017-18 Inauguration 29-08-2017

CE FDP 31-01-2018

Activities CSE

CSI 03-02-2018

CSE Association 2017- 18 Inauguration 16-08-2017

ME Activities

ME Association 2017-18 Inauguration 14 09 2017

EEE Activities

EEE Association 2017-18 Inauguration 30-08-2017

EEE FDP 25 to 29-06-2018

EEE Seminar & Exhibition 10-04-2018

Electrification of Assissi Snehaveedu 19-06-2018

Placement

Campus Connect Placement Training by UR Solutions 23-05-2018

ECE ISTE Prof. ShivRam Dubey, Associate Professor, IITK inaugurated STTP on Computer Vision and Robotic P11-15 12 2017

ECE motivational talk by Miss. Swapna Augustine, IMFPA (Indian Mouth and Foot Painting Artist) on 25 January 2018

Womens Cell program _DISHA 2018_ 28 02 2018

ECE Activities

ECE Writer's Club workshop on short story writing by Paipra Radhakrishnan on 9_2_18

Release of Book _Otta Chirakulla Pakshi_ Prof

Activities IT

IT FDP 27-11-2017 - 1-12-2017

IT National Conference 12-13 04 2018

IT WORKSHOP 15-06-2017 & 16-06-2017

Activities MBA

MBA 5-7-18

MBA 30-08-2017

MBA Activities

MBA 27 06 2018

MBA 27 06 2018

ME Activities

Marayoor _Swaanthvanam_ programme November 2017

Fire-Force Mock Drill 10 11 2017

UNAI Activities

UNAI ASPIRE WORLD HEALTH DAY POSTER COMPETTION 03-04-2018

UNAI Activities

UN Academic Impact ASPIRE VJCET Chapter Inauguration 23 11 2017

Activities ALUMNI

Alumni Induction 18-05-2018

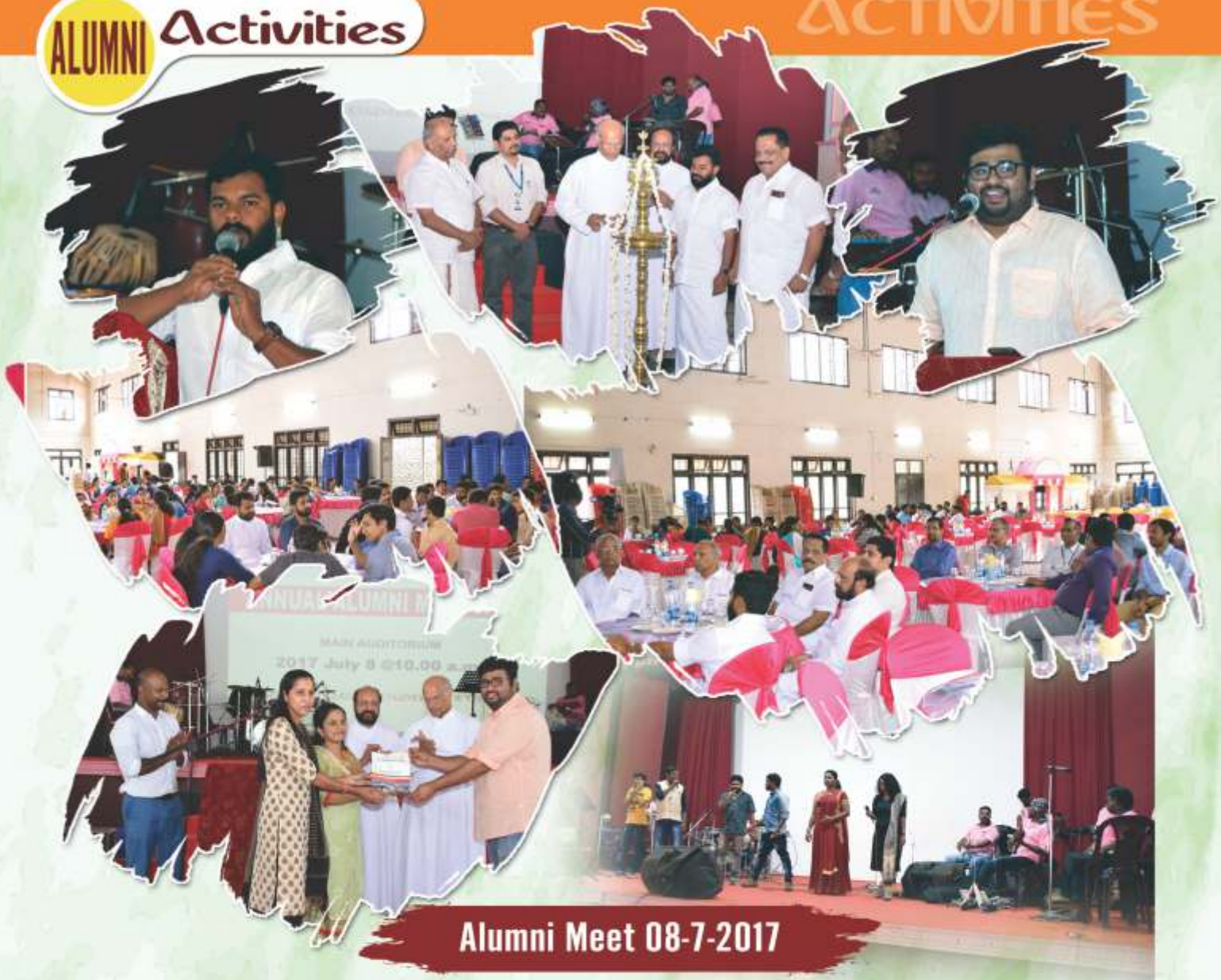

Alumni Meet 08-7-2017

Carrier Guidance 08 12 2017 16 01 2018 27 02 2018

Carrier Guidance 08 12 2017 16 01 2018 27 02 2018

Retirement

Retirement Prof. K J Davasia & Prof. M P Gracy

Seminar on Atomic Energy 01 02 2018

NSS Activities

Mother Earth

Sneha Sunny
S4 ECE

To say it was a beautiful day,
Warm and bright it was
A peaceful riverside amble
Walk amidst the woods.
Scary though it seems,
A blissful journey it is.
Walk beside our mother,
Listening her beautiful songs,
Lyrics falls to describe this song,
For words can't match this sound.
Not everyone can listen this song..
But only with mindful heart.
Still deaf are there who try to kill this song,
But her unconditional love is so eternal,
That it never departs us.
Stay near to mother nature to listen this melody
Attend to this note,
For you'd never regret it.
For this song of life is a gift of her
Which binds you and me close to,
Our mother earth

The Mesmerizing Eyes

It's funny, that's what it is. Funny that a 20-year-old girl is sipping on hot chocolate at almost midnight. And it's funny how a random action can trigger a random, totally unconnected memory. Or is it a trigger? Was it always lodged in my brain? Well, we'll never find out, because it has found release as I shed my skin here and now.

I met her in the late summer of the year of two thousand and eight. And it was the first time I noticed something different about a person, even though everything was almost perfectly beautiful. Her eyes. Her eyes were intriguing, like that one red leaf fallen among hordes of greens, which makes you unsure of whether autumn has passed or not. She smiled the widest, happiest, most childlike smile. But her eyes. Her eyes seemed almost a different entity of their own.

I force my mind to remember her eyes as I stir the contents of my oversized white mug, not letting the chocolate settle at the bottom.

I gravitated first towards her eyes and then towards her being. She was animated, her hands all over the place as she explained last evening's exploits. She joked loudly and whispered softly, and always used to stand out, like that single ray of sunshine during a heavy downpour. When rains came, her mood fluctuated as if there was a seperate monsoon going on inside her. Innocence and arrogance entwined.

One day you'd find her singing in the rain, occasionally faltering to spit the rain out of her mouth, other days you'd find her sitting by the window willing the thunder to roar and rumble, coffee mug clutched tight in both hands, Sinatra playing in the background. But her eyes betrayed some other unearthly season.

In the two years, ten months, and seventeen days that I knew her, we'd talked enough to last us five births. Amidst sharing an extra large bottle of cola, or digging through throngs of office-goers with our hands clutched tight, or exchanging nonsense during sweltering mid-afternoon walks, or playing hide and seek in the sheets and pillows, the words we spoke on each other's skins are etched there forever, invisible to all existence but me. But seared in my mind is the memory of her eyes.

For the first time in my then twenty years of existence, I learnt to read eyes, to glance into the telltale windows to the soul, and I found out that eyes betray everything. Her eyes were black as coal, but they displayed everything she had been through in her twenty-two years of gracing this heavenly planet. Her eyes spoke more than her voice could ever speak. I'll always remember her eyes best, even though she was blind.

Mahima Harikrishnan P.
S6 IT

ഒരു വേനൽ മഴ

Rani J Mary Kurian
S4 CE

"എന്തിനാണുനിൻ കണ്ണുനീർ വാനമേ....
സൂര്യഭഗവാൻ വരാഞ്ഞിട്ടോ... അതോ..
ചന്ദ്രദേവനെപിരിഞ്ഞതിനോ...
ഉള്ളിൽ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഞാൻ മൊഴിഞ്ഞു.
ആ കണ്ണുനീർ ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ
കൊതിച്ചിരുന്നു ഞാനീ മണ്ണിൽനിന്ന്.
വിത്തുകൾ കരിയുന്നു, പാടങ്ങൾ വരളുന്നു..
പൂക്കളും പൂമ്പാറ്റയും ഇവിടെയിന്നില്ല.
പച്ച മരമില്ല പച്ച നിറമില്ല
എങ്ങും വരണ്ടുണങ്ങിയ മണ്ണുമാത്രം.
നാവുകുഴയുന്ന മനുഷ്യനും
കുടലുണങ്ങിയ പക്ഷിമൃഗാദിയും
മരണതുല്യം ഈ നരകജീവിതം
മാനിഷാദാ മൊഴിയുന്നു, പ്രകൃതി
അസഹനീയം ഈ മനുഷ്യപ്രവർത്തി
ഇരിക്കും കൊമ്പിനെമുറിക്കും മനുഷ്യൻ
കുടിക്കും വെള്ളത്തിൽ വിഷം കലക്കുന്നവൻ
ലോകമേ ഇന്നിതാ കാലം നിന്നെ–
തിരിച്ചടിച്ചിരിക്കുന്നു...
നിനക്കു മുറിക്കാൻ മരമിന്നെവിടെ
നിനക്ക് വിഷം കലക്കാൻ ജലമിന്നെവിടെ

REMESH RAMACHANDRAN

MOMENTS WITH A SECURITY RESEARCHER

Ramesh Ramachandran is a security researcher & Consultant, Malware Analyst and Penetration Tester. It has been 13 years since he started his career in Cyber security field as an Ethical hacker. He has been ranked among the top 10 Ethical hackers in India by Huffpost which is globally trending online blog. Remesh Ramachandran has solved a number of complex cybercrime cases. He is one of the top Indian ethical hackers who have worked in government and international agencies. He has also held important roles in major financial companies performing security audits. He has submitted a number of research papers and also presented them in various information security conferences.

•This era is considered as the era of technology where people as well as technology are advancing every second. As the technology is evolving the cyber-crimes are also increasing, and that is when the term ethical hacking, network security all come in context. Sir, can you please tell the difference between hacker and a programmer?

Programmer

A programmer is a specialized person with well-defined skills who entirely focuses on writing code and getting features done in the right way. Programmers, mostly have mastered in one or more programming languages, have reasonably good knowledge of related areas and can write clean, error free and well-factored codes. They can apply their algorithmic knowledge to create more sophisticated levels of software coding.

Hacker

A hacker is someone who makes things. They mostly alter the things created by programmers and make them work in different ways. Hackers also write code. They also have deep knowledge and understanding about computer functionality. Hackers are very interested in exploring things and are also very good researchers.

•Technological advancements have led to evolution in all aspects of life. Speaking of all these, what motivated you to get into the Cyber security space?

I have several reasons that motivated me to get into cyber security. I have a great passion for securing computer systems and keeping unethical hacker away. Secondly, the advancement of technology as well as the demand for cyber security experts in the world meant that I could get a chance to advance my skills. The dynamic and diverse nature of cyber security means I keep learning new things and solving new issues in technology. Lastly, the satisfaction I get from solving problems is another great motivation for me.

•You being in cyber security, what are the major things involved in Cyber Security?

Cyber Security involves people, processes and technology. The people come two categories; the technical cyber security staff/experts and the Systems users. Processes are important in defining how the business activities, roles and documentation are used to mitigate risks arising from cyber-crime. The technology element involves all the technologies used to prevent or reduce the impact of cyber risks.

•Dark web being a major ground for cyber criminals and black marketing, it has been a major topic in the Internet era. Sir can you please share a few words about it?

The dark web contains websites that cannot be accessed by normal web browsers as they are not indexed by a search engine. Mostly the dark web is used for illegal activities such as selling stolen data, drugs and firearms. Crypto currencies are used to pay for this transaction as high level of anonymity and secrecy has to me maintained in the dark web.

•It's important to know the fact of ethics in hacking and about the people who identify these; What and who determines ethics in hacking?

Ethics is very important in ethical hacking. However, there are no parameters to determine the extent of how far a hacker should go in terms of ethics. Therefore, ethics in hacking can only u be determined by hackers themselves. It is a hackers' decision to either allow an organization to patch their software or release information to the public for exploitation.

•As you know today one of the major leading issues or threat is Phishing Emails. Can you please tell us something about it?

Hackers have turned to phishing as their main ways of attacking secure systems. They know how most of us react to messages that seem to need urgent attention and how we rush to click on those links that are given in the "urgent" message. In most cases they score at it and we get hacked so easily. It is like walking ourselves blindly into a fire and when we start burning, we realize the cost of our mistakes. It is now a high time we outsmart the hackers and avoid being duped. This article discuses some basic tips which will help you to discover phishing attacks.

•Who is the sender in case of these kinds of emails and how can we avoid it?

Upon being sent a link leading you to another website via email, social media or any other medium, the first step ought to be determining the credibility of its source. If by chance it is a friend who has sent it to you, inquire from them what the link is all about. However, if it has been sent by a stranger, there are high chances of you been duped. Essentially this safety method ensures you don't expose yourself to risks ignorantly. Also, it helps to protect your friends who might have been deceived and this opens their to the reality that preventing phishing activities should be a top security preference for all of you.

•'Penetration is detection' is one such technical word that comes in ethical hacking. What does it mean by penetration testing?

Penetration testing a simulated attack which is authorized by the owners of the system to evaluate the security of the system. It is carried out to identify security weaknesses and vulnerabilities in a system so that they can be rectified to prevent future exploitation.

•Speaking of the practical views, how can I find a job as a hacker?

Hackers can find work with many different kinds of organizations, including the government. Working for the government with groups like the Departments of Defense or Homeland Security typically requires earning a security clearance, which involves passing an extensive background check.

Making contacts within the hacker community can help you find job opportunities. Hackers are heavily recruited by all types of organizations looking to secure their IT systems, and participating in events like hacking conferences and conventions can put you in contact with colleagues and recruiters

•With the increasing speed, power, and millions of apps being available on mobile devices, cyber threats continue to grow. With more people using their devices for online shopping, the threat is all around us. Can you please tell us the impact of mobile devices on security and cyber security attacks?

Mobile devices have increased the attack surfaces to the cyber criminals. Mostly, mobile devices are being used by persons who are not even aware of security issues that may affect them or even how to protect their devices. Mobile applications on these devices, especially those downloaded by the user, may have security loopholes which exposes the device to malicious exploitation. Since mobile devices are known to process sensitive data, they make juicy targets to cyber criminals.it is important to keep your smart phone secure by use of PIN, password or a pattern that locks the screen and download apps from trusted sites. Also, you must ensure that the phone's operating system, and all apps are up-to-date. You should turn off the Bluetooth and the WiFi when not in use. Also, be wary of text messages especially those containing links to some sites.

•Hacking itself has got many different areas, of which some are good, and some are bad for the people and the technology itself. Can you please explain the terms black hat hacker, White hat hacker, Grey hat hacker?

A black hat hacker is a person/groups who hacks a system with a malicious aim of stealing data or disruption of service. Their motivation is financial or personal gain. White hat hackers, also known as ethical hackers, are people who hack into a system, with the permission of the owner, for the purpose security testing. They perform vulnerability assessments and pen tests among others. The grey hat hacker looks for vulnerabilities in a system without the owner's knowledge or permission. When they find any issues, they report to the owner and sometimes request a small pay to fix the issues. If the owner does not comply, they post online and expose the issues to the world.

•Wikipedia is always a good source of definitions. It defines hactivism as "the use of computer networks to promote political ends, chiefly free speech, human rights, and information ethics". So, can you please tell us in short about the Concept of Hactivism?

Hactivism refers to hacking of a system for political or social good. It can be seen as unethical hacking, as it is not authorized and the outcome can be good or bad. The legality or illegality of hacktivism is debatable. Both a malicious hacker and a hacktivist use the same tools but their goals are different.

•A small message for students in Viswajyothi?

When I started info security as my career, I did not find much resource at that time. But now things have changed. There are various reliable sites like Udemy and Youtube that provide free resources.

You can be good at anything, if you try hard enough. It's a matter of applying yourself. But as you decide what to do, think about the time you're spending, and whether it can be better used elsewhere. If you really like computers and programming, make it a practice to program during your free time. It doesn't matter what language, but just code. This is going to give you solid coding experience.

It is important never to engage in "black hat" i.e. hacking which involves attacking another person's network without their permission. Engaging in illegal activities even if it doesn't lead to conviction will likely kill your ethical hacking career rather than building it.

To know more, visit page by Mr. Remesh Ramachandran: https://medium.com/@remesh_58066

ചന്ദ്രോദയം

ഭൂമിയുടെ മാറിൽ ഇരുളിൽ ചുരുളുകൾ വന്നണയുമ്പോൾ
നീയെൻ ചാരത്തെന്ന് തോന്നിക്കും വിധം
കൈയെത്താ ദൂരത്ത് ഉദിച്ചു നിൽക്കുന്നു
നിലാവെളിച്ചം പകർന്നു നീയെൻ മനം കവരുമ്പോൾ
ഞാനറിയാതെ നിന്നിലേയ്ക്കടുത്തു പോകുന്നു
ചന്ദ്രകാന്തത്താൽ നീ വിടർന്നു നിൽക്കുമ്പോൾ
എൻ മനം കൊതിക്കുന്നു നിന്റേതാവാൻ
നിൻ വാത്സല്യം തുളുമ്പുന്ന പുഞ്ചിരിയിൽ
എൻ ഹൃദയം ആനന്ദത്തിലാറാടുന്നു
ഒരിക്കലും കൈയ്യെത്തി പിടിക്കാൻ പറ്റില്ല-
യെന്ന സത്യം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടും
നിനക്കായ് ഞാനെന്നും കാത്തിരിക്കുന്നു.

ആര്യ. കെ. എസ്.
S4 ECE

ഏകസാക്ഷി

കാർന്നുതിന്നുന്നിതാ നിഴലുകളൊക്കെയും
ചുടുതീയിൽ ആളുന്ന സ്ഫടികസൗധം
ഇനിയുമിതാ ഇടനാഴികൾ സാക്ഷിയായി
കോൾമയിർ കൊള്ളുന്നൊരു ഇന്ദ്രലോകം
ഇന്നാനിലാവെളിച്ചത്തിലും കണ്ടൊരാനക്ഷത്രം
ക്രോധമാം രോദനത്താൽ അണയുന്നു ജ്വലിക്കുന്നു
ആരു നീ സന്ധ്യയോ, തുഷാരഗാത്രയോ
പുകയുന്ന ചൂടാൽ അടക്കപ്പെട്ട മരുഭൂമിപോൽ
വീണ്ടും തളിർക്കട്ടെ സപ്തസ്വരനാഡികൾ
ഇടനെഞ്ചിലെ കയ്പ്പൊന്നു മാഞ്ഞിടട്ടെ
നിന്റെ സിരകളിലെ രക്തക്കറ
ഇവിടുത്തെ തിരുശേഷിപ്പാണ്
നിറഞ്ഞു കവിഞ്ഞൊരാദിനങ്ങളൊക്കെയും
മാഞ്ഞുപോയി, മറ്റൊരു നളിനിയായി...
ഉറവയില്ലാ മണൽപ്പരപ്പും
ജലകേളിയില്ലാത്ത സായാഹ്നവും
വിരസതയ്ക്കു വളമേകിയോ?
ഇനിയൊരു ഭഗീരഥയജ്ഞം വിദൂരമോ....?

അനുശ്രീ ആർ.
S4 EEE

മതിലുകൾക്കും കിളിവാതിലുകൾക്കും അപ്പുറം

ഐശ്വര്യ ഷാജി

കാലത്തിനപ്പുറം ചിന്തിച്ച, ജീവിക്കാൻ കൊതിച്ച, ഒരു പെൺകുട്ടി. അവളായിരുന്നു, വസുന്ധര. ഒരു നാട്ടിൻപുറത്തിന്റെ നിഷ്കളങ്കതയെയും ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള നിറവുള്ള ഓർമ്മകളുമായിരുന്നു അവളുടെ മനസുനിറയെ. കലയുടെയും ഭാവനയുടെയും സാഹിത്യത്തിന്റേയും ലോകത്തായിരുന്നു അവൾ ജീവിക്കാനാഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. നാട്ടിലെ പുല്ലും പൂവും അവളുടെ ചങ്ങാതിമാരായിരുന്നു.

അവൾ തന്റെ കുടുംബത്തെ തന്നേക്കാളേറെ സ്നേഹിച്ചു. അച്ഛനും അമ്മയും സഹോദരനും അടങ്ങുന്ന ആ കൊച്ചു കുടുംബം. അതായിരുന്നു അവളുടെ എല്ലാം. അച്ഛന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്തിയിരുന്ന മകൾ, അവളുടെ ഓരോ വിജയവും അവളുടെ അച്ഛന്റെ മുഖത്തു നിറച്ച പുഞ്ചിരി, അതായിരുന്നു അവളുടെ പ്രശംസയും പ്രോത്സാഹനവും.

നാടിന്റെ കൺമണിയായവൾ വളർന്നു. അച്ഛന്റെ പൊന്നുമോൾ അവളുടെ കഴിവിനെതിരിച്ചറിഞ്ഞ അവളുടെ അദ്ധ്യാപിക അവളോടു പറഞ്ഞു, "നീ ഭാവിയിൽ വലിയൊരു എഴുത്തുകാരിയായി മാറും. നിന്നെകാത്ത് കൈയ്യടികളും അവാർഡുകളും എത്തും. എഴുതുക, നിന്റെ മനസു നിറയുംവരെ എഴുതുക. ആ വാക്കുകൾ അവളെ കോരിത്തരിപ്പിച്ചു. തന്റെ മായ ടീച്ചറിന്റെ വാക്കുകൾ അവൾ നെഞ്ചോടു ചേർത്തു അവൾ അതു അന്നു മനസ്സിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. വസുന്ധര ഒരു സാഹിത്യകാരി, എഴുത്തുകാരി എന്ന് സമൂഹം വിളിക്കുന്ന ഒരു കാലം, അതിനായാണ് താൻ ജീവിക്കുന്നതെന്ന്.

അങ്ങനെ+2 പരീക്ഷ വന്നെത്തി. എല്ലാവർക്കും അവളെക്കുറിച്ച് വലിയ പ്രതീക്ഷകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആരുടേയും പ്രതീക്ഷകൾ വെറുതെ ആയില്ല. ഉയർന്ന മാർക്കോടെ അവൾ പാസ്സായി.

കലയെയും സാഹിത്യത്തെയും നെഞ്ചോടു ചേർത്ത ആ 17 കാരി ഒരുപാടു സന്തോഷിച്ചു. തന്റെ അച്ഛന്റെ മുഖത്തു വിടർന്ന പുഞ്ചിരി അവൾക്ക് മറക്കാനാവാത്തതായിരുന്നു. തന്റെ ആഗ്രഹങ്ങളെ എത്തിപ്പിടിക്കാനുള്ള ആദ്യത്തെ പടി താൻ വളരെ വിജയപ്രദമായി ചവിട്ടിക്കയറി എന്നവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. ആ.അ. സാഹിത്യം, അതായിരുന്നു അവളുടെ സ്വപ്നം.

പക്ഷേ അവളുടെ അച്ഛന് അവളെ ഒരു എഞ്ചിനീയർ ആക്കണമെന്നായിരുന്നു ആഗ്രഹം. അവൾ അവളുടെ ആഗ്രഹത്തെക്കുറിച്ച് അച്ഛനോടു പറഞ്ഞു തന്റെ മകളെ ഒരു എഞ്ചിനീയർ ആക്കണം എന്ന ആഗ്രഹത്തിനു മുന്നിൽ ആ അച്ഛന് മറ്റൊന്നും കാണാനായില്ല.

എല്ലാ മാതാപിതാക്കൾക്കും മക്കളെകുറിച്ച് ആഗ്രഹങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും ഉണ്ട്. അത് നിറവേറ്റേണ്ടത് ഒരു മകളുടെ കടമയാണ് എന്നവൾ വിശ്വസിച്ചു. അങ്ങനെഅവൾ അച്ഛനോടൊപ്പം ഒരു പ്രൊഫഷണൽ കോളേജിന്റെ പടിവാതിൽ എത്തി. സ്വന്തം ആഗ്രഹങ്ങളെയും പ്രതീക്ഷകളെയും ആ ഗേറ്റിനപ്പുറം ഉപേക്ഷിച്ച് അവൾ നടന്നു നീങ്ങി.

ആ കോളേജിലെ ജീവിതം അവളെ ശ്വാസം മുട്ടിക്കാൻ തുടങ്ങി. പരസ്പരം നോക്കി ഒന്നു ചിരിക്കാനോ സംസാരിക്കാനോ പോലും സമയം കാണാത്ത professionalകൾക്കി

ടയിലെ ജീവിതം അവൾ ഏറെ വെറുത്തു. തന്റെ അച്ഛന്റെ മുഖം മാത്രമായിരുന്നു അവളുടെ മനസ്സിൽ. അവളുടെ ഉള്ളിൽ താൻ വലിയൊരു പരാജയമാണെന്നു തോന്നൽ വളർന്നു. താൻ ഒരു വിഷാദരോഗിയായി മാറുമോ എന്നു പോലും അവൾ ഭയന്നു. മറ്റാർക്കോ വേണ്ടി താൻ ജീവിക്കുകയാണെന്നും സ്വന്തം മനസ്സാക്ഷിയെ താൻ വഞ്ചിക്കുകയുമാണെന്ന തോന്നൽ അവളിൽ വളർന്നു.

നാലു വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോയി. അങ്ങനെ അവൾ ഒരു എഞ്ചിനീയർ ആയി മാറി. എല്ലാവരും വിജയം ആഘോഷിച്ചപ്പോൾ അവൾ ഉള്ളിൽ കരയുകയായിരുന്നു.

പിന്നീട് സംഭവിച്ചതെല്ലാം വെറും യാന്ത്രികം മാത്രമായിരുന്നു. ലോകത്തിൽ വച്ച് ഒന്നാമതെന്ന് അവകാശപ്പെടാവുന്ന കഠ കമ്പനിയിൽ അവൾക്ക് ജോലി കിട്ടി. ഉയർന്ന ശമ്പളം. കൂടെയുള്ളവർ ജീവിതം ആഘോഷിക്കുമ്പോൾ വീണ്ടും എഴുതാനുള്ള വ്യഗ്രതയായിരുന്നു അവൾക്ക്. എത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടും സ്വന്തം കൈകളും മനസ്സും വഴങ്ങാത്തപോലെ അവൾക്ക് തോന്നി.അവൾ വീണ്ടും തോറ്റു തന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കാൻ ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്നവൾ ആഗ്രഹിച്ചു.

മകളുടെ ജീവിതം സുരക്ഷിതമാക്കാൻ കൊതിച്ച ആ അച്ഛൻ അവൾക്ക് വിവാഹാലോചനകൾ തുടങ്ങി. അപ്പോൾ വിവാഹം കഴിക്കാൻ അവൾ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. എന്നിട്ടും അച്ഛന്റെ താൽപര്യത്തിന്റെ പുറത്ത് അവൾ വിവാഹിതയാവാൻ തീരുമാനിച്ചു. അങ്ങനെ അവളുടെ ജീവിതം പുതിയൊരു അധ്യാത്തിലേക്കു കടന്നു. അവൾ ആ ജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. അവളുടെ എല്ലാ പ്രതീക്ഷകളും അവളുടെ ഭർത്താവിലായിരുന്നു. അയാൾ തന്റെ കഴിവിനെതിരിച്ചറിയുമെന്നും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുമെന്നും അവൾ പ്രതീക്ഷിച്ചു. പക്ഷേ, അയാൾക്കു അതിനായില്ല. അയാൾ പുച്ഛത്തോടെയാണ് അവളുടെ കലാവാസനയെ നോക്കിക്കണ്ടത്. പിന്നീട് ആ ജീവിതവും അവൾക്ക് ഒരു തടവടയായി മാറി. തന്റെ ഭർത്താവിന്റെ ഗന്ധംപോലും അവളിൽ വെറുപ്പുളവാക്കി. കാലം പിന്നെയും കടന്നുപോയി. അവൾ ഒരു കുഞ്ഞിനു ജന്മം നൽകി. അവളുടെ മകന്റെ കണ്ണുകളിലെ തിളക്കം അമ്മേ എന്ന കൊഞ്ചലും അവളെ വല്ലാതെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു.

പക്ഷേ ജീവിതത്തിൽ തോറ്റു പോയവൾ എന്ന ബോധം അവളെ അപ്പോഴും വേട്ടയാടി. സ്വതന്ത്രയായി പറക്കുന്ന പക്ഷിയെപോലെ പറന്നുയരാൻ അവളും കൊതിച്ചു.

ഒരുപാടവൾ ആലോചിച്ചു. സ്വന്തം മനവും മസ്തിഷ്കവും മരവിച്ച ഒരു ജീവിതത്തിലും ഭേദം മരണമാണെന്ന തീരുമാനത്തിലാവളെത്തിയത്.

സ്വന്തം തൂലികയിൽ ജനിച്ച് വെളിച്ചം കാണാതെപോയ സൃഷ്ടികളെ ഓർത്ത് അവൾ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് യാത്രയായി. ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യം എന്നുറപ്പിച്ച് അവൾ ആ റെയിൽവേ പാളത്തിനു മുന്നിൽ നിന്നപ്പോൾ അവളുടെ ചെവിയിൽ തന്റെ മകന്റെ അമ്മേ.... എന്ന ശബ്ദം മുഴങ്ങി. തനിക്ക് കിട്ടേണ്ടിയിരുന്ന കൈയടി ശബ്ദങ്ങൾ മുഴങ്ങി. കൂടെ ദൂരെനിന്നടുക്കുന്ന ട്രെയിനിന്റെ ചൂളംവിളിയും അവളെ ഭ്രാന്തു പിടിപ്പിച്ചു.

അവൾ സ്വതന്ത്രയായി സ്വസ്ഥമായി ചിന്തിച്ചു. ഒടുവിൽ അവൾ തന്നോടുതന്നെ ചോദിച്ചു. എല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചുള്ള ഒരു യാത്രയ്ക്കു ഞാൻ തയ്യാറായി. എന്തുകൊണ്ട് എന്റെ കുടുംബത്തെ ഉപേക്ഷിച്ച് എന്റെ സ്വപ്നങ്ങളെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ എനിക്ക് സഞ്ചരിച്ചുകൂടാ. "വസുന്ധര" ഒരു വിശ്വപ്രസിദ്ധ സാഹിത്യകാരി എന്ന ഒരു കാലം. അതാണെന്റെ സ്വപ്നം.ആ സ്വപ്നം സാക്ഷാത്കരിക്കപ്പെട്ടാൽ എന്നെ അറിയാതെപോയ എന്റെ കുടുംബം, എന്റെ മകൻ. എല്ലാം തിരിച്ചുവരും. അങ്ങനെ അവളും തീരുമാനിച്ചു. തളക്കപ്പെട്ട ആ ജീവിതത്തിൽനിന്ന് പറന്നുയരാൻ.. അവൾ സഞ്ചരിച്ചു. മതിലുകൾക്കും കിളിവാതിലുകൾക്കുമപ്പുറം.

Achievements

Dr. Anoop C K at 2018 WMO HydroConference Global Conference Prosperity for Hydrological Services, Geneva 07 - 09 May 2018

Winners of Intership Fair by Fourth Ambit, initiated by Alumni Association

ME

MBA

EEE

CE

CSE

ECE

ACHIEVEMENTS

Achievements

Intercollegiate Badminton Championship 05-03-18

Inter collegiate Football Tournament Champions 06-03-2018

Winners of MITS HACKATHON 2018, 17-18 March 2018

Winners of _TrafFix_ Idea Presentation Contest on 24-03-2018

ACHIEVEMENTS

Achievements

Dr. Sinu Susan Thomas receiving Gandhian Young Technological Innovation (GYTI) Award 2018 from The President of India

VISHNU K S | LINTO P ANTO | ANUROOP P A

Team won IDEA Day Grant (Idea Fest 2018) from Kerala Startup Mission for their proposed project 'Self propelling wearable device for divers'

Prinson Baby, 2014-18 EEE

Award granted by 'Business Innovation and Incubation Centre' (BIIC),
MG University and Govt. of Kerala, for Project 'STEPS 1 : A total outdoor cleaning Solution'

ACHIEVEMENTS

The Number One Ingredient For Great Success
Commitment

Sneha Joyson

"Commitment is what transforms a promise into reality" — Abraham Lincoln

There is a ton of advice out there on how to achieve success, but little is said about the great impact commitment will make on your life. It's the number one thing you must get down before doing anything else, without commitment your odds of success will decrease drastically.

Bill Gates has a great passion for computers and software. Michel Jordan is extremely passionate about basketball. Stephen King's passion is writing.

But did these guys achieve great success with nothing else than passion? Being successful takes hard work, discipline, passion AND most importantly, commitment. You may truly love what you do but there will be a time when you'll have to work on other tasks which you hate.

And that's where most people give up. They feel like they've lost passion for what they're doing and decide to quit. The passion's probably still there, they just can't seem to get around the tasks that are unpleasant but indispensable to the success of their business or career.

Truly committing to something means going all the way and doing whatever it takes. You may be working as a bartender and hate your job but if you're one hundred percent committed to saving up enough money in order to open your own business, you will get there in spite of the long and unpleasant hours.

Being passionate about what you do is great and I highly recommend not doing anything else. In order to greatly improve your chances of success, however, you should create a plan, envision your goal and commit to it no matter what.

Commitment is the one and the only thing that will make you an expert over time. It's pretty simple: The more you do something, the better you get at it, try and think of one successful person who didn't commit to something. It's practically impossible.

Commitment is one of the things all successful people have in common, no matter if you're talking about Michael Phelps, Tiger Woods, J.K. Rowling or Richard Branson. All of them committed to something became experts in their field and achieved great success. Unless a commitment is made, there is only promises and hopes and no plans. At the moment of commitment, the entire universe conspires to assist you.

ഒരു ഓർമ്മക്കുറിപ്പ്

ഓർമ്മകളാണ് ഇനി ബാക്കിയുള്ളത്..... സുന്ദരമായ ഓർമ്മകൾ.

ജീവിതത്തിൽ 2014–2018 ഈ നാല് വർഷങ്ങൾ ഇനി വല്ലാതെ മിസ് ചെയ്യപ്പെടും. 2014 ആഗസ്റ്റ് 4 ന് ആരംഭിച്ച ആ യാത്ര 2018 മെയ് 13 ന് വിശ്വജ്യോതിയുടെ മെയിൻ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ അവസാനിക്കുന്നു. പലയിടങ്ങളിൽ നിന്നും ഒത്തുകൂടിയവർ നാളെ അവരുടേതായ ലോകത്തേക്ക് തിരിച്ചുപോകാൻ ഒരുങ്ങുന്നു. ഏതാണ്ട് 9 ജില്ലക്കാരുടെ ഒരു സമ്മേളനമായിരുന്നു ഓരോ ക്ലാസും.....

സ്വന്തം അനിയന്മാരെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ നാല് വർഷം സ്നേഹിച്ചും ശകാരിച്ചും നടന്ന ലവിംഗ് സാർ, പ്രിയപ്പെട്ട അരുൺ സാർ..... Cool HOD Vinoj Sir...

ക്ലാസ് മുറികൾ വൃത്തിയായി സൂക്ഷിക്കുന്ന സ്നേഹിക്കാൻ മാത്രം അറിയാവുന്ന ചേച്ചിമാർ ഭാഷകൊണ്ടും രൂപം കൊണ്ടും ചിരികൊണ്ടും ചിന്തകൾകൊണ്ടും വ്യത്യസ്തത പുലർത്തിയിരുന്നവർ. റബറിന്റെ വിലയിടിവുമുതൽ ഇന്ത്യയുടെ ആണവരഹസ്യങ്ങൾ വരെ ചർച്ചയാക്കിയവർ.....

യുദ്ധക്കളമായി മാറുന്ന നൂൺ ഇന്റർവൽ, മുന്നിൽ നിന്ന് പടനയിക്കാൻ ഗൊറില്ലയും ബ്ലീഫിന്റെ ആജീവനാന്ത കോൺട്രാക്റ്റ് ഉള്ള ജസ്റ്റിൻ, ചപ്പാത്തി മാത്രം കഴിക്കാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന ഗായകനും, ഗുണ്ടാപ്പിരിവ് നടത്തുന്ന അങ്കമാലി സംഘവും വെടിയിറച്ചിയുമായി ഇടുക്കി ഗോൾഡും.....

താരാട്ട് പാടിയുറക്കിയ തിയറി സബ്ജക്റ്റ്സ്, കിളിയെ പറപ്പിച്ച എഞ്ചിനീയറിംഗ് മാത്തമാറ്റിക്സ്, മറ്റ് സപ്ലി സ്പെഷ്യൽ വിഷയങ്ങൾ. ലാബിൽ കട്ടസപ്പോർട്ട് തരുന്ന ഉല്ലാസ്, ബെന്നി സാറുമാരും, അഭിലാഷ് സാറിന്റെ വേർപാടിന്റെ തിരയൊഴിയാത്ത മെക്കാനിക്കൽ ലാബും. ഇന്റേണൽ മാർക്കിനു വേണ്ടിയുള്ള വഴിപാട്, അസ്സൈൻമെന്റ്സ്, എന്തിനൊക്കെയോ വേണ്ടി തിളച്ച ക്ലാസ്, സീരീസ് & മേക്കപ്പ് ടെസ്റ്റ്, സെമിനാർ, പ്രോജക്റ്റ്സ്.....

കാത്തിരുന്ന് കിട്ടുന്ന സെമസ്റ്റർ ബ്രേക്കും ഉം വള്ളം കളി ഐറ്റമുകളും. CCCയുടെ മുമ്പിലൂടെയുള്ള ഉച്ചനടത്തവും KIOSKന്റെ മുമ്പിൽ ബൈർത്ത്ഡേക്കാരന്റെ ട്രീറ്റുകളും ഇനി ഓർമ്മകളാണ്.....

സ്റ്റുഡന്റ്സിനോട് വന്ന് വിശേഷങ്ങൾ തിരക്കുന്ന ജോർജ് കുര്യാക്കോസ് സാറും, ജോജോ സാറും ആലുവ മണപ്പുറത്ത് കണ്ട പരിചയം കാണിക്കാത്ത വ്യക്തിത്വങ്ങളും വില്ലേജ് ഓഫീസിനെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്ന കർമ്മനിരതമായ ഓഫീസ് സ്റ്റാഫ്സും....

ബഹുമാനപ്പെട്ട ഡയറക്ടർ അച്ചനും കൃത്യനിഷ്ഠതയുടെയും അച്ചടക്കത്തിന്റെയും പ്രതീകമായ പ്രിൻസിപ്പാളും ഞങ്ങളെക്കാൾ ഞങ്ങളുടെ ഐഡികാർഡിനെ സ്നേഹിച്ച സാറന്മാരും ഇനി ഓർമ്മകൾ മാത്രം.....

വാഗാ അതിർത്തിയിൽ ഉള്ളതിനേക്കാൾ സെക്യൂരിറ്റി ചെക്കിംഗ് ഉള്ള ലൈബ്രറിയും കോളേജ് ഗെയ്റ്റും.....

ഒഴിവുസമയങ്ങളിൽ തമ്പടിച്ചിരിക്കുന്ന മെക്ക് ട്രീയും ക്വാന്റീനും ഇനി കഴിഞ്ഞ കാലത്തിന്റെ കൊഴിഞ്ഞ ഓർമ്മകൾ മാത്രം.....

ജ്യോതിൻ മോഹൻ
S8 ME

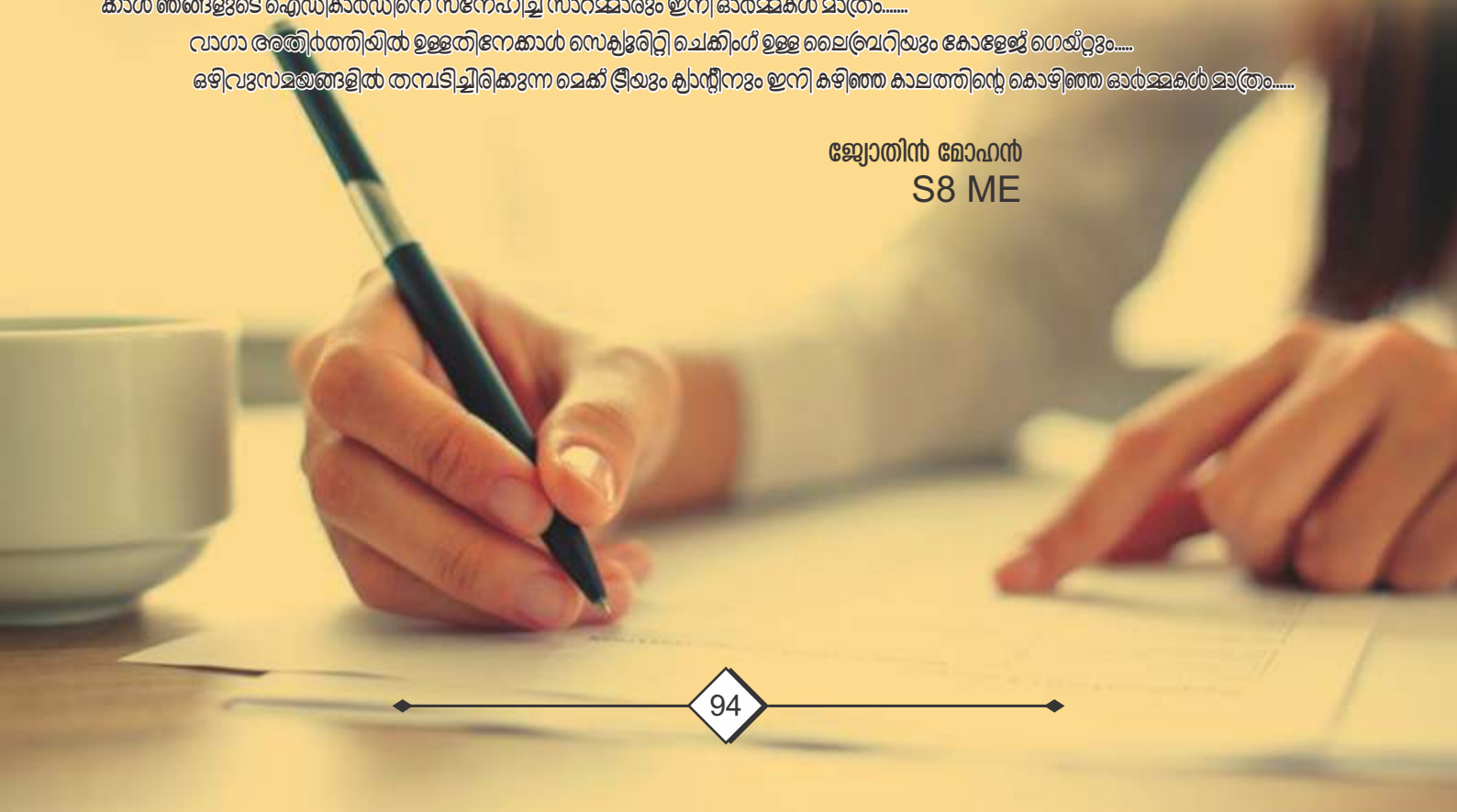

A note for the girl, you will love..

The pages of the calendar will turn and the frozen moments will melt under the grains of time when the sawdust of your extinct love will slowly engrave your tired body inch by inch.

Maybe then a fading glitter will pierce through that haze of incoming darkness. And you will dissolve in that shadow only to be found in the encrypted brightness of a new dawn in another universe.

And the first parabolic beam of that dawn will be she when you and I will be just two parallel lines traveling towards the infinite ends of the broken string.

In those vacant spaces of my unspoken words, she will now fit as the punctuations. She will walk past across the blue ruins in paints of red into the city of your terrorized thoughts. And you will meet her again in that Palace of illusions called Love.

The yellow pages stained with poems will again find you.

Under the moonless night, will you still search for me in the constellation of your midsummer nightmares? Or maybe her resurgent galaxies will capture you now.

Will my voice still be found in the linen of your bed sheet? Maybe the echoes of our broken promises die under her nascent fragrance.

What if parallel lines ever meet somewhere in oblivion? What if I prove Logic to be blatantly untruthful in front of Human Emotions?

But. The Cascades of reality.

Parallel lines never converge. Even infinity hasn't witnessed it.

Mahima Harikrishnan
S6 IT

DREAM FIGHTER

When did I ever get a chance to explain
myself···.
The reasons I wanted to live for,the reasons behind my dreams and the reasons behind my existence and then I realized I never got one···.
Every other event in my life had somewhere been influenced by the people who surrounded me!!
Why ??
I always wondered....
In order to draw out some better conclusions..
I analyzed myself over and over again but I had no clue of what the reason would have been....
In order to not give up my not so familiar quest..I went on for a very irregular thinking process..
which I wanted to yield me an answer but for my surprise I didn't find one!!!
All the works gone in vain..I had the pain to loose to a very unnatural query.... So with all this pain I rather gathered the courage to face myself....
And there lied my answer..... every day, every night I had to face a demon which overpowered me···.
The demon had the strength to burn the best of hearts and to pierce the deepest emotions...
The fight between my dreams and my fear...was the reason shouted every part of my heart
And I made it a point to fight back my fears to let my dreams reach the best of skies

Linda Kuriakose
S6 IT

GENDER INEQUALITY.....

a tribute to all women

There I was standing alone...
Covered by the smooth breeze of the cold beach..
All alone in the darkness..
I could just stand alone...
And cry harder!!
    I was that girl who broke..
    The smile over my face just vanished away,
    My lame but funny crap jokes just stopped for a moment..
    But I was so stern and look up myself to say...
    That I will never give up!!
What was that thing in me to call a kind of inequality
I never knew!
Even when the beautiful unicorn and ugly crow lived in this world..
Why not me!
Even when the mightiest sun and the gleaming moon were together...
Why did they stopped me from the one being with the "Y chromosome " in them....
This is what they call gender inequality
The world may not understand it
But still there are girls like me..
Who will understand..
The meaning of Gender inequality!!

Behind the moon is the Sun which makes it shine..
And behind me is my self power
Which will help me to live!!

And there I was standing
And said to my soul
"I will never give up"

Mahima Harikrishnan
S6 IT

സഹജീവിക്ക്

സ്നേഹ ജോസ്
S4 CE

ക്രോധം ഉരുക്കുന്നു സിരകളിൽ
വിരൽത്തുമ്പിലേക്ക് കുതിച്ചെത്തും
രക്തത്തുള്ളികൾ പറഞ്ഞു
എന്റെ മനസ്സൊരു ക്ഷുഭിതകടലെന്ന്
ഉള്ളിൽ നിന്നും മടങ്ങും ശ്വാസം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു
എന്റെ ഹൃദയം പൊള്ളുന്നെന്ന്
അറിയുന്നു ഇവയെല്ലാം ഞാനെങ്കിലും
ക്ഷമിക്കാൻ പഠിക്കുമ്പോഴും എന്നും
ഈ ലോകം ഒരു നരകമെന്ന്
എന്നെ ഓർമ്മിപ്പിക്കും എൻപ്രിയേ
സ്നേഹിതേ നിനക്കെൻ കുപ്പുകൈ

Paradise Found

Walking past the night sky and staring at the illuminating stars, I wondered if I was ever valued

by anyone.

Many thoughts confiscated my mind, with an appeal that I wasn't valued enough.

Making it a point and thinking over it.. I was afraid of what people would think of each of my

unusual acts..

And so forth I decided; to act to the norms of the society to be not judged and to be valued

And thereby i made it a point to fake every act of mine just to be a toy in people's hand..

Continuing with the unrealistic and unfavourable life of mine.. I rather decided to end it all than

continue acting it

But somewhere seeing the waves that gushed the shore every second I felt... life was more than

it revealed...

I decided to explore, than to end it and make it a point to live to my dreams

I suppressed the fiend within me along with every fear, every trepidation and every sound of

panic to be a warrior

I fought amidst a million worries, just to be at a unreachable height.. to be where I always

wanted to be....

A place where one need not worry about the terror of falling and where the paradise lies!!!

Linda Kuriakose
S6 IT

വളപ്പൊട്ടുകൾ

Liner Regi
S4 ECE

കാലമേറെ കാത്തിരുന്ന് വൈകിയെത്തിയ ഒരു അതിഥിയായ കുപ്പിവളകളെ ഞാൻ എന്നും ചേർത്തുവച്ചിരുന്നു. അന്നൊരു നാൾ ആദ്യമായി കുപ്പിവളകളെ ചെറുകൈകളിൽ അണിയിക്കാൻ ഉള്ള തിടുക്കത്തിൽ അവയെ എടുത്തപ്പോൾ, അറിയാതെ നിലത്തുവീണവയെപ്രതി അമ്മ എന്നോടായി പെൺരഹസ്യമെന്നവിധം പറഞ്ഞത്,നമ്മൾ എല്ലാം സൂക്ഷിക്കണമെന്നാണ്. ആ വളപ്പൊട്ടുകളോട് ഒരു കാരണമില്ലാതെ എന്നാൽ കളങ്കവുമില്ലാത്ത ഒരു ഇഷ്ടം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു. അങ്ങനെ ഏറെ പ്രിയമോടെ ഞാനാദ്യമായി അണിയാൻ ആഗ്രഹിച്ചവയുടെ നിറം കൺമഷി നിറം

മറ്റൊരിക്കൽ കുറുമ്പിൻ മാധുര്യമായി ഓടിനടന്നിരുന്ന കാലത്ത് ആരോ ഒരാൾ തൻ തട്ടലിൽ വീണുപോകാൻ തുനിഞ്ഞ എന്നെ കൈയിൽ താങ്ങിയത് ഒരു വ്യദ്ധതയാർന്ന ചുവരായിരുന്നു. എങ്കിലും ആ ചുവരിന്മേൽ അന്ന് നുറുങ്ങി വീണുപോയവയുടെ നിറം സ്വർണ്ണകതിരിൻ സമാനം തന്നെ. ആ വളപ്പൊട്ടുകളൊക്കെയും കൈയിലേന്തി അടുക്കളക്കോണിൽ നിന്നിരുന്ന എന്നോടായി അമ്മ പറയാൻ കരുതിയിരുന്നത്, പെണ്ണായാൽ നല്ലൊരു ഒതുക്കവും, അടക്കും വേണമെന്നായിരുന്നു. കാലം കൊഴിയും കണക്കെ പലതവണകളിലായി ചിതറിവീണുപോയിരുന്ന വളകളെന്ന അമ്മയിലൂടെ പെണ്ണിന്റെ പരിമിതികളെന്ന വലയത്തെ പരിചയത്തിൽ ഒരാളാക്കിയിരുന്നു. പിന്നീട്, ഞാൻ വളരെ സൂക്ഷ്മതയോടെ അടുക്കുള്ള ഒരു ജീവിതശൈലിയോട് പൊരുത്തപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയ നേരങ്ങളിൽ എന്റെ കൈകളിൽ അണിയാൻ ആഗ്രഹമേറി എടുത്തിരുന്നത് സിന്ദൂര നിറമാണ്. അങ്ങനെയിരിക്കെ അപ്രതീക്ഷിതമായി അപരിചിതത്വം നന്നേ തോന്നിച്ചിരുന്ന വ്യത്യസ്തതയേറിയ ഭാവനോട്ടങ്ങളുടെ ഉടമയായ ഒരുവൻ, തന്റെ കൈകൾ എന്റെമേൽ യാതൊരു ദയയും കനിയാതെ ബലമായി അമർത്തിപ്പിടിച്ചനേരം ആ സിന്ദൂരനിറങ്ങൾ നിറഞ്ഞ വളകൾ ഏതെല്ലാം ജീവിതശൈലികളെ ഞാൻ ഇഷ്ടമില്ലാതെ ഇഷ്ടമാക്കിയിട്ടും അതൊന്നും പോരായിരുന്നു എന്നു പറയും വിധം നിഷ്കരുണം എങ്ങെങ്ങോ ചിതറിവീണു പോയിരുന്നു. ആരെയും കാത്തുനിൽക്കാതെ എങ്ങോട്ടോ തിടുക്കപ്പെട്ട് ഓടിയകലുന്ന കാലം എങ്ങോ പോയ്മറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ ധൈര്യമായി തീർന്നിടേണ്ടവർതൻ വാക്കുകൾ പലദിശകളിൽ നിന്നും എനിക്ക് എതിരായി വന്നിരുന്നു. ഞാൻ ആകുന്ന വ്യക്തിയിലെ കളങ്കം മായിക്കപ്പെട്ടാൽ ശുഭം, എന്ന മിഥ്യാധാരണയിൽ സമൂഹമെന്നവർ തൻ മങ്ങൽ ഏറ്റ വാക്കുകൾ യഥാർത്ഥമായവ കാണാതെയും അറിയാൻ ആഗ്രഹം തെല്ലുമില്ലാത്തവരെ പോലെയും ചുറ്റും ആഗതരായിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

കൺമഷി പൂണ്ട കണ്ണുകളും കറുത്തമുടിയും സ്വർണ്ണനിറമാർന്ന മുഖശ്രീയും സിന്ദൂരനിറം അണിയുന്നവളോ, അതല്ലാതെയോ എന്ന വേർതിരിവില്ലാതെ കാരണമെന്ത് എന്ന് ചികയാൻ മടിപൂണ്ട്, ഒരു വെള്ളനിറത്തിൽ എല്ലാം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ അതാണ് ഏവർക്കുമിന്ന് ഏറെ എളുപ്പം. പിന്നീട് എന്റെ ചിന്തകളിൽ മുഴുവനും എത്രയും വേഗത്തിൽ കൈകളിൽ അണിയാൻ ഞാൻ ഇനിയും എന്നന്നേക്കും തിരയേണ്ടത് വെള്ള നിറത്തിന്റെ വളകളോ? ഒരു പക്ഷെ ഇനി അതും ആരെങ്കിലും ചിതറിവീഴിക്കുമോ എന്നറിയാതെ കെട്ടപ്പെട്ട നാലു ചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ പല പല പേരുകളിൽ അറിയപ്പെട്ട് ഇന്നും ഞാൻ നിറങ്ങളെ അറിഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നു.

IEEE SB, VJCET was actively hosting sessions since March 2017 under the leadership of Mr. Iqbal Basheer, Chairman and with the guidance provided by Mr. Babu T Chacko, Branch Counselor. We were privileged to have Mr. Joseph Joshy as the speaker for the orientation programme and it was a good start. We could manage an IEEE WIE event, 'MINERVA 2.0' in the Idukki zone, the same day. We had participation from 5 colleges and the event focussed on women empowerment. Hands-on workshops on disassembling and assembling of CPU, changing the tyre of an automobile (Stepney) and setting up of a projector and sound system together with sessions on applications developed for women safety and installation of OS for computers were conducted in parallel. All these helped in enabling the students to take an initiative to come forward. Our SB was recognised by the Kochi Hub Team for our efforts in hosting this event successfully.

During the month of June, we conducted 'SYNERGIO 3.0' for our students which comprised of workshops on PCB Designing, AutoCAD and Android Development. These workshops were effective as it aided our members to pursue their passion. Also, we were able to enhance the student participation from 40% to 60%.

We were fortunate to host the 'KOCHI HUB MEET (KHM'17)' with 38 volunteers to handle around 251 delegates from 30+ colleges. Our volunteers were appreciated for their remarkable hospitality. The reviews made KHM'17 to be the best event hosted in the year. It was a golden opportunity to host the hub meet. The event provided us the best exposure and enabled us to approach different situations within 3 days.

We conducted 'IMBIBE', a 4 days' workshop on C programming language for our students. 75 students actively participated all throughout the workshop. We were able to impart the basics of C language and a keen interest on programming.

We were fortunate to create a good relationship among our students and to enhance our members from student volunteers to organisers and coordinators. The regular execom meetings and feedbacks helped us to increase the coordination and active participation of our students. Our student members have participated as well as volunteered for many intercollege events too. All the activities held at our SB level enhanced our members both technically and managerially. We started the initial procedures in initiating the Computer Society Chapter at our SB. We hope to inaugurate the same soon in 2018.

Tears of a Burning Candle

Ciril Rison
S4 EEE

The pang inside her chest lit the world around her, it seemed as if her whole life was destined to guide the darkness towards the light.All her life she was never alone, having a hand full of brothers and sisters it was almost like a bunch of orphans stuck together in a confined box, they called HOME. One fine day this box where they cramped up had a visitor; she was excited, for her it was as though her dreams were coming true but as days went by one by one her so called siblings were chosen over her, she just waited there as all her siblings took off one after another to a new enlightened path where they could truly be themselves and shine for the world.She wanted someone to hold her close to their heart and tell her that everything is going to be alright, all she hoped was for that day where it was her turn to reach her dreams and as the days went by, she patiently waited until finally it was her turn to shine her light with all her might. The day that changed her whole life did arrive sooner than she expected, her future was bright as ever, everything she wanted to express bubbled out of her. Those countless days trapped in that tiny box, her own story got it's new beginning.This journey terrified her, she feared that she would not fit in this new place but that was least of her problems; soon she was fearful of what this new life meant for her well being, her nightmares came to reality and her doomed destiny was assured to her.She was chosen to become a mere object of someone else's desire, she wished to return to her box but it was too late, she was powerless against this cruel world; stuck like a fly in a trap, her insides burned out, her white soul was corrupted and left a dark scar. Innocence and purity were stripped from her, all she wanted was to be like her siblings who dreamt way above the skies but as she soon realized that they too had a fate so dark, her tears wouldn't stop.She cried and cried till her body melted away. Her soul burned as fast as possible

trying to put an end to this misery, to stop this suffering but the will to endure this pain stood strong and she miserably accepted her cruel fate. She was no more than a burning light for someone to use, she was placed infront of an almighty God yet her screams were not heard, but soon something struck inside of her, she realized that she was an object symbolizing faith and worship.Her life was to help a weak soul regain their connection to the Gods above, she felt blessed and thanked God for making her thisway; soon her dreadful tears turned into little drops of overwhelming joy and happiness, her warm tears created a burning faith in a human's life and for that she was grateful and as she dripped bit by bit and reached the the final bits of her tiny string of life, her burning flames slowly faded away and a new fire burned in the believer's heart; her life finally found its meaning and now as she is replaced, her fire still burns; unseen to theworld but known to her family in the box

നിനക്ക് വേണ്ടി

Rani J Mary Kurian
S4 CE

ഇരുളിലാണീ ലോകം പകലെന്നു-
മവർക്ക് അന്യമായിരുന്നു.
അകലത്തിലായിരുന്നീ ലോക-
മെനിക്കും അന്നും ഇന്നും.
ഉത്തരമില്ലാത്ത ചോദ്യങ്ങളാണെങ്ങും
കൽപനകളാണ് എനിക്കിന്ന്
കൂട്ടിനെങ്കിലും തനിച്ചാണ് ഞാനീ
മരുഭൂമിയിൽ
ഞാനെന്റെ പാദങ്ങൾ മറച്ചു
നിങ്ങൾ പറഞ്ഞാരെൻ കൈകൾ മറച്ചു
എന്നെ തന്നെ ഞാൻ മറച്ചുപിടിച്ചിട്ടും
കാത്തിരുന്നൊരാ കഴുകൻ കണ്ണുക-
ളിന്നാരും മറച്ചില്ല.
അഴക്കുചാലിലാണ് ഞാനിന്നെങ്കിലും
പറയട്ടേ ലോകമേ നിൻ
കറുത്ത വാക്കുകളും നോട്ടവു-
മില്ലാത്തൊരീലോകം അതിമനോഹരം

Dedicated to Zainab

Electronics Life

Jipson Simon
S6 EC

My life has no units
But you created a spark inside it
Now I have volts and amperes
But voltage fluctuation is missing
My life is like square wave
But you turned it into sine wave
Now I am pure supply
But our system is interrupted
My life was once assembly code
But you changed it into C++
Now my hard disk is full with programs
But execution stops due to runtime error
You have built an integrator
Inside my heart breaker
I can't leave without you
You are my function generator
Oh my dear, I have the way you
Solder. Please fix my circut with
Some opamp and diode.
You talk to me in discrete
But I am always continuos for you
O my sweet please understand
It and be a super conductor tonight

UNWAVERING FOCUS

Ciril Rison
S4 EEE

Life he chose was a mere shadow for the world, he hid behind the flashes that sparkled one's beauty, he showered the world with his mesmerizing and breath-taking art; for he was an maven of life. He unfolded countless eyes that were too blind to see the real visuals of life. His art was so passionate that people fell in love with his work, it ignited flames in young minds and dead hearts; yet his heart seemed cold and filled with despair. It weighed him down for he lied to themillions who loved his work, he showed them theworld but never the complete one; the one where humanswere utter chaos and laid waste to everything they touched, a world where people suffered. For him his art was his life, it was something he cherished the most yet he was torn apart by the inhumane humans. The burning passion of his soon became a wretched nightmare, for his eyes had seen enough and yet unable to do anything nevertheless he didn't lose heart. He took it upon himself to teach the world kindness, compassion andmost of all illuminate the dark scarred hearts.He found meaning to his insignificant life and changed the world in his own beautiful way, the heavy heart was at ease and his dream to free the world from their worldly shackles made him realise that hewas the one in chains; begging for freedom

DRISYA 2018

DRISYA 2018

colour

Aiswarya Rajan
S4 CSE

The cold night when I was born
I opened my eyes to the world outside
Vivid ranges of things around me,
And I was taught, they all're colourful.
Green for nature, blue for ocean
Red for rose with a greeny leaf
White for swan, black for crow
Green for parrot, whose beak is red.
Carrot imagine a world without colours
Thank God, you gave colour to everything
For he is an awesome painter
I love my colourful world.

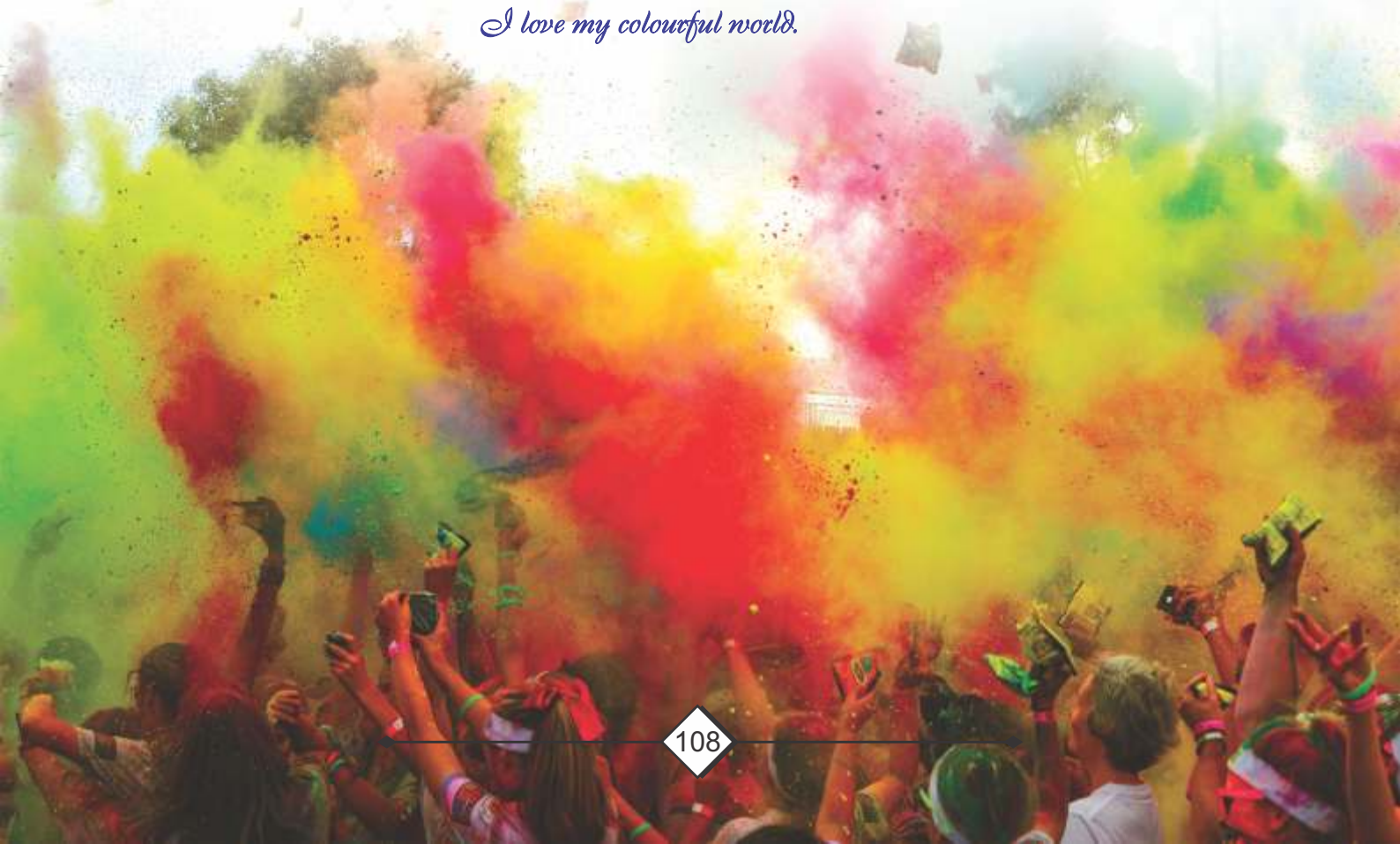

52 സെക്കന്റിന്റെ രാജ്യസ്നേഹം

സിനിമ കൊട്ടകയിൽ തിരക്കിട്ടു കയറിയ ഞാൻ പെട്ടെന്നു ഒരു ഇരിപ്പിടം കണ്ടെത്തി ഇരുന്നു. ദേശീയഗാനം പൊടുന്നനെകേട്ടതും എഴുന്നേറ്റു നിന്നു. അപ്പോഴാണ് കുറച്ചു കണ്ണുകൾ ഞാൻ ഇരുന്ന കസേരയുടെ അപ്പുറം തപ്പുന്നത് ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചത്. അവിടെ ഇരിക്കുന്ന ആൾ എന്തുകൊണ്ട് എഴുന്നേറ്റില്ല എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ ആശങ്ക. ദേശീയഗാനം കഴിഞ്ഞ് ഇരുന്നതും ആ മനുഷ്യൻ എന്നോടു പറഞ്ഞു "വയ്യാഞ്ഞിട്ടാ, മോന്റെ സിനിമയാണെ, അസിസ്റ്റന്റ് ഡയറക്ടർ ആണ്. അവനു വരാൻ പറ്റിയില്ല. അതാ. ഒറ്റയ്ക്ക് വരാൻ പറ്റില്ലായിരുന്നു. എന്നാലും മോന്റെ പടമല്ലേ?" സിനിമ കഴിഞ്ഞ് അയാളെ വഴിക്കു കൊണ്ടു വിട്ടു തിരിച്ചു വരുമ്പോഴും എന്റെ ഹൃദയം അസ്വസ്ഥമായിരുന്നു. ഈ വയോധികനേയും എണീപ്പിച്ച് നിർത്തി നാം ദേശസ്നേഹം പ്രകടിപ്പിക്കണമോ?

ഈ സമൂഹം ഇന്ന് ഒരുപാട് കേൾക്കുന്ന വാക്കാണ് ദേശസ്നേഹം. വിഡ്ഢിത്തരത്തിനു രണ്ടായിരം കൈപ്പറ്റാൻ പൊരിവെയിലത്തു നിന്നപ്പോൾ അതിർത്തിയിലെ രാജ്യസ്നേഹമായിരുന്നു ജാമ്യം. GST -യുടെ പാളിച്ചയിൽ ഒറ്റക്കെട്ടായ രാജ്യസ്നേഹമാണ് ജാമ്യം. ദേശത്തോടുള്ള സ്നേഹം സിനിമ കൊട്ടകയിലും പിന്നിട്ട വഴികളിൽ പറ്റിയ തെറ്റുകൾക്ക് മറ പാവം ഒരു പിടി വീര സമര ഭടന്മാർ ചങ്കിലെ ചോരകൊണ്ട് നൽകിയ രാജ്യസ്നേഹം.

രാജ്യങ്ങളായ രാജ്യം മുഴുവൻ കറങ്ങാൻ ഭരണാധികാരിക്ക് രാജ്യത്തോട് അടങ്ങാത്ത രാജ്യസ്നേഹം, പഠിപ്പില്ലാത്തവർക്ക് ഭരണമേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ രാജ്യസ്നേഹം പിന്നെയും യോഗ്യത. 40 രൂപയ്ക്ക് ഒരു ലിറ്റർ പെട്രാൾ തരുമെന്ന് പറഞ്ഞത് അര ലിറ്റർ ആയപ്പോൾ അവിടെയും രാജ്യത്തെ ജനങ്ങൾക്ക് സഹജനങ്ങളോടുള്ള രാജ്യസ്നേഹം (കക്കൂസ് പണിയാൻ പെട്രാൾ വില കൂട്ടിയ രാജ്യസ്നേഹം)

അപ്പോൾ രാജ്യസ്നേഹം അങ്ങനെതന്നെ തുടർന്നാൽ നമ്മൾ ഇനിയും പലതും കാണും. രാജ്യസ്നേഹം കൊണ്ട് രാജ്യത്തെ ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങളെ കൊല്ലുന്ന, മേൽജാതിക്കും സ്വാമിക്കും ഭരണം നൽകുന്ന രാജ്യസ്നേഹത്തിന്റെ പുതിയ മുഖം അണിയറയിൽ ഒതുങ്ങുകയാണ്.

മുൻപു കണ്ട വയോധികൻ മുതൽ നാളെ ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ വരെ രാജ്യദ്രോഹികളും ആകും. കാരണം 52 സെക്കന്റിന്റെ രാജ്യസ്നേഹം മതി ഇന്ന് അഥവാ സുഹൃത്തെ അഭിനയിക്കുന്ന രാജ്യസ്നേഹം "Real" ആവുകയും അഭിനയിക്കാത്തത് "Reel" ആവുകയും ചെയ്യും.

- ഒരു രാജ്യദ്രോഹി (52 സെക്കന്റ് അഭിനയിക്കാൻ താല്പര്യം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട്,

അമൽ മാത്യു
S6 EEE

DRONA 2018

DRONA 2018

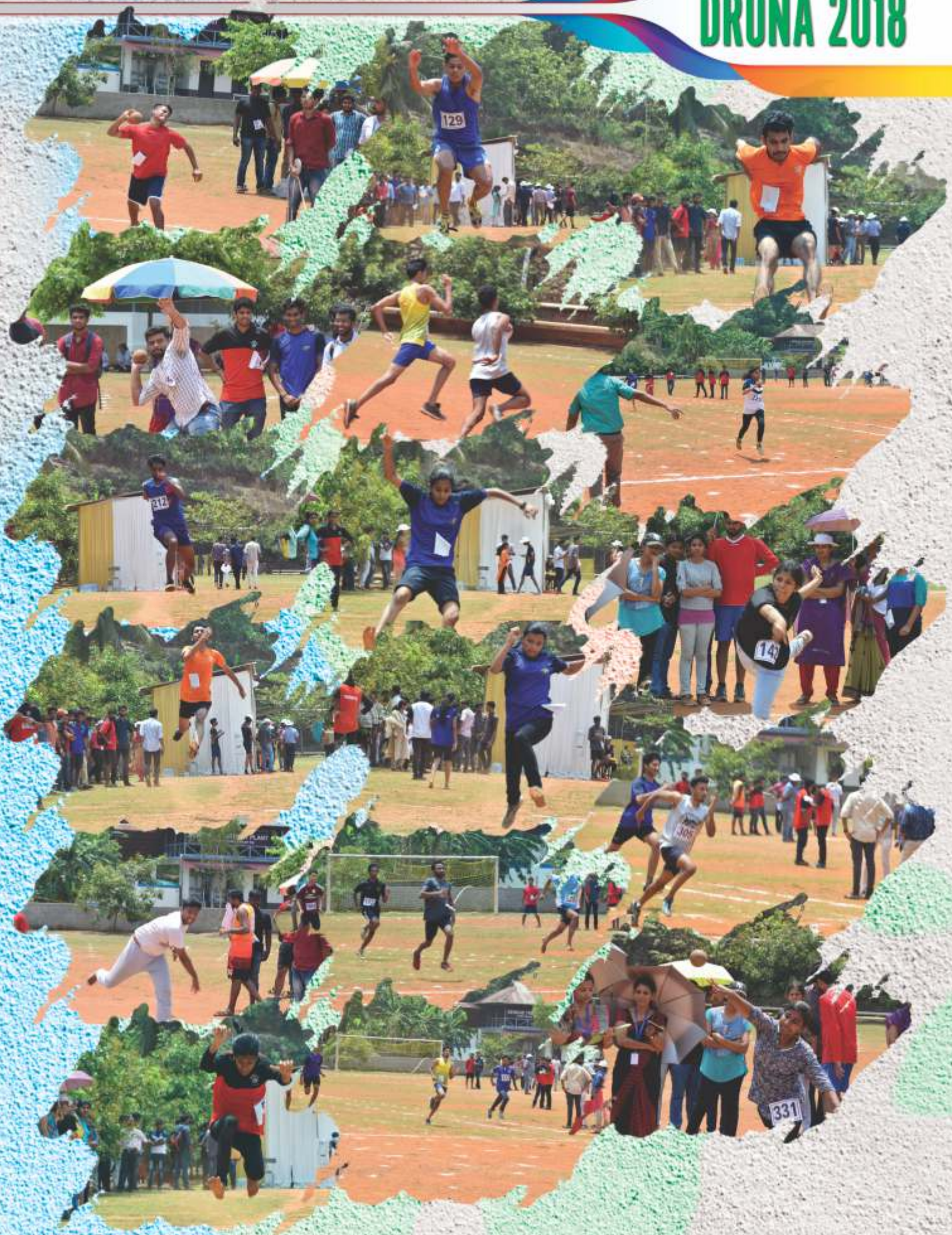

Education factory

I had a dream,
I was in a factory
The factory manufactured donkeys
The donkeys were good at,
Mugging up and vomiting answers.
The dream was broken
Now, I saw that the factory
Was training donkeys to be humans,
By giving them books and spectacles.
Then I woke up,
Now I realized that the factory
Was a guardian angel
Who transformed donkeys to prodogies
Then I understood the meaning of education.

Vani Vavachan
S4 ECE

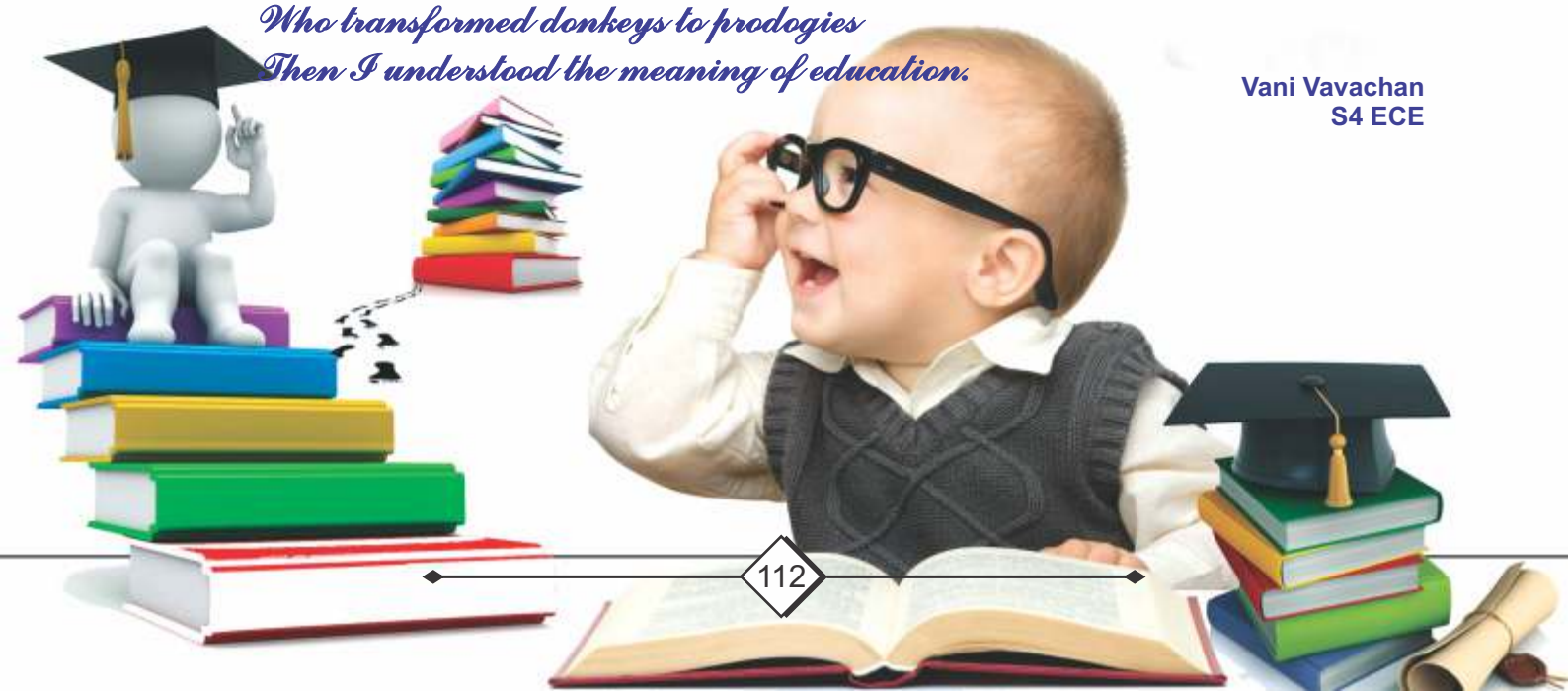

ഒരു രൂപയുടെ മറ

"ചേട്ടാ ഒരു സോഡ കുടിക്കാൻ ഉള്ള പണം" – ട്രെയിൽ നിന്നും കണ്ട കുട്ടിയുടെ മുഖം എന്നെ അലട്ടി. ഞാൻ ആ കുട്ടിയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി ഭക്ഷണം കൊടുക്കാം എന്നു കരുതി, ആ കുഞ്ഞിന് അതൊരു സഹായം ആകുമെങ്കിലോ? പക്ഷെ എന്നെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അവൻ പണം മതി എന്നു പറഞ്ഞു. പണം നൽകിയാൽ ശരിയാവില്ല. ഇവന്റെ ഈ രൂപത്തിൽ അവൻ പണം എടുക്കുന്നതു കാണുന്നവർ അവനെ ഒരു മോഷ്ടാവായി കണ്ടാലോ? ഞാൻ അവനോട് നടക്കാൻ പറഞ്ഞ് മുന്നോട്ട് നീങ്ങി. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ അവനെ കണ്ടില്ല. ചെറിയ ഒരു തിരിച്ചിലിനൊടുവിൽ തിരക്കു കാരണം ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് പോയി.

പിന്നീട് എന്റെ മുന്നിൽ വന്ന ആ രൂപം എന്റെ ചിന്തകളെ കീഴടക്കി, ഞാൻ അതറിയാൻ ശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു. ഭിക്ഷാടനം നടത്തുന്നവരെക്കുറിച്ച്, പലരിലൂടെയും അറിഞ്ഞ പല സത്യങ്ങളും ഇതൊരു *Network Crime* ആണെന്നും ഇത് മുഴുവൻ *Chain* ആയി നടക്കുന്നതാണെന്നും എന്നെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. രാവിലെ മുതൽ രാത്രിവരെ തെരുവിൽ കാണുന്ന ഇവരെ പരലേയും നാം പിന്നീടു കാണാത്തതും, ഒരു രൂപ വെച്ച് / ൨ പേർ നൽകിയാൽപോലും / ൨ രൂപ ലഭിക്കുന്ന ഒരു കുട്ടിയുടെ പഴയ കീറിയ ഉടുപ്പും എന്നെ ചില സത്യങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചു. ഈ കുട്ടികളെ പലരെയും തട്ടിക്കൊണ്ട് പോകുന്നതാണെന്ന തിരിച്ചറിവ് എന്നെ വേദനിപ്പിച്ചു.

ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു, ഇനി എനിക്ക് മുന്നിൽ വരുന്നവർക്ക് ഞാൻ പണമായി ഒന്നും നൽകില്ല. ഭക്ഷണമായോ, ഉടുപ്പായോ നൽകും. അതാണ് വേണ്ടത്. നാം തിരിച്ചറിയണം. ഗോവിന്ദച്ചാമിക്കുവേണ്ടി വന്ന കൊടികുത്തിയ വക്കീൽ നമ്മൾ നൽകിയ പണത്തിന്മേൽ നിന്നാണ്. മാറ്റം നമ്മിൽ നിന്നു തുടങ്ങട്ടെ. ഒരു രൂപയുടെ മറ നമുക്ക് വേണ്ട.

അശ്വിൻ ജോസഫ് തോമസ്
S6 ME

പുതിയൊരു യാത്ര

ജീനു മേരി ജോർജ്
S2 CSE

"സാർ പത്ത് മണിക്ക് ക്യാമ്പിൽ എത്തണം. സമയം ആവാറായി ദുരിതാശ്വാസഫണ്ട് സാറിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ കൈമാറണമെന്നല്ലേ ഇനിയും വൈകിയാൽ പറഞ്ഞ സമയത്ത് എത്താൻ സാധിക്കില്ല.

അയ്യർ പറഞ്ഞപ്പോഴാണ് സമയം വൈകിയ വിവരം പ്രസാദ് ഓർത്തത്. അയാൾ വാഷ്റൂമിൽ പോയി മുഖം ഒന്നു കഴുകി. പെട്ടെന്ന് മുന്നിലെ കണ്ണാടിയിലേക്ക് കണ്ണൊന്ന് പാളി. ഒരു നിമിഷം എന്തെന്നറിയാതെ അവിടെ തന്നെ നിന്നുപോയി. പ്രസാദിന് തന്റെ കണ്ണുകൾ കണ്ടപ്പോൾ അത് മുത്തിന്റെ കണ്ണുകളായി തോന്നി.

മുത്ത്, അവൻ എവിടെ എനിക്കവനെകാണണം. അയാൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

"അയ്യർ വരൂ നമുക്ക് പോകാം." അവർ കാറിൽ കയറി.

"പ്രസാദ് സാർ ഞാൻ പറയുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നും തോന്നരുത്.

സാറിന് എന്തു പറ്റി? ഒരു ഉന്മേഷക്കുറവ്! മനസ്സിന് എന്തെങ്കിലം വിഷമം ഉണ്ടെങ്കിൽ പറയൂ സാർ! പ്രസാദ് ഒന്നും പറയാതെ സീറ്റിലേക്ക് ചാഞ്ഞു.

2004 ഡിസംബർ 27, രാക്ഷസതിര അലമുറയിട്ട ഒരു രാത്രിയായിരുന്നു ഇന്നലെ കഴിഞ്ഞത്. തീരദേശമാകെ വേണ്ടപ്പെട്ടവരെ കുറിച്ചോർത്ത് കണ്ണീരിലാഴ്ന്ന ദിവസം.

ഇന്നലെ പ്രധാനപത്രങ്ങളിലെല്ലാം മുഖ്യ വാർത്ത ഇതു തന്നെയാണ്. ആകെ മരണം 11,000 ൽ പരം. ഇന്ത്യയിൽ 3500. കേരളത്തിൽ കൊല്ലത്തുമാത്രം 100-നപ്പുറം. ഭൂകമ്പത്തിന്റെ പ്രകമ്പനങ്ങൾ ഉയർത്തിയ തിരകൾ വിജയകരമായി ഇറങ്ങി വന്നത് കൊല്ലം ജില്ലയെ കണ്ണീരിലാഴ്ത്തി.

സൂര്യകിരണം കണ്ണിൽ തട്ടിയപ്പോഴാണ് വിനു കണ്ണു തുറന്നത്. നോക്കിയപ്പോൾ തൻ ഒരു പൊട്ടിയ പായ് കപ്പലിലാണ്. അവിടെനിന്ന് ഇറങ്ങിയ വിനു കാണുന്നത് കടൽ തിരയിലൂടെ ഒഴുകുന്ന മരങ്ങളെയും, കുടിലുകളെയും, കടകളെയും വണ്ടികളുമെല്ലാമാണ്. മറ്റൊന്നും തനിക്കവിടെ കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. തീരപ്രദേശമാകെ ഇല്ലാതായപോലെ അവനു തോന്നി. പെട്ടന്നുതന്നെ വിനു അവന്റെ കുടിൽ ലക്ഷ്യമാക്കി പാഞ്ഞു. ദൂരെ നിന്നു തന്നെ അവിടെ ഒന്നും അവശേഷിക്കുന്നില്ല എന്ന് അവനു മനസ്സിലായി. തൊട്ടടുത്ത തന്റെ കൂട്ടുകാരന്റെ വീടുമെല്ലാം അപ്രത്യക്ഷമായിരിക്കുന്നു. വിനു ആകെ പരിഭ്രാന്തനായി.

തന്റെ അമ്മയും അനിയത്തിയും എവിടെ? ഇന്നലെ വൈകിട്ട് കൂട്ടുകാരുമൊത്ത് കടപ്പുറത്ത് പോയ തന്റെ അച്ഛൻ എവിടെ? അവരെല്ലാം എവിടെപ്പോയി. വിനുവിന് ഒന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവന്റെ ഉള്ളിൽ കുറേ ചോദ്യങ്ങൾ ഉദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

വിനു നന്നേ ക്ഷീണിതനായിരുന്നു. നടക്കുമ്പോൾ കാലുകൾ ഇടറുന്നതുപോലെ തോന്നി. നെഞ്ച് നോവുന്നതുപോലെ. ആ കണ്ണുകൾ തിരയിൽ തന്റെ കുടുംബത്തെ തിരയുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

എങ്ങോട്ടെന്നില്ലാതെ അവൻ ഓടിപ്പോകുന്ന വഴിയിൽ പല മുഖങ്ങളും കണ്ടു. എവിടെയും നിലവിളികൾ മാത്രം. അവിടെയെങ്ങും തൻരെ കുടുംബത്തെ കണ്ടെത്താൻ അവന് സാധിച്ചില്ല.

പൊട്ടികരയണമെന്ന് തോന്നി. കഴിഞ്ഞില്ല. അമ്മ

വന്നാലൊ! വിനുവിനറിയാം താൻ കരയുന്നത് കണ്ടാൽ അമ്മയ്ക്ക് സഹിക്കില്ല.

സായാഹ്നമായി. വിനു കടലിനെനോക്കി ഇരുപ്പാണ്. കത്തിയെരിയുന്ന സൂര്യൻ അവനുനേരെ കണ്ണുചിമ്മുന്നതായി തോന്നി. കാർമേഘം പോലും അവനെനോക്കാതെ തല കുനിക്കുന്നതായി. ഏറെനേരം അവനവിടെ തനിച്ചിരുന്നു.

നിലാവിന്റെ അരണ്ട വെളിച്ചത്തിൽ ഏതോ ഒരു രൂപം അവനു നേരെ വരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതൊരു പോലീസുകാരനാണ്.

"മോന്റെ പേരന്താ?"

"വിനു"

"വിനു ഭക്ഷണം കഴിച്ചോ?"

"ഇല്ല!"

"മോന് എത്ര വയസ്സായി?"

"12"....

അയാൾ അവനെകൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.

വിനുവിനെഒരു ക്യാമ്പിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോയത്. അവനു കഴിക്കാൻ ഭക്ഷണം കൊടുത്തു. ഇതൊന്നും അവൻ കഴിച്ചിരുന്നില്ല. തന്നെപോലെ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെട്ട പലരെയും അവനാ ക്യാമ്പിൽ കണ്ടു.

അവിടെ നിൽക്കാൻ അവന് സാധിച്ചില്ല. മനസ്സിന്റെ അകത്തളത്തിൽ എന്തോ ഞെങ്ങിയെരിയുന്നു. ഇനി എങ്ങോട്ട്. അവനറിയില്ല. വിജനതയിലേക്ക് നടന്നുനീങ്ങാൻ അവനു തോന്നി.

അവനാരോടും പരിഭവമില്ല, വിദ്വേഷമില്ല. എല്ലാം വിധിയാണ്. പക്ഷെ എല്ലാം വിധിയിൽ ഏൽപ്പിക്കാൻ അവനൊരുക്കമല്ല. അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം! അതെ. അതെനിക്ക് നിറവേറ്റണം. വിനു എന്തോ മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കുകയായിരുന്നു...

"പ്രസാദ് സാർ, ക്യാമ്പ് എത്തി. ഒന്നു മയങ്ങിപ്പോയ പ്രസാദിനെ അയ്യർ വിളിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ചു.

കാര്യപരിപാടികൾ പെട്ടന്നുതന്നെ തുടങ്ങി. എല്ലാം വളരെ ലളിതമായിരുന്നു. സംഭാവനകൾ നൽകിയ നല്ലവരായ ആളുകളോടും, ഈ പരിപാടി നടപ്പിലാക്കാൻ സന്നദ്ധരായ ട്രസ്റ്റ് ക്ലബിനോടും നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിയശേഷം ദുരിതാശ്വാസഫണ്ട് കൈമാറുന്നതിനായി വിശിഷ്ട അതിഥിയായ ജില്ലാ കളക്ടർ ശ്രീ. വിനുപ്രസാദ് ടി.കെ.എ. സ്റ്റേജിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചു. ശേഷം പരിപാടി സമാപിച്ചു.

സ്റ്റേജിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിയ വിനു പ്രസാദ് 13 വർഷം മുൻപ് താൻ തുടക്കം കുറിച്ചിട്ട യാത്രയെ സ്മരിച്ചു. പിന്നിട്ട വഴികൾ, നേരിട്ട പാതകൾ, ജോലി ചെയ്ത കടകൾ, പണിയെടുത്ത ഹോട്ടലുകൾ. പഠിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ സാധിച്ചില്ല. പിന്നീടെപ്പോഴെ അമ്മയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമെന്നവണ്ണം അതും സാധിച്ചു. മുൻപ് പണി ചെയ്തിരുന്ന ഹോട്ടലിലെ മുതലാളിയുടെ മകനന് കണക്ക് ട്യൂഷൻ എടുക്കാൻ വന്ന ആളാണ് കുറുപ്പ് മാഷ്. എനിക്ക് പഠിക്കാൻ ഇഷ്ടമാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ, താൻ പഠിച്ചിരുന്ന സ്കൂളിലേക്ക് അതിനായ് അവസരമൊരുക്കിയ മാഷിനെവിനു നന്ദിയോടെ ഓർത്തു. മാഷിന് പ്രായമേറെയായി. എങ്കിലും തിരക്കിട്ടയാത്രകൾക്കിടയിൽ സ്കൈപ്പ് ചാറ്റുകളിൽ വരാറുണ്ട്. സ്കൂളിൽ എല്ലാ ദിവസവും പോകാൻ സാധിക്കാറില്ല. ക്ലാസുകൾ ഉള്ളപ്പോൾപോലും രാത്രിയിൽ ജോലിക്കു പോകുമായിരുന്നു. പ്രീഡിഗ്രിക്ക് ഉന്നതവിജയം കിട്ടിയതിനുശേഷം കോളേജിൽ ചേരാൻ ആഗ്രഹിച്ചു. അതും സാധിച്ചു. പിന്നീട് ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടായതെല്ലാം ഒരു സ്വപ്നത്തിന്റെ പൂർത്തീകരണമായിരുന്നു.

സാർ, ക്യാമ്പിലുള്ള ആളുകളെ ഇന്നുതന്നെ ഫമഅമ്മത്സയിലേക്ക് മാറ്റുക എന്നാണ് അറിഞ്ഞത്. അത് കഴിഞ്ഞല്ലെ ഇറങ്ങുന്നുള്ളു. അയ്യർ ചോദിച്ചു. "എനിക്കൊരാളെ കാണാനുണ്ട്.

അയ്യരും വിനുവും ക്യാമ്പിനടുത്തേക്ക് നീങ്ങി. സ്റ്റേജിന് എതിർവശമാണ് ക്യാമ്പ്. വിനുവിന് അകത്തേക്ക് കയറേണ്ടി വന്നില്ല. താൻ നോക്കി വന്ന ആൾ മുന്നിൽ തന്നെയുണ്ട്. മുത്തേ വിനു വിളിച്ചു. മുത്ത് തലയൊന്നുയർത്തി വിനുവിനെനോക്കി. മലവെള്ള പാച്ചലിൽ വീടും കുടുംബവും നഷ്ടപ്പെട്ട് ഇപ്പോൾ അനാഥനായി മാറിയ 12 വയസ്സുകാരനാണ് മുത്ത്. മുത്തിനെകാണുമ്പോഴെല്ലാം വിനുവിന് തന്നെതന്നെയാണ് കാണാൻ കഴിഞ്ഞത്. മുത്ത് എപ്പോഴും വിതുമ്പിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഉറ്റവരെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇനി ഈ നാടും തനിക്ക് നഷ്ടപ്പെടുന്നു എന്ന മുത്തിനറിയാം. വിനു അവനെനോക്കി നിന്നു.

മുത്തേ, എനിക്കൊരനിയനെവേണം. നീ വരുന്നോ എന്റെ കൂടെ. അവനെതനിച്ചാക്കാൻ വിനുവിന് തോന്നിയില്ല. വീണ്ടും ചോദിച്ചെങ്കിലും മുത്ത് ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല. അവൻ കണ്ണുകൾ തുറക്കാതെ അവിടെ ഇരുന്നു. വിനു നിരാശയോടെ തിരിച്ചു നടന്നു.

"ഞാനും കടെ പോന്നോട്ടെ!" ഞാൻ എന്റെ അമ്മയോട് അനുവാദം ചോദിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നോടിപ്പോൾ ഇതെന്റെ ചേട്ടനാണെന്നാണ് അമ്മ പറയുന്നത്.

ഒന്നും പറയാനാവാതെ വിനു ഓടി വന്ന് മുത്തിനെവാരിപുണർന്നു. നിറമിഴികളോടെ അവനെനോക്കി. അയ്യർ കാർ വിളിച്ച് വിനു തന്റെ അനിയനെയും കൂട്ടി കാറിനുള്ളിലേക്ക് കയറി. വീണ്ടും പുതിയൊരു യാത്രക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചുകൊണ്ട് അവർ നീങ്ങി. ഇത്തവണ വിനു തനിച്ചല്ല. വിനുവിന് കൂട്ടായ് മുത്ത് ഉണ്ട്.

മറക്കുന്ന വിദ്യ

Jerin George
S6 EEE

"എന്റെ അച്ഛൻ ഡോക്ടർ ആണ്" – "എന്റെ അച്ഛൻ എഞ്ചിനീയർ ആണ്". ഒന്നും പറയാതെ പതുങ്ങി നിന്ന കുട്ടിയെ ചൂണ്ടിക്കൊണ്ടു ടീച്ചർ ചോദിച്ചു. എന്താ കുട്ടി ഒന്നും പറയാത്തത്? മടിച്ചുകൊണ്ട് കുട്ടി പറഞ്ഞു "അച്ഛൻ കൃഷിക്കാരനാണ്."

മടിച്ചു മടിച്ചു ആ കുട്ടി പറഞ്ഞത് തനിക്കും എല്ലാവർക്കും അന്നം തരുന്ന ഒരാളുടെ പേരാണ് എന്നത് ടീച്ചറെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി. ഈ ചിന്താഗതി ഒരു കുട്ടിയുടേയോ ഒരു കൂട്ടം ആളുകളുടെയോ അല്ല. നമ്മുടെ സമൂഹം കല്പിച്ചു തന്നിരിക്കുന്ന ഒരു സ്ഥാനമാണ് കർഷകൻ. അവർ പിന്നിലാണ് സമൂഹത്തിലും ആളുകളുടെ മനസ്സിലും. അവന്റെ ഈ സ്ഥാനം ചെറുതല്ലാതെ ഇന്നു നമ്മെ അലട്ടുന്നുണ്ട്.

ഈ ചിന്ത പുതുതലമുറയെ കൃഷിയിൽ നിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കുന്നു. ചുരുക്കം ചിലർ ഒഴിച്ചു പുതുതലമുറ കൃഷിയിൽ നിന്നും പിന്തിരിയുന്നു. ഈ അവസ്ഥ നമ്മുടെ നിലനിൽപിനെതന്നെ സാരമായി ബാധിക്കുന്നു. കൃഷിക്കാരനാണ് ഞാൻ എന്നു പറയാൻ മാത്രം മടിക്കുന്ന ഒരു സമൂഹത്തെ രൂപപ്പെടുത്തിയതിന്റെ അപകടം.

കൃഷിയുടെ ഈ അവഗണനനാളെ, ഇന്നു നാം തമിഴ്നാട്ടിൽ നിന്നും അരി വരുന്നതു കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇന്ത്യ മറ്റൊരു രാജ്യത്തിനെആശ്രയിക്കുന്നതിൽ കൊണ്ടുചെന്ന് എത്തിക്കും. വൈറ്റ് കോളർ ജോബ്സ്-നു മാത്രം അംഗീകാരം കൊടുക്കുന്ന സമൂഹം നമ്മെ ഈ അവസ്ഥയിൽകൊണ്ടുപോവും. ഇണരേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചു.

മറക്കുന്നതിനുമുമ്പ് തിരിച്ചു പിടിക്കാം ഈ വിദ്യയെ.

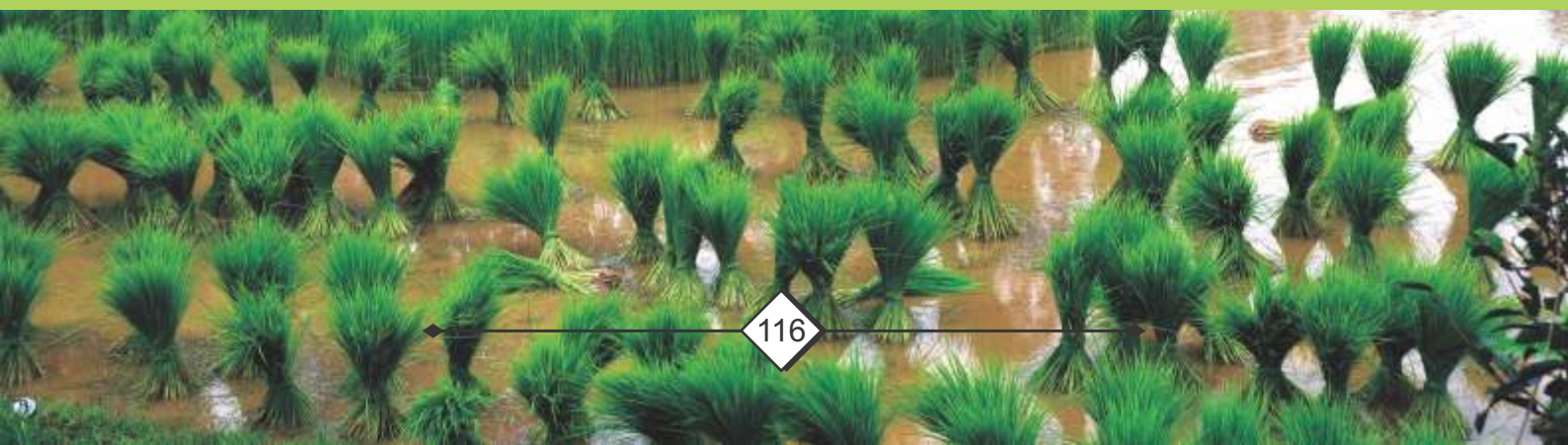

MAGNUM 2018

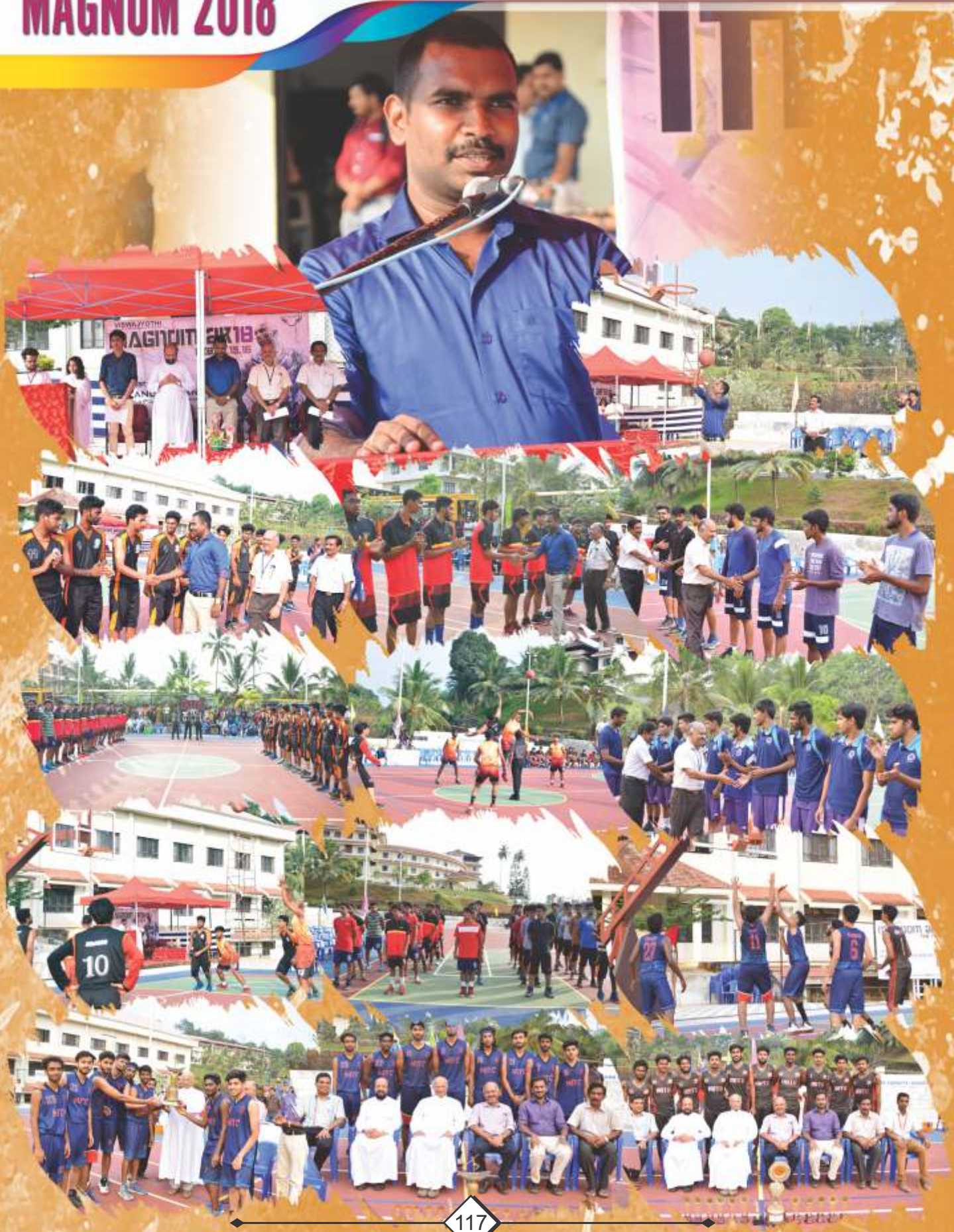

13 ദീപങ്ങൾ തെളിക്കുന്ന വിശ്വജ്യോതി

ഈ വർഷത്തെ എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ് നിലവിൽ വന്നപ്പോൾ മുതൽ ഞങ്ങളുടെ ഏറ്റവും മുൻഗണനയിൽ ഉള്ള ഒരു പേജായിരുന്നു നമ്മുടെ സ്വന്തം ചേച്ചിമാരെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു 'Article' കോളേജിലെ ചേച്ചിമാരെ ഒരുമിച്ച് ഇരുത്തി ഒരു സംഭാഷണം. കടന്നുപോയ വർഷങ്ങളെപ്പറ്റി നമുക്ക് പറഞ്ഞു തരാൻ ഇവരിലും അധികമായി ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. ഈ കോളേജിലെ ഞങ്ങളുടെ മറക്കാൻ ആവാത്ത നിമിഷങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് ആ വെള്ളിയാഴ്ച. ഞങ്ങളുടെ ചില സംഭാഷണങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

1. വിശ്വജ്യോതി ഉണരുന്നതും ഉറങ്ങുന്നതും നിങ്ങളിലൂടെയാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രത്തോളം 'in poolent'?

ഞങ്ങളുടെ ജീവിതം തന്നെയാണ് വിശ്വജ്യോതി. ഒരു ഉപജീവനമാർഗ്ഗത്തെക്കാൾ ഉപരി ഞങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലെ ഒരു മാറ്റി നിർത്താനാവാത്ത ഏടകം തന്നെയാണ് വിശ്വജ്യോതി.

2. വിശ്വജ്യോതിക്ക് നിങ്ങൾ 'in poolent' ആണ് എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് തോന്നിയിട്ടുണ്ടോ?

മാനേജർ അച്ചൻ പലപ്പോളായി ഞങ്ങളോട് പറയാറുണ്ട്. നിങ്ങൾ ആണ് ഇവിടുത്തെ ഏറ്റവും വലിയ ഏടകം എന്നു പറയാറുണ്ട്. ഓണം, ക്രിസ്തുമസ്സ് ആഘോഷങ്ങളുടെ ഭാഗമായി ഞങ്ങളെ വിളിക്കുമ്പോൾ ഈ കാര്യം ഞങ്ങളോട് പറയുകയും ഞങ്ങളെ പലപ്പോഴായി അഭിനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യാറുണ്ട്. തീർച്ചയായും വിശ്വജ്യോതിയിൽ ഞങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്ഥാനം എല്ലാവരും നൽകാറുണ്ട്.

3. പലപ്പോഴും ടീച്ചറുമായി കുട്ടികൾക്ക് ഉണ്ടാവുന്ന ബന്ധങ്ങളെക്കാൾ ചേച്ചിമാരുമായി നല്ല ബന്ധങ്ങൾ കാണുന്നു. പൂർവ്വ വിദ്യാർത്ഥികൾ വരുമ്പോഴും ചേച്ചിമാരെ കാണാനും സംസാരിക്കാനും ഉത്സാഹം കാണിക്കുന്നു. ഇതിനു പിന്നിലെ രഹസ്യം എന്താണ്!

ഞങ്ങൾ അവരെ മക്കളെപ്പോലെയാണ് സ്നേഹിക്കുന്നത്, അതുകൊണ്ടു

തന്നെ ആ ബന്ധം നിലനിൽക്കുന്നു. അഡ്മിഷൻ സമയത്ത് വരുന്ന കുട്ടികളെ കൊണ്ടുവന്ന് ഇരുത്തുന്നത് ഞങ്ങൾ ആണ്. ആ ഒരു ബന്ധം പോകുന്നതു വരെ അവർ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുന്നു. അവരുടെ അമ്മയെപ്പോലെ ഞങ്ങളെ കാണുന്നു. അത് ഞങ്ങൾക്ക് എന്തു അഭിമാനമുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്.

ചോദ്യത്തിനുത്തരം എന്നതിലും ചില അനുഭവങ്ങളാണ് ഇനി പറഞ്ഞുവെയ്ക്കുക.

ജോസ് കുളപ്പുര ചേട്ടൻ നാലു വർഷം മുന്നേ ഇവിടുന്ന് പാസ് ഔട്ട് ആയ ഈ ചേട്ടന്റെ ഓർമ്മകൾ ചേച്ചിമാർ ഇന്നും സൂക്ഷിച്ചു വയ്ക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ കാനഡയിലുള്ള ചേട്ടൻ തന്റെ ആദ്യത്തെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നും തൊടുപുഴ പുളിമൂട്ടിൽ കൊണ്ടുപോയി ഇവർക്ക് സാരി മേടിച്ചു കൊടുത്തു. ആ അനുഭവം അവർ ഓർക്കുന്നു. ആദ്യം ശമ്പളത്തിൽ നിന്ന് മേടിച്ചു നൽകിയ സാരി ഇവരുടെ ഓർമ്മയിൽ മുൻപാതയിൽ നിൽക്കുന്നു.

2001-ൽ ചെയർമാൻ ആയ ജോസ് ചേട്ടനെ എല്ലാവരും ഓർക്കുന്നു. ചേട്ടന്റെ സ്നേഹം ഇവർ ഇന്നു ഓർത്തിരിക്കുന്നു. യൂണിയൻ എല്ലാവർക്കും എല്ലാ ആഘോഷങ്ങൾക്കും ചേച്ചിമാർക്കു കൊടുക്കുന്ന സമ്മാനങ്ങൾ ഒരു അധികാരമായി ഇവർ കാണുന്നു. അവരുടെ മനസ്സിൽ ഇത്ര കണ്ട് സന്തോഷം നൽകാൻ ഇതിനാവുന്നു എന്നത് ഞങ്ങളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തി.

സാമ്പത്തിക സഹായം കോളേജിൽ നിന്ന് ലോൺ മറ്റുമായി നൽകി സഹായിക്കുന്നത് ഇവരെ ഒരുപാട് സഹായിക്കുന്നു. അത് എടുത്തു പറയാനും അവർ മറന്നില്ല. മെക്കാനിക്കൽ ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റും ജീസസ്സ് യൂത്ത് മൂവ്മെന്റും പ്രത്യേകമായി രോഗ അവസ്ഥയിൽ സഹായിച്ചതും ഓർത്തെടുക്കാൻ ഇവർ മറന്നില്ല.

പലപ്പോഴും തിരക്കിട്ട കോളേജ് ജീവിതത്തിൽ നടന്നുപോകുമ്പോൾ പുഞ്ചിരിയുമായി നിന്ന് ചേച്ചിമാർ ഞങ്ങൾക്കു തന്ന ഉന്മേഷം വളരെ വലുതായിരുന്നു. ഈ സംഭാഷണം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, ഈ കോളേജ് ജീവിതത്തിൽ നമ്മൾ ഏറ്റവും കൂടുതൽ സംസാരിക്കേണ്ടതും, നമ്മൾ പുഞ്ചിരിക്കേണ്ടതും ഈ 13 പേരോടാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നി.

THE WIND OF EMOTIONS

SNEHA JOYSON

The sky was cloudy and a light wind carrying all those heavy emotions made the atmosphere cooler. Avoiding the drizzling drops I walked down the street. Scrolling through the messages, I found my phone memory nearly full. It was a friendship day, I was in no mood of replying to any of the received messages. I never believed in such pretentious formalities. Maybe I was kind of lazy chap at least in these kinds of things! And it didn't take much time for my brain memory to scroll back! My thoughts reached there again and even after five long years I found myself terribly missing him. All this while I kept on scrolling, hoping to get a text of his! But as always disappointment was my companion.

Let me be clear 'he was not my love'! He never would be, because I believe in true friendship more than true love. It has always worked wonders. Though deleted from the contact list, unable to erase from the heart! Though pretending to have forgotten, unable to spend even a minute of not thinking about him, I felt the crap! Yeah, Sam was my best friend and at a point in my life, he used to be my everything. He held me when I began to fall, he made me smile when I felt terrible, gave his shoulders when I felt like crying my heart out and made sure I was happy even in his worst time. Again 'he was not my love'!

Life played it too terrible that everything turned upside down. After school days we hardly met, and all I knew was that I missed him to hell! It wasn't love for sure because with him holding my hand, I've always wanted to shout to the world that "even a boy and girl can remain best friends". I guess my voice was too freaking worse that even the universe didn't want me to shout, LOL! And one day he suddenly disappeared from my life, taking away all my happiness, turning me into an introvert. Being torn completely, I lost belief in friendship. Done with loosing, I preferred loneliness and confined myself to a small world that included only my pen and dairy other than me. It was a Himalayan effort for my college mates to change me. They accepted the challenge and they did it. They became my family.Still, a part of my heart longs for its owner!

With thousands of such thoughts running through my head, I didn't notice the person opposite. It was only after we bumped into each other that I was out of my thoughts.

"I am sorry," I said trying to help him pick up his things.

All of a sudden, my eyes were stuck on a ring he wore. The person began to walk back and I couldn't see his face. That ring resembled the one I've gifted Sam and I too had one that he made me wear. I ran behind, held the person by the collar, made him turn and looked at him.

Before even giving a chance for my tongue his tears made me mum! He was already crying and I too couldn't control for long. At that point, it was not an explanation that I longed for, it was just a hug as before. His teary eyes, bald head, scars and skinny body told a thousand story. Once again, his shoulders became a place for me to hide my tears. A slight change this time, he too was crying, which never happened before.

"I missed you" I said

To my surprise, he said "I didn't" and opened his wallet. I saw one of the funniest pics of mine.

"you were and will be always closest to my heart," he said holding me tight

"you didn't even care informing, did you???? Bastard!" I said fuming.

"you were always with me wherever I went, and at least when I die I wanted to go free. I knew it would never be possible with you holding my hand, coz you are gonna make a deal with the god of deaths for a seat with me and that too balcony!!!! Am I right 'Aadi'? " saying, he cuddled me. Believe me, it was the thing that I missed the most in these 5 years.

"you are close!!!" I said giggling.

With his hand on mine, I felt the wind of emotions lighter.

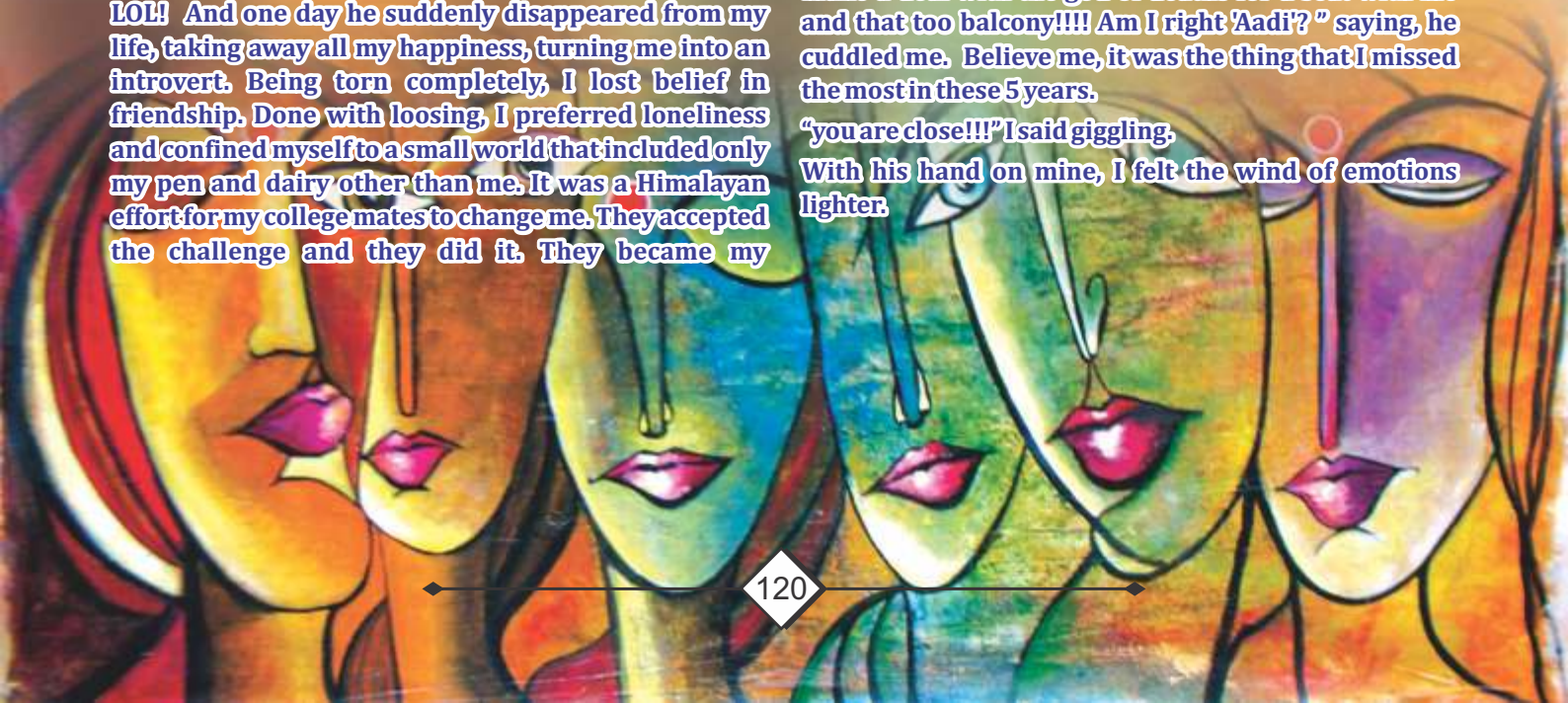

മടക്കം

Rani J Mary kurian
S4 CE

ഇവിടെയിന്നീ മൺകൂനക്കുള്ളിൽ
ഞാനിതാ പിടയുന്നു...
ആരുമില്ലാതെ കുഞ്ഞുപുഴുക്കൾക്കൊപ്പം
ഞാനീ പുതുജീവിതം തുടങ്ങുന്നു
അപരിചിതമീ ലോകമെങ്കിലും
പരിചിതമാക്കാൻ ഞാൻ ശ്രമിക്കട്ടെ
എന്റെയീ മൺകൂനക്കു മുകളിൽ
നിങ്ങളിതാ തിരക്കിട്ടോടുന്നു
ഒരിക്കൽ ഞാനുമോടിയ ഓട്ടം
നിങ്ങളിതാ ആവർത്തിക്കുന്നു
ഇവിടിന്നിതാ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കായി
കാത്തിരിക്കുന്നു
ഒരിക്കൽ നിങ്ങൾ വരും
എനിക്കു കൂട്ടിനായി
വരില്ല എന്നു പറയാൻ നിങ്ങൾക്കാവില്ല
ഓർക്കുക! മടങ്ങണം നിങ്ങളീ മണ്ണിലേക്ക്
അലിഞ്ഞേണം ഈ പൂഴിയിലേക്ക്.....

COLLEGE DAY 2018

Not a soldier

Vani Vavachan
S4 ECE

He was a soldier
Who fought for the country.
But he was a drunkard too
So, his wife and kids didn't stay with him.
He was a soldier
Who protected peoples life
But he was a psycopath too
So his sister didn't sage with him.
He was a soldier
Who guarded nation's wealth
But he was a deptomaniac too,
So his parents didn't feel proud of him.
He was a soldier
Who had a reputed post
But he was not loyal
So his country didn't needed him.
He was a soldier
But the time he took to be one,
Left him alone at sixty-six.

കുറ്റബോധം

വിടപറയാൻ നീ എന്തിനു മടിക്കണം
പോകുവാൻ നിനക്കെൻ അനുവാദം വേണമോ
ആരും അറിയാതെ ഞാൻ പോലും അറിയാതെ
എനിക്ക് തുണയാകാൻ നീ വന്നു.
പക്ഷേ ഇന്നിതാ കുറ്റബോധത്തിൻ
ഈ മുറ്റത്തു ഞാൻ നിൽക്കുന്നു
ഭൂതകാലമേ നിന്നെ വെറുത്തുകൊണ്ട്...
ഒരിക്കൽ ഞാൻ നിന്നെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു
പിരിയാതിരിക്കാനേറെ ആശിച്ചിരുന്നു
പക്ഷേ...ഇന്നിതാ കാലം തെളിയിച്ചു
നിയെനിക്കെന്നും അന്യയെന്ന്
അകലുക നിയെന്നിൽനിന്ന്
മറക്കുക നിയെന്നെ എന്നേക്കുമായി
മടങ്ങുക തിരിച്ചുവരവില്ലാത്ത
അന്ധകാരത്തിലേക്ക്

Rani J Mary Kurian
S4 CE

ലഭിക്കാത്ത നീതി

തേടുന്നു ഞാനാ കോണിലും
ഉരുകുന്ന നെഞ്ചുമായി തേടുന്നു
മറനീക്കി വരുമോ എന്നിലേ
ഈ ഉരുകും സത്യനാളങ്ങൾ
അന്ധമാം കണ്ണുകൾ കണ്ടില്ല
വിധിതൻ താളുകൾ തന്നില്ല
ബധിരമാം ചെവികളും കേട്ടില്ല
തെളിവുകൾ ഒന്നും ചേർന്നില്ല
തെരുവിൽ മറവില്ലാതെ ഇരുന്നു
നാൽകാലികൾക്കൊത്ത് ഭീതിയോടെ കിടന്നു
ഉച്ചവെയിലിൽ നാളം അറിഞ്ഞു
മഴയുടെ ശൗര്യം ഒന്നായി പേറി
പടികൾ തൻ ഉയരം അളന്നു
എല്ലാ കോണിലും തപ്പിത്തടഞ്ഞു
കാലുകൾ മാറി കാലുകൾ പിടിച്ചു
ഞാൻ എന്നും പുറത്തായി നിന്നു
അണയില്ല എന്നിലേ തീനാളം
മറയില്ല എന്നുടെ ശൗര്യം
അന്ധമാം കണ്ണുകൾ കാണും വരെ
ബധിരമാം ചെവികൾ കേൾക്കും വരെ
തുടരും എന്നുടെ പോരാട്ടം
നിലയ്ക്കില്ല എന്റെ ശബ്ദം
ഞാൻ അലയടിക്കും തിരമാലയാവും
മരണംവരെ ഞാൻ പോരാടും

ലാനിയ സാജു
S4 EEE

സമർപ്പണം: നീതി തേടുന്ന ഒരോ വ്യക്തിക്കായും

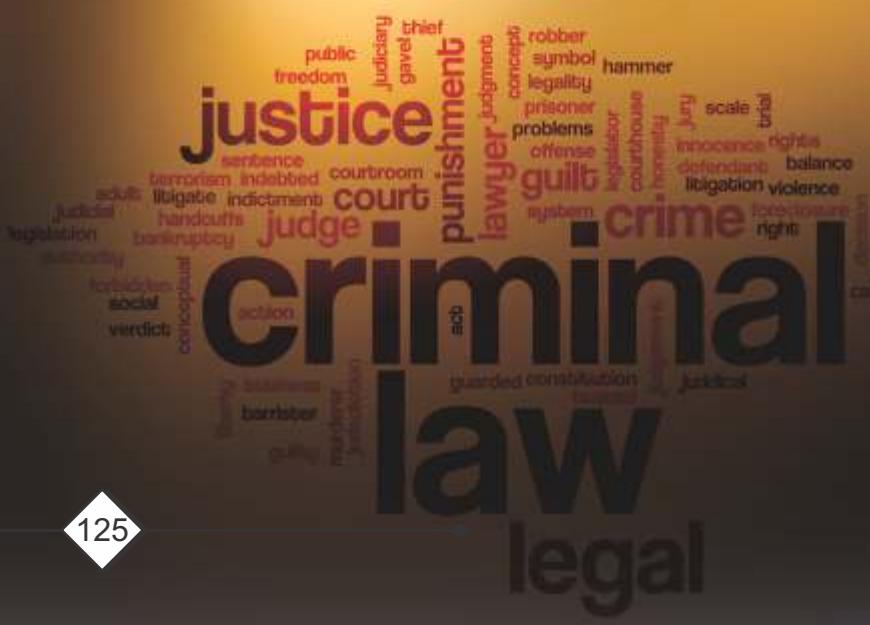

Merit & Farewell

Best Outgoing Award

Topper IT

Topper EEE

Topper ME

Topper ECE

Topper CSE

Topper CE

Murali Krishna Award

University Topper 2016 (EC)

Merit & Farewell

Best Project CE

Best Project CSE

Best Project IT

Best Project ECE

Best Project EEE

Best Project ME

കാഴ്ചയും കാഴ്ചപ്പാടുകളും

കാണുന്ന ഒന്നിന്റെ പ്രതികരണം എന്നിൽ ഉണ്ടാവുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്നിൽ അത് പക്വമായ നടപടി സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല എന്നു പറയും. മുന്നിൽ കാണുന്ന തീ എന്നെ ഓടാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നില്ല എങ്കിൽ ഈ പക്വമായ നടപടി ഞാൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നില്ല എന്നു ധരിക്കാം. അഥവാ എന്നിൽ തെല്ലും ബോധമില്ല എന്ന് കണക്കാക്കാം.

ഇതിന്റെ ചുറ്റുപാടിൽ നാം കാണുന്നത് പലതും നമുക്ക് കാണാൻ പറ്റുന്നില്ല. പക്വമായ നടപടികൾ സൃഷ്ടിക്കാനും ആവുന്നില്ല. അപ്പോൾ പറഞ്ഞു വന്ന ബോധമില്ലായ്മ നമ്മെയും ബാധിച്ചു എന്ന് കണക്കാക്കാം. മുന്നിൽ നടക്കുന്ന അപകടം എന്നെ ഓടി അടുത്ത് ചെന്ന് രക്ഷാപ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെടാൻ പറയേണ്ടപ്പോൾ, ഞാൻ ഫോൺ എടുത്ത് ക്യാമറ നീട്ടുകയാണെങ്കിൽ എന്നിലെ ബോധം നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നതാണ് വ്യക്തമാകുന്നത്.

ഈ വരുന്ന തലമുറയുടെ കാഴ്ചയും അതു നൽകേണ്ട കാഴ്ച്ചപ്പാടുകളും തമ്മിലുള്ള അന്തരമാണ് മേൽ പറഞ്ഞത്പോലെയുള്ള നിരവധി പ്രവണതകൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ അരങ്ങേറുന്നത്. കാണഉന്ന കാഴ്ചകൾക്ക് ഇണങ്ങുന്ന കാഴ്ചപ്പാടുകൾ കൊണ്ടുവരാൻ നമുക്ക് കഴിയുന്നില്ല.

സ്വാർത്ഥതയുടെ ഒരു അതീവ അപകടകരമായ മേഖലയായാണ് ഇത് എന്നിലേക്ക് ഒതുങ്ങുമ്പോൾ അപരന്റെ ദുഃഖം എനിക്ക് വെറുമൊരു കാഴ്ചയാവുന്നു അഥവാ എനിക്ക് വേണ്ടത് മാത്രം ചിത്രീകരിച്ച ഒരു കാഴ്ച്ചപ്പാട് എന്നെ ഭരിക്കുന്നു.
വരുന്ന തലമുറയുടെ ഈ കാഴ്ച്ചപ്പാടുകൾ മാറണമെങ്കിൽ കണ്ണുകൾ തുറക്കുക, ചുറ്റുമുള്ളവ കാണുക. 150 വർഷത്തിനിടയിൽ വന്ന ബ്ലൂമൂൺ കാണാൻ ഫോട്ടോ എടുത്തവരും ചന്ദ്രനെ ചിലപ്പോൾ വർഷങ്ങൾ കൂടിയായിരിക്കും നോക്കിയിട്ടുണ്ടാവുക. നോക്കുക, കാണുക, കാഴ്ചപ്പാടുകൾ ആക്കുക, സ്വാർത്ഥത കുറക്കുക (പറയാൻ ഉള്ള യോഗ്യത കൊണ്ടല്ല മനസ്സിന്റെ ഭാരം കൊണ്ടാണ്)

കെൽവിൻ മാത്യു
S6 EEE

ചങ്ങലക്കിടുന്ന ചലച്ചിത്രം

ഓടിക്കൂടുന്ന ഒരു സമൂഹം തനിക്കെതിരെ തിരിയും എന്നു കണ്ട ഒരു ഭരണാധികാരി പണ്ട് ജനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധതിരിക്കാൻ ഒരു തെരുവ് ചുട്ടെരിച്ചു. ഈ ചരിത്രം ഒരു പഴയ ഓർമ്മയാണ്. എങ്കിലും ഇന്ന് ഈ Formula ചെറുതല്ലാതെ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിൽ വർഷിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

ഈ Formula യുടെ കാട്ടാളത്വം നിറഞ്ഞ ഉപയോഗമാണ് ഇന്ന് സിനിമയ്ക്കു നേരെ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. Padmavat(i) എന്ന സിനിമ ആദ്യം കാണരുത് എന്നും പിന്നീട് കാണുക എന്നും പറഞ്ഞ ഒരു സേന നടത്തിയ നാടകം എന്താണ് എന്ന് നാം തിരിച്ചറിയണം. രാജ്യത്തെ യൂത്ത് മുഴുവൻ ആസ്വദിക്കുന്ന സിനിമ എന്ന കലയെ വാർത്തയിൽ നിർത്തി ഭരണകോട്ടങ്ങളെ (നോട്ടു നിരോധനം തൊട്ട് GST വരെ) മറച്ചു വെയ്ക്കുകയാണ് ഉദ്ദേശം. മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഈ ഗൂഢനീക്കം കാണുകയും അതിനെ മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു സമൂഹമാക്കുക. കാരണം ആദ്യം ബീഫ് മുൻനിർത്തി നടത്തിയ ഇതേ നീക്കം പാളിയപ്പോഴാണ് എങ്ങുനിന്നോ ഒരു സേനയെ കൊണ്ടുവന്ന് ചലച്ചിത്ര അനാശാസ്യം ചെയ്തത്. 13-ാം നൂറ്റാണ്ടിലെ വെറുമൊരു സാങ്കൽപ്പിക കഥാപാത്രത്തെ ഉദ്ദേശിച്ച് നടത്തിയ ഈ പീഢനം നാളെ എങ്ങോട്ട് നീങ്ങും. മൂക്കു ചെത്തും, കൈ വെട്ടും എന്ന് പറയുന്ന കാട്ടാളത്വം സേന എവിടുന്നു പഠിക്കുന്നു. ഏതു ഗ്രന്ഥം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഭരണം നിലനിർത്താൻ പാടുപെടുന്ന ഒരു നേതൃത്വത്തിന്റെ രോദനം ആണ് ഇവിടെ കാണുന്നത്.

Padmavat(i) യും S Durgaയും ഒക്കെ നേരിട്ട്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കലാപത്തിന്റെ ആഭ്യന്തര രൂപമാണ് കസബ എന്ന സിനിമയിലെ രാജൻ സക്കറിയ എന്ന കഥാപാത്രം നേരിട്ട് കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. സ്ത്രീത്വം എന്ന പേരിൽ ഒരു ബാനർ സംഘടന പേരിനും ജാഡക്കും വേണ്ടി നടത്തുന്ന അല്ലെങ്കിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്ന നാടകം ആണ് ഇത്. ഒന്നും ചെയ്യാതെ ഇരുന്ന സർക്കാർ ഭരണകോട്ടം മറച്ചു വെക്കാനായി ആദ്യം പറഞ്ഞ Formula ഉപയോഗിച്ചപ്പോൾ സിനിമയിൽ നടക്കുന്ന അനീതിക്കെതിരെ ഒന്നും ചെയ്തില്ലേ എന്ന ചോദ്യം മറച്ചുവെക്കാനായി ഈ സംഘടനയും പാടുപെടുന്നു. സ്ത്രീകൾ പൊതു നിരത്തിലും ക്യാമറക്കു പിന്നിലും അപമാനിക്കപ്പെടുമ്പോൾ കൈയും കെട്ടി നോക്കിയിരുന്നവർ രാജൻ സക്കറിയ പറഞ്ഞ ഡയലോഗിന്റെ മാഹാത്മ്യം പരിശോധിക്കുന്നത് വേശ്യ തന്റെ പരിശുദ്ധി നോക്കുന്നതിന് സമമാണ്. പറഞ്ഞ നടിക്കു നേരെ നടത്തിയ സൈബർ ആക്രമണത്തിൽ അവർക്ക് മനോവിഷമം ഉണ്ടായി എന്ന് രോദിക്കുന്നവർ ഇതു പറഞ്ഞ നടനുണ്ടാവുന്ന മാനസിക വിഷമം കൂടെ ചിന്തിക്കുക

അക്ഷയ്കുമാർ കെ.പി.
S6 ME

അനന്ദു കെ.ജെ.
S8 CE

തനിയെ

ഒരിടത്ത് ഒരു പക്ഷി ഉണ്ടായിരുന്നു. അതിന്റെ കൂട് വലിയ ഒരു ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ മുകളിൽ ആയിരുന്നു. ആ ഇലഞ്ഞിമരത്തിന് ആ പക്ഷിയെ വലിയ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ഇലഞ്ഞിമരം അതിന്റെ ഏറ്റവും ബലമുള്ള കൊമ്പിൽ പക്ഷിക്ക് കൂടുകൂട്ടാൻ സ്ഥലം കൊടുത്തു. അതിനു തിന്നാൻ നല്ല മധുരമുള്ള ഇലഞ്ഞിപ്പഴം കൊടുത്തു. ആ ഇലഞ്ഞിമരത്തിന് മധുമൂറും പാട്ടുകൾ പാടി കൊടുക്കും, രാത്രിൽ കൂടണയുമ്പോൾ ഇന്നു കണ്ട കാര്യങ്ങളും അനുഭവങ്ങളും എല്ലാം പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കും. അങ്ങനെഅവൾ പരസ്പരം നല്ല സ്നേഹത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയ്...

ഒരു ദിവസം അഴകുള്ള ഒരു വാനമ്പാടി ആ മരത്തിൽ വന്നിരുന്നു. അതിന്റെ മനോഹരമായ പാട്ടും ഭംഗിയും കണ്ടിട്ട് ഇലഞ്ഞി മരത്തിന് ആ വാനമ്പാടിയോട് വല്ലാത്ത ഒരു ഇഷ്ടം തോന്നി... അതു പതിയെ പതിയെ അനുരാഗമായ് തീർന്നു. അതോടൊപ്പം ഇലഞ്ഞിമരത്തിന് പഴയ പക്ഷിയോടുള്ള സ്നേഹം കുറയുകയും വെറുപ്പ് വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിവസങ്ങൾ കഴിയുന്തോറും ഇലഞ്ഞിമരം പക്ഷിയെ ശകാരിക്കുകയും തന്റെ ചില്ലയിൽനന്ന് കൂടൊഴിഞ്ഞു പോകാൻ നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു... പക്ഷെ ആ പക്ഷിക്ക് ഇലഞ്ഞിമരത്തെ അത്രയ്ക്കക് ഇഷ്ടമായിരുന്നതിനാൽ എത്രയൊക്കെ തള്ളി പറഞ്ഞിട്ടും പക്ഷി പറന്നു പോയില്ല. ഏറ്റവും ദുഃഖം കടിച്ചമർത്തി പക്ഷി ആ മരച്ചില്ലയിൽ തന്നെ താമസിച്ചു...

ഒരുദിവസം മനുഷ്യർ എല്ലാം നോമ്പെടുത്തു ദൈവത്തിലേക്ക് അടുക്കുന്ന ആ രാത്രി. ഇലഞ്ഞിമരം ആ പക്ഷിയെ അതിനിഷ്ടൂരം മരത്തിൽനിന്നും തള്ളി താഴെയിട്ടു. പെട്ടെന്നുള്ള ആ ചെയ്തിയിൽ ആ പക്ഷിക്ക് ഒന്നും ചെയ്യാൻ പറ്റിയില്ല. പക്ഷെ ഭാഗ്യത്തിന് ആ പക്ഷി ചെന്നു വീണത് ഇലഞ്ഞിയുടെ താഴെ പടർന്നു നിന്നിരുന്ന ഒരു മുല്ലവള്ളിയിൽ ആയിരുന്നു. വീഴ്ചയുടെ അഗാധത്തിൽ പക്ഷിയുടെ ചിറകിൽ അൽപം പരിക്ക് പറ്റിയിരുന്നു. ഇവരുടെ സ്നേഹബന്ധം തുടക്കം മുതൽക്കേ കണ്ടിരുന്ന മുല്ലവള്ളി പക്ഷിക്ക് വേണ്ടി തന്റെ പടർപ്പിനുള്ളിൽ ചെറിയ ഒരു കൂടൊരുക്കി. പക്ഷിയെ സ്ഥിരം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നോമ്പിന്റെ രാവുകളിൽ പള്ളി മിന്നാരങ്ങളിൽനിന്നും ഓത്ത് കേൾക്കുന്നതിലും കൂടുതൽ മുല്ലവള്ളി കേട്ടത് പക്ഷിയുടെ വിരഹകഥകൾ ആയിരുന്നു. പക്ഷേ മുല്ലവള്ളി വെറുതെ കഥ കേട്ടുകൊണ്ട് മാത്രം ഇരിക്കാൻ തയ്യാറായില്ല. അവൻ പക്ഷിക്ക് വേണ്ടി സ്വയം പൂത്തു തളിർത്തു. നല്ല മണമുള്ള മുല്ലപ്പൂക്കൾ പക്ഷിക്ക് കൊടുത്തു.. പക്ഷിയോട് എപ്പോഴും സ്നേഹത്തിൽ പെരുമാറി. അങ്ങനെനാളുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ പക്ഷി മറന്നു തുടങ്ങി. കൂടാതെ പക്ഷിയുടെ ചിറകിന്റെ പരിക്കും മാറി...

അങ്ങനെആ ചെറിയ പൊരുന്നാൾ രാവിൽ മുല്ലവള്ളി പക്ഷിയോട് തന്റെ മനസ്സിൽ ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ച ഇഷ്ടം തുറന്നു പറഞ്ഞു. "പക്ഷി നിന്നെ എനിക്ക് ഒത്തിരിഷ്ടമാണ്. നിന്റെ പൂർവ്വകാര്യങ്ങളെല്ലാം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുള്ളതാണ്. നിങ്ങളുടെ തൊട്ടടുത്ത് തന്നെയാണല്ലോ ഞാനും ജീവിച്ചത്. ആ ഇലഞ്ഞിമരത്തിന്റെ അത്രയും ഉയരാൻ പറ്റില്ല. എങ്കിലും ഏത് ചൂടിലും കുളിരിലും നിനക്ക് സംരക്ഷണം നൽകാൻ എന്റെ വള്ളിപ്പടർപ്പിനാകും. നിന്നെ ഞാൻ പൊന്നുപോലെ നോക്കിക്കോളാം... നീ എന്തു പറയുന്നു."

ഇത് കേട്ടിട്ട് പക്ഷി തന്റെ ചിറകുകൾ വീശി മുല് പടർപ്പിനു ചുറ്റും പറന്നിട്ട് തിരികെ വന്നു പറഞ്ഞു. "മുല്ലവള്ളി.. നീ ചെയ്തു തന്നെ എല്ലാ നന്മകൾക്കും നന്ദി. ഇപ്പോ എനിക്ക് നല്ല രീതിയിൽ പറക്കാൻ പറ്റും... അടിതെറ്റി വീണപ്പോൾ നീ തന്നെ സഹായം എനിക്ക് ഒരിക്കലും മറക്കാൻ പറ്റില്ല. നീ വീഴ്ചയിൽ താങ്ങായ് നിന്ന ഒരു നല്ല മനസ്സിനുടമയാണ്.. നീ ഒന്നു ചുറ്റിനും നോക്കു എത്ര വിശാലമായ ലോകമാണിത്.. എനിക്ക് നിന്റെ ഒപ്പം ചെലവഴിച്ചു കളയാൻ സമയമില്ല. എനിക്കൊരു ലക്ഷ്യമുണ്ട്. എനിക്ക് ആ ഇലഞ്ഞിയേക്കാൾ ഉയരത്തിൽ എത്തണം. അതിനായ് എനിക്ക് ഈ ലോകത്തെ അറിയണം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ പോകുന്നു..."

ഇന്നലെവരെ തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കൂടു കൂട്ടിയ പക്ഷി ഇപ്പോൾതന്നെ തനിച്ചാക്കി പറന്നു പോകുന്നത് കണ്ട് തലകുനിച്ച് മുല്ലവള്ളി നിന്നു...

അഴകും ഉയരവുമുള്ള ഇലഞ്ഞി മരത്തിലേക്ക് കൂടുകൂട്ടാനും പ്രണയിക്കാനും ആയിരം പക്ഷികൾ പറന്നു വന്നേക്കാം. ലോകം കാണാനും വിജയം വെട്ടിപിടിക്കാനും പറന്നു പൊങ്ങിയ പക്ഷിക്ക് തന്നെപ്പോലെയുള്ള ആയിരം കൂട്ടുകാരും പ്രണയവും കിട്ടിയേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റൊരാളുടെ സന്തോഷത്തിനു വേണ്ടി മാത്രം പൂക്കുകയും തളിർക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാവം മുല്ലവള്ളിക്ക് ആരുണ്ട് കൂട്ട്?

തന്റെ മാറിലെ വള്ളിക്കൂട്ടിൽ കൊഴിച്ചിട്ട നനുത്ത തൂവലുകളെ താലോലിച്ച് ഇപ്പോഴും ആ മുല്ലവള്ളി കാത്തിരിക്കുന്നു.

TOPPERS

BEST OUTGOING STUDENT

JESWIN JOSE
ELECTRICAL & ELECTRONICS ENGINEERING

ANSA KURIAKOSE
COMPUTER SCIENCE & ENGINEERING

ROSEMARY CHERIAN
ELECTRONICS & COMMUNICATIONS ENGINEERING

ALEN TOMY
MECHANICAL ENGINEERING

JEESMON JOHNY
INFORMATION TECHNOLOGY

NIMYA GEORGE
CIVIL ENGINEERING

2013-'17 BATCH

BEST OUTGOING STUDENT

Albin S. Vayattattil
Civil Engineering

TOPPERS

Mariamol Mathew
Civil Engineering

Anjana Shaji
Electronics & Communications Engineering

Sonam Susan Mathews
Information Technology

Reshma Sajeev
Electrical & Electronics Engineering

Jyothin Mohan
Mechanical Engineering

Abhiramy Aji
Computer Science & Engineering

2014-'18 BATCH

2014 - 2018

2014 - 2018

C S E

C S E

E C E

E C E

2014 - 2018

2014 - 2018

IT

MBA

M E

M E

രാഗം @ NIT

അമൽ മാത്യു

ക്ലാസ്സിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ട് പീരിഡുകൾ രണ്ട് വർഷങ്ങൾ പോലെ എനിയ്ക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടു. NIT യിലേക്ക് കുതിച്ചുചാടിക്കൊണ്ടിരുന്ന മനസ്സിനെ ക്ലാസിന്റെ നാലുചുവരുകൾക്കുള്ളിൽ പിടിച്ചിടാൻ ഞാൻ നന്നേ പാടുപെട്ടു. മാഗസിന്റെ ഇൻചാർജ് ജോമുസർ എഴുതിത്തന്ന പെർമിഷൻ ലെറ്ററുമായി വിശ്വജ്യോതിയുടെ ഗേറ്റ് കടക്കുമ്പോൾ രാഗം മാത്രമായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിൽ. KSRTC യുടെ സൈഡ് സീറ്റിൽ കോഴിക്കോട്ടേക്ക് യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ എന്റെ ശരീരം മാത്രമേ NITയിൽ എത്തുവാൻ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

NITയുടെ ആർട്ട് ഫെസ്റ്റായ രാഗം കേരളത്തിലെതന്നെ ഏറ്റവും മികച്ച ആർട്ട് ഫെസ്റ്റുകളിൽ ഒന്നാണ്. നൂറ്റമ്പതിൽപരം ഇനങ്ങളിൽ മത്സരം നടക്കുന്ന രാഗം ഒരവിസ്മരണീയ അനുഭവമാണ്. രാത്രിയിലെ DJ ഷോകൾ ആർട്സ് ഫെസ്റ്റിന്റെ മുഖ്യ ആകർഷണമാണ്. ഒരേസമയം പതിനഞ്ചിൽ പരം ഇനങ്ങളിൽ മത്സരം നടക്കുന്നതിനാൽ NIT ഒരു ആർട്സ് കോളേജിനെ വെല്ലുന്ന അനുഭൂതി പകർന്നു.

ആദ്യത്തെ ദിവസം വെള്ളിയാഴ്ച ബോളിവുഡ് സംഗീതജ്ഞരായ വിശാൽ & ശേഖർ അവതരിപ്പിച്ച DJ ഷോയിലേക്കായിരുന്നു നേരെ ചെന്ന് കയറിയത്. ആർത്തിരമ്പുന്ന NIT ക്ക് ഒപ്പം കടലിലെ തിരമാല എന്നവണ്ണം ഞാനും കുതിച്ചുയർന്നു. ആടിയും പാടിയും NIT യുടെ വിരിമാറിൽ വിശാൽ & ശേഖർ ഒരു പുത്തൻ വസന്തം തീർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അർദ്ധരാത്രി NIT ഓപ്പൺ സ്റ്റേജിന് പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോഴാണ് സമയം എത്ര വേഗമാണ് കടന്നുപോയത് എന്ന് ഞാനറിഞ്ഞത്. NITയുടെ മെയിൻ ഗേറ്റ് കടന്ന് പോകുമ്പോൾ ചുറ്റുമുള്ള അന്തരീക്ഷം എന്നിൽ ഒരു പുതുപുത്തൻ അനുഭവം ഉണർത്തുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഒരാർട്സ് ഫെസ്റ്റ് അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ NIT കൊണ്ടാടുകയായിരുന്നു.

രണ്ടാം ദിവസം പലയിനം മത്സരങ്ങൾ ഒരേസമയം നടക്കുന്നതിനാൽ ഏതുകാണണം എന്ന ചോദ്യമായിരുന്നു എന്റെ മനസ്സിന് അലട്ടിയിരുന്നത്. Movie Spoof ആണ് എന്നെ ഏറ്റവും അധികം ആകർഷിച്ചത്. രണ്ടരമണിക്കൂർ സമയം മത്സരം വീക്ഷിച്ചു എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് അംഗീകരിക്കുവാൻ എന്റെ മനസ്സ് നന്നേ പാടുപെട്ടു. പൊട്ടിച്ചിരികൾക്കിടയിൽ സമയം തെന്നി മാറുന്നതിന്റെ വേഗത ഞാൻ അറിഞ്ഞതേ ഇല്ല. ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം മിമിക്രി വേദിയിലേക്കാണ് ഞാൻ കടന്നുചെന്നത്. അത്ഭുതപ്പെടുത്തുന്ന പ്രകടനങ്ങളായിരുന്നു എല്ലാം. കേരള

ത്തിന്റെ മുഖ്യമന്ത്രി പിണറായി വിജയൻ മുതൽ ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി നരേന്ദ്രമോദിവരേയും വേദിയിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഷാറൂഖാൻ എല്ലാ മത്സരാർത്ഥികളുടെയും പ്രകടനത്തിൽ നിറഞ്ഞു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. അടുത്തതായി ഞാൻ Street Play കാണാൻ പോയി. സമകാലീന രാഷ്ട്രീയ സംഭവവികാസങ്ങൾ വരച്ചുകാട്ടുന്നതിൽ ഓരോ പ്രകടങ്ങളും മുന്നിട്ടുനിന്നു. വിശപ്പിന്റെ രക്തസാക്ഷിയായ മധു ആയിരുന്നു മിക്ക പ്രകടനങ്ങളുടെയും സാരാംശം. വൈകുന്നേരമായപ്പോൾ ഓപ്പൺ ഓഡിറ്റോറിയത്തിൽ ഇന്ത്യയിലെ അറിയപ്പെടുന്ന ലോക്കൽ ട്രെയിൻ അവതരിപ്പിക്കുന്ന DJ യിലേക്ക് കടന്നുചെന്നപ്പോൾ രാഗത്തിന്റെ മൊത്തം ആവേശവും അവിടെ അലതല്ലുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതിനൊപ്പംകൂടി എന്റെ രാഗം ഞാൻ അവിസ്മരണീയമാക്കി. Hip Hop ഇന്ത്യയുടെ ഓഡിഷൻ ആയിരുന്നു അടുത്തതായി നടന്ന പരിപാടി. നൃത്തം പെയ്തിറങ്ങിയ സദസ്സിൽ അതിന്റെ പ്രതിധ്വനം ആസ്വദിച്ച് ഞാനും ഇരുന്നു. രാത്രി 3.40 ന് NITയുടെ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ രാഗം എന്നെ വലയം ചെയ്തിരുന്നു.

മൂന്നാം ദിവസം ബോന്റുകളുടെ മത്സരമായിരുന്നു ഞാൻ കണ്ട ആദ്യപ്രകടനം. ഉച്ചവരെയുള്ള സമയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ ഒരു ബോന്റുകാരും എന്നെ അനുവദിച്ചില്ല. ഉച്ചയ്ക്ക് ശേഷം തെല്ലൊരു വിശ്രമം എടുത്ത് ആരോൺ ചുപ്പയുടെ രാത്രി പ്രകടനം കാണാനായി ഞാൻ ഒരുങ്ങുകയായിരുന്നു. ഏഴുമണിക്ക് NITയുടെ ഓപ്പൺ ഓഡിറ്റോറിയം കടന്നുചെല്ലുമ്പോൾ സ്ക്രീനിൽ മാത്രം കണ്ടിട്ടുള്ള ആ പ്രകടനം നേരിട്ട് കാണുവാനുള്ള അസുലഭ അവസരത്തെ ഞാൻ നെഞ്ചോട് ചേർക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. വന്നുകൂടിയവർക്ക് ആ പ്രകടനത്തിലുടനീളം ഒരേ സ്വരമായിരുന്നു, ഒരേ താളമായിരുന്നു. Iam on albatrooz എന്നു പാട്ടുവന്നപ്പോൾ സദസ്സിൽ ഒരു പൊട്ടിത്തെറി തന്നെ സംഭവിച്ചു.

അവസാനമായി NIT യുടെ പടിയിറങ്ങുമ്പോൾ രാഗം എന്റെ മനസ്സിൽ മായാത്ത ഒരോർമ്മയായി നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു ആർട്സ് ഫെസ്റ്റ് അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയിൽ ആഘോഷിക്കുന്ന NITയോട് വെഹുമാനം കലർന്ന ഒരസൂയ എനിക്കുണ്ടായി. മടക്ക യാത്രയ്ക്ക് KSRTC യുടെ തിരക്കിൽ വരുമ്പോഴും രാഗം എന്റെ മനസ്സിൽ മായാതെ നിന്നിരുന്നു.

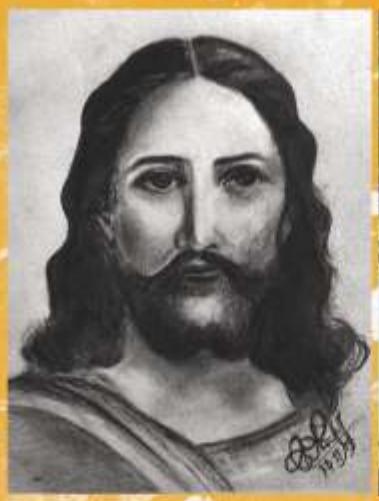

Catherine George S8 ECE

Lakshmi S4 CSE

Lakshmi S4 CSE

Biby Biju S4 CE

Lakshmi S4 CSE

Mobin Koshy S4 EEE

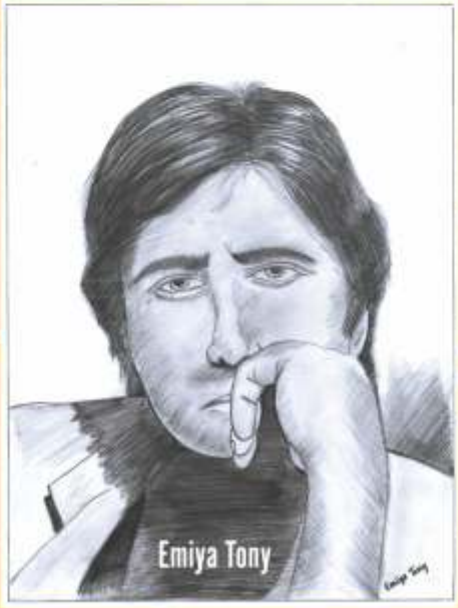

Emiya Tony

Biby Biju S4 CE

CAM CREW STUDIO
Anand James

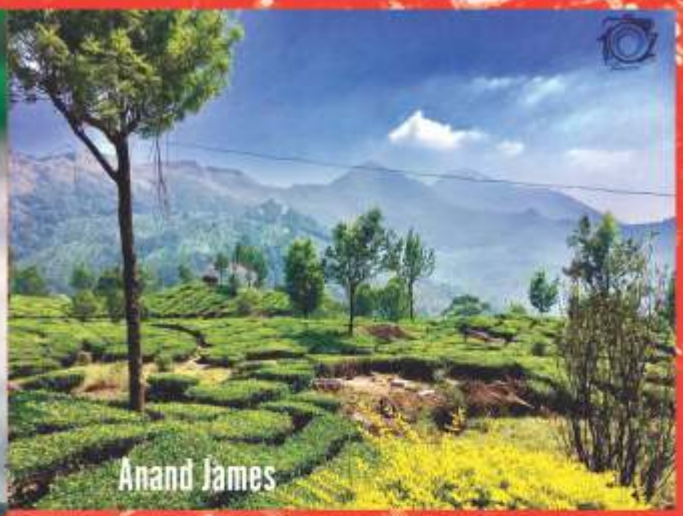
Anand James

Charles George

Charles George

Charles George

Jijo Thomas

Jijo Thomas

Jijo Thomas

Jijo Thomas

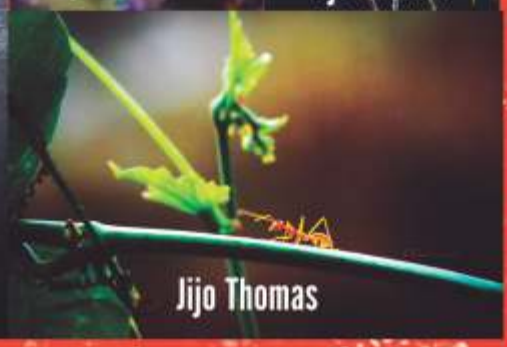
Jijo Thomas

Jis Alias

Jis Alias

Jis Alias

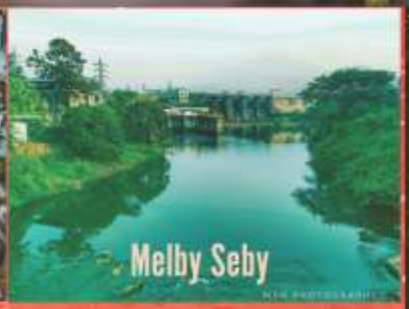
Melby Seby

Mathews Jemmachan

Melby Seby

Melby Seby

Saran Sanker

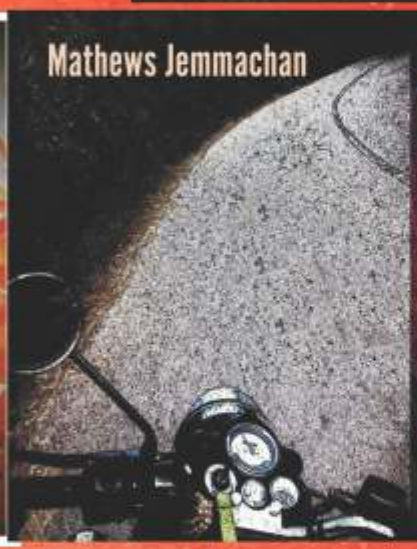
Mathews Jemmachan

Saran Sanker

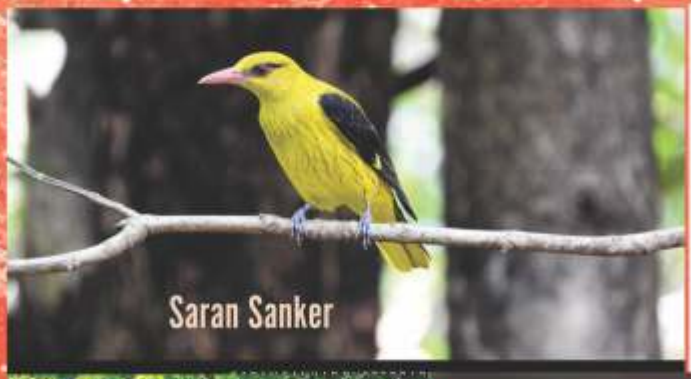
Saran Sanker

Saran Sanker

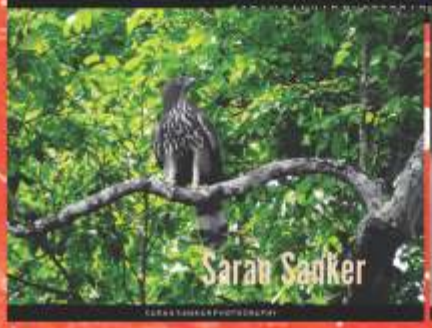
Saran Sanker

Saran Sanker

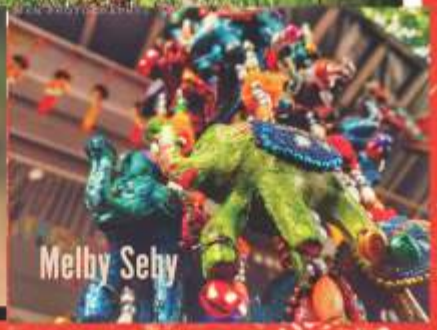
Melby Seby

"ഘടികാരങ്ങൾ കാത്തുനിൽക്കുന്നില്ല
കാലചക്രം പിന്നോട്ട് കറങ്ങുന്നുമില്ല
ഉള്ളംകൈയിലുള്ള നിമിഷത്തെ
തൊട്ടും തലോടിയും കണ്ടും അറിഞ്ഞും
ജീവിക്കാൻ ഭാഗ്യം ലഭിച്ച ചെറുപ്രാണികളേയും
പക്ഷികളേയും എല്ലാം അസൂയയോടെ കാണാം...
ഒപ്പം അവരുടെ കൂടെ എത്താൻ മത്സരിക്കാം..."

വിഷ്ണു കെ.എസ്.

മു.

"അകലെ വൃക്ഷത്തലപ്പുകളുടെ ഉയരത്തിൽ ഉദയത്തിന്റെ കണ്ണുതുറിപ്പിക്കുന്ന ഗോപുരങ്ങളിൽ നോക്കി തളർന്ന കാലടിവെപ്പുകളോടെ നടന്നകലുമ്പോൾ ഓർക്കുന്നു: ഉദയത്തെക്കുറിച്ച് കവിത എഴുതാനാണ് ആദ്യം ആഗ്രഹിച്ചത്. തകർന്ന അമ്പലമതിൽക്കെട്ടിന്റെ വിടവിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന വെളിച്ചത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പൂക്കളെപ്പറ്റി...പ്രകാശത്തിന്റെ വിരലുകളേറ്റ് കണ്ണുതുറക്കുന്ന കാണാത്ത താമരക്കുളത്തെപ്പററി...പഴയ മുറിക്കകത്ത് ചുവരിൽ പെൻസിൽകൊണ്ട് കുറിച്ചിട്ട രണ്ടുവരികൾ...."